1

Petrycy Franciszek f. d. i prof.

Był on zapewne w zamościu professorem; mam bowiem z jego napisem dzieło: Hist. rerum in Polonia gestarum p. Petrycego J. J. in 4° gdzie na końcu Franciszek napisał: M. Franciscus Petricius Phil. D. et prof. M. Andreae Abrek in signum amoris hunc charissimi parentis partum d. d. d.

Fran. Petricius Phil. Doct. pleb. Siemuncensis jako świadek w processie super vita B. Joannis Cantii. r. 1667. fol. 9. vers.

Mgr. Laurentius Volbors.

1545. A. R. p. 190.

Petricius Franciscus Bernardus

(Cracoviensis, filius Innocentii Doctoris Medicinae) Bacal. Art. 1649 in Univ. Crac., Dr. Phil. curatus in Siemunia 1683.

1) Panegyricus ill. Andreae Trzebicki episc. Crac. cathedram suam III Nonas Novembris 1658 ingredienti consecratus. Cracoviae in off. typ. Joannis Pauli Cezary 1658. 4to. K. 13 (Paneg. 1484 – Teol. 4242) (proza)

2) Wiersz łaciński na pochwałę Franc. Liźniewicza. w Liźniewic Franc.: Aquila academica. Cracoviae 1652. fol.

Petrycy Jan Innocenty.
Dr. Bononiensis.

1620. 9 marca otrzymuje pozwolenie odprawiania pro loco in facult. med. /: Synopsis Statutor Univ. N. 15. p. 35:/

Petrycy Jan Innocenty.

r. 1620. conceditur responsio inter Doctores med.

d. 17 stycznia r. 1634. pisała Akademia do Królewicza ~~Arcy~~ biskupa Krak., aieby urząd Procancellarii Universitatis o który się jakiś R. D. Sapelius [Christophorus] u biskupa starał, jako officium personale będący, pro hac vice tantum chciał dać (concedi facultatem procancellarii Excellentissimo Joanni Innocentio Petricio Med. profess. publico, viro eruditione et probitate laudato. Utrzymał się jednak Sapelius.

Język grecki.

Andr. Schonaeus Rekt. Univ. r. 1611. uczynił fundacyą na professora języka greckiego, którego mu uniwersytet wybór z kollegium większego lub mniejszego zostawił. Ordynacyą jego czytaj w Conclusionibus p. 84.

5

d. 28 Grudn. 1592

Petrycy Jan Innocenty urodzony we Lwowie, z ojca Sebastiana, kształcił się w Akademij Krak. gdzie r. 1598 otrzymał Baccalaur. Art. a pozniej Dr. Fil. W Bononii gdzie słuchał nauk lekarskich pod Juliuszem Cezarem Klaudynem, został Dr. med. wróciwszy do kraju był Profes. na wydziale filozof. historiografem i orator sylicianus r. 1623 lubo już r. 1620 był położony do Profesora medycyny na wydziale — zostawszy rajcą krak. był dziekanem wydziału lekarsk. r. 1634 i Profesorem + ostatn. maja 1641.

Lachrymae Galeni ad lugubre cenotaphium D. Joan: Innocentii Petricii Medicinae Doct. et Profess: in Acad. Cracov. historiographi Consulis Cracoviensis cum publico moerore profusae et a Joanne Unikowski Art. et Philos. Baccalau. guttatim collectae A. D. 1641. Mense Junio die 10. Cracoviae in officina Andreae Petricovii S. R. M. typ. 4o k. 6. wiersz oda

widać że Petrycy zostawił ~~miał~~ żonę (drugą?) i dzieci kształcił się w Akad. Krak. pod Halicinsem (oda dość ładna) Umarł ultima maji media die wskutek febris acutae

(tytułu nie ma zaczyna się od str. 1 i sign. A.): Jo. Inno. Petricii Historiae Moschoviticae Liber primus — (Opisuje czasy Dymitra Samozwańca księga I kończy się na str. 89 i przybyciu matki Dymitra Samozwańca do Moskwy) Liber II (zaczyna się od str. 90 zaczyna od ślubu Mniszchówny do str. 146. do Przybycia posłów polskich w Moskwie) — Liber III str. 147. — do 152 str. (ostatni arkusz T). 4o str. 152

opis Po zabiciu Dymitra początek mówi że jeden był prawdziwy, drugi fałszywy.
Hist. 3167.

Pierwszą żoną Innocentego Petrycego była Barbara Nonartówna + 1638 druga żona Anna Sieczkowna poszła 2o voto za Jana Senderowskiego który + przed 1654.

syn tegoż Innocentego Franciszek urodzony w Krakowie został tamże r. 1652 Dr. filoz. jego wiersz łaciński do Franciszka Liżniewicza kollegi jest w panegiryku Franc. Liżniewic: Aquila Academica. Cracov ap. Luc. Kupisz 1652 fol. (na promocyą) ten Franciszek był r. 1683 plebanem w Siemani

drugi syn tegoż Innocentego: Alexander żył r. 1654 + przed r. 1683.

R. 1683 biorą sukcessyą po zmarłym Szymonie Petrycym (może synie Innocentego) w Krakowie: 1) Teofila karmelitanka bosa we Lwowie, 2) s. p. Katarzyna Orlemesowa 3) Teresa norbertanka na Zwierzyńcu. 4) Franciszek pleban w Siemuni. 5) Anna za Cerdentym.

Praeservatio abo Uchrona powietrza morowego. Jednemu na przestrogę przez Jana Innocentego Petrycego Doctora napisana: a za namową przyiaciół dla pożytku pospolitego, nieco przydawszy y poprawiwszy prosto od ręki do druku podana. W Krakowie w drukarni Sebastiana Fabrowica Roku 1622. 8o. K. 10 (Kosztem fundacyey w Akademiey Krak. wiecznie uczynionej JM P. Bartłomieja Nowodworskiego Kawalera maltańskiego zakonu S. Jana Chrzciciela z Jeruzalem. K. J M. dworzanina i Kapitana harcerskiego)

chwali Pomum ambrae – kubek z słoniowej kości (od trucizny) – Dobry jest i Aloes sam, nazwany od nas Apapendentów

(Same środki dyjetetyczne i recepty – inne od dzieła Sebastiana Petrycego – pisze tylko o prezerwatywach o samej chorobie ani o terapii niewspomina. – Do zarażenia się trzeba mieć skłonności. Kobiety i młodzi są skłonniejsi (?) – Umarłych należy jako najgłębiej chować, groby zamurować, ulice czyścić, i na nich ognie palić. Mieszkanie mieć czyste, obszerne; psy i koty pozabijać bo zarazę roznoszą. W pokarmach miernosć i niepożywać rozgrzewających. Niejadać grzybów, bedłków, węgorzy – Stawne są pigułki Ruffi zwane Pestilentiales. – Dobry Jednorożec, Bezoar, złoto, Koral, Kamienie drogi bo bronią od powietrza, dzięgiel kokornak, czosnek, Wódka serdeczna, lawendowa. Są tu 3 recepty jeden na Konfekt a dwa na proszki.

– – (toż) Nauka jak się sprawować czasu morowego powietrza przez Jana Innocentego Petrycego Doktora napisana 1622 r. (przedrukow. od str. 145 na końcu w Frydrychowicz Dominik: Duchowne morowego powietrza Lekarstwo S. Rozalia. Kraków, w druk. Akad. 1705. 4to)

Petrycy Jan Innocenty (urodzony we Lwowie)

Bustum Joannis Innocentii Petricii in Acad. Cracov. Med. Doct. Profes. et Historiogra: Consulis Cracovien. viri sapientissimi et eloquentissimi sive Oratio in ejus funere a Thoma Carevesio Phil. Doct. conscripta 1641. Mense Junio Cracov. in officina Andreae Petricovii. 4º k. 13.

wyszedł w Akad. Krak., był dla medycyny we Włoszech gdzie w Bononii pod Juliuszem Caesarem Claudinum Professorem medycyny słuchał, wrócił do Polski, leczył magnatów, był Filicianus professor eloquent. zwano go „ Poloniae Plutarchus Suada Europae, Konsulem Krakowskim został mianowany od Stanisława Lubomirskiego wojew. Krak. Przed dworna tygodniami przychodzie słońca idąc do chorych zastabł (zaziębiony?) umarł w 2 dniach

Quaestio physica de natura Motus in Acad. Cracov. ad disputandum a M. Batholomaeo Dylągowski proposita. Cracov. in off. Mathiae Andreoviensis 1637. 4º ded. Joanni Innocentio Petricio Med. facult. decano „Illustre tuum nomen est non apud nostros solum sed etiam exteros, quod tibi tua insigni eruditione conciliasti." Dylągowski był Med. Dinae baccalaureus. byli wtedy sławni lekarze krak. Wojniejski, Wolfowicz, Mitkowius, Petrycy, Wawrzyniec Smieszkowic, Najmanowicz.

1) Palaestra oratoria 1624
2) Comitia sapient. 1628
3) Princeps polonus. 1633
4) Histor. rerum (2 edyc.) s. a. et 1637
5) Histor. mosthovit.
6) De hydrope

Przydatek do Wód 1640.

Dzieła Petrycego Innoc.

1) Joannis Innocentii Petricii Phil. et Med. Doctoris Quaestio de Hydrope pro loco in Universitate Cracov. inter Medicinae Doctores possidendo publice ad disputandum proposita. 4 Nonas Aprilis 1620. Cracoviae in officina typ. & Francisci Cesarii. 4º k. 6.

(Medyc. 639 brosz)

na odwrocie tytułu herb Lwowa i 8 wierszy tec przez Fridericus Alnpechius Leopolitanus ad primam Phil: Lauream Candidatum ded. Senatui populoque Leopoliensi patriae suae... ab Innoc. Petricio (za rektoratu Sebastiana Krupki)

(Puchlina pochodzi ex sanguine pituitoso wskutek oziębienia wątroby.)

Puchliny są 3 rodzaje: Ascites, Anasarca, Tympanites - wzdy. Anasarca może być uzyta Paracentesis.

2) Palaestra oratoria sive imitatio Ciceronis facta per quatuor orationes in L. Sergium Catilinam eique additus modus imitandi Ciceronem et quatenus ex aliquot Ciceronis Orationibus Coiter aliquis exercitatus plurimas orationes deducere possit. Authore Joanne Innocentio Petricio, medico, historiographo atque in celeberrima academia cracoviensi Oratore Syliciano. Impensis ex fundatione Bartholomaei Nowodworski. Cracoviae ex officina typogr. Francisci Caesarii 1624. 4º K. 51. (Gram. 854)

Ded. Stanislao Lubomirski supremo Reg. Pol. pocillatori na odwrocie tytułu herb Lubomirskich i 6 wierszy przez M. Joannes Ludovicus Skrobkowicius.

Oratio I Panegyricus Sigismundo Vladislao principi (ad imitationem Quartae)

Oratio II De victoria reportata ex Turcis eorumque potentia (ad imit. secundae)

Oratio III De ordine belli gesti in Vallachia et quae nunc et ante prodigia praecesserant (Ad imit. tertiae)

Oratio IV De vindicandis incursionibus Tartarorum cum iidem a. 1623 longe lateque omnia ferro et flamma protesentes Cancugam usque progressi ingentem populationem edidere (Ad imit. primae)

Introductio ad imitandum Ciceronem. (z przykładami etc.)

syn Petrycego M. Franciscus Bernardus Petricius Phil. D^r^ in Univ. Crac. Professor wydał: Panegyricus principi M. Andreae Trzebicki episcopo cracov. auspicato cathedram suam III nonas novembris 1658 ingredienti consecratus. Cracoviae in off. typ. Joan. Pauli Cezary. fol. K. 14 (proza)

Paean gratulabundum clarissimo D. Joanni Innocentio Petricio Art. Philosophiae et medicinae in Acad. Crac. doctori dum in Tilicianae eloquentiae professorem electus esset a Joanne Laurentio Probotowicz in eadem Acad. studioso oblatum 1623 d. 26 Junii. Cracov. in off. Martini Philipowski 1623. 4º proza wódy Kart. A4 9. zęzca gadanina.

Petrycy Jan Innocenty.

1) O wodach w Druzbaku y Łęckowey. O zażywaniu ich, y pożytkach przeciwko ktorym chorobom są pomocne. Jana Innocentego Petrycego Doktora. W Krakowie w Drukarni Andrzeia Piotrkowczyka, Typographa K. J. M. Roku Pańskiego 1635. 4º. K. 4. str. 43.

ded. Stanisławowi hr. Lubomierskiemu wojew. rusk.
(przy wsi wyższy Druzbak zrodło w kamień obraca wszystko – w Łęckowej ku Gniazdom zrodło kwaśne w którym siarka, koperwas, saletra, żelazo – dobre na francy, kołtun i szkorbut – Na tych trzech rzeczach najpotrzebniejszych będzie się najczęściej myląc: na żenie, przyjacielu i doktorze. ~~dobre~~ zasady przy używaniu kąpiel)

2) Princeps Polonus seu Institutio primarii et in excelsa familia editi iuvenis in Republica Polona Cracoviae in off. Francisci Caesarii 1633. 4to. K. 1, str. 109
ded. Vladislao Dominico Duci in Ostrog et Zaslaw.
Pars prima.) Hist. 3166/2.

3) Comitia Sapientum – Cracoviae, ex off. typogr. Francisci Caesarij 1628. 4to. K. 5, str. 143 (Literat. 240. Hist. 3166/1.)
ded. Georgio Duci in Zbaraz castellano Cracov. Pinscen. Sokal. Zarnovec. Vislic. Capitaneo

4) Historia rerum in Polonia gestarum anno 1620. Cracoviae ex off. typ. Francisci Caesarii (1620) 4to K. 4, str. 37. Hist. 3166/3.

Ded. Martino Szyszkowski episcopo Cracov.

(toż 2a edyc. przerobiona i pomnożona): Rerum in Polonia ac praecipue Belli cum Osmano Turcarum Imperatore gesti finitique Historia Anno 1620 et 1621 Cracoviae, in off. Andreae Petricovii 1637. fol. Kart 4, str. 136.

Ded. Nicolao Szyszkowski Varmiensi episcopo (Hist. 4031)

8

Petrycy Jan Innocenty

(Z jego dzieła o morowej zarazie 1622 przedruk w Frydrychowicz: Żywot Św. Rozalii 1725)

Katafalk smutno żałobny na pogrzeb JM. P. Barbary Petrycey JM. P. Jana Innocentego Petricego Med. D'okt. Historiographa K. J. M. małżonki ukochanej wystawiony przez Andrzeja Rolskiego W. Nauk. Akad. Krak. bakałarza. W Krakowie w druk. Antoniego Wosińskiego 1638. 4o K. 6 wierszem umarła w sam nowy rok o pierwszej w nocy d. 1 Januar. 1638 za życia męża była Krakowianka z domu Nonartow była wielkich cnót. za życia chodziła w stroju franciszkanek.

herb Najmanowiczów



(pilawa. lilia)

Chronologia medica cum titulis honorificis, majoribus suis a grata posteritate delatis authore M. Bartholomaeo Dyłągowski P. & M. Cracoviae typ. Alexandri Dymowski 1635. 4o K. 16. ded. Christophoro Naymanowicz Med. Dri consul cracov. – Dyłąg. był profesor. w rzadkim tym dziele wylicza po krótce żywoty i świadectwa uczonych o lekarzach najprzód greckich powszechny od Hippocrates Cous, arabskich, rzymskich, włochów, niemieckich, hiszpańskich, francuskich potem autorów o medycynie natiami tu jest pod Poloni: 1.) Andreas Grutinius: Consilium in febris pestilentialibus et malignis – De melancholia + 1590 2) Albertus Oczko: De affectionibus corporis humani 3) Cyprianus Lovicensis Enchiridion medicinae practicae 4) Josephus Struthius + 1568 aetatis suae 58: Sphygmicorum libri – Phlebotomia, Liber de Sale – 5) Josephus Urendovius: Herbarium 6) Joannes Ursinus Leopol. De Ossibus – erat graecae linguae et astronomiae peritissimus + 1613. 7) Mathias Miechoviensis medicus Sigismundi I: Libellus de conservanda sanitate. 8) „Sebastianus Petricius. Scripsit in Medicina Remedium contra vim pestilentiae. Obiit 1628." 9) Simon Sirenius reliquit grande opus i. e. herbaria 10) Zacharias Barthy Scripsit librum de Epidemia. – Angli, Hispani, Galli, Medici Sancti, Philosophi. Appendix de Scrupulis Chronologorum wylicza mniemanie różnych o liczbie lat od początku świata

Sebastiani Petricii De natura, causis Symptomatibus morbi gallici ejusque curatione Quaestio. An morbus Galli.us corruptela totius substantiae jecoris ex occasu venereae virulentiae contracta, antiquo seculo ignota, variis miseran= disque symptomatis aegrum afficiens, methodo a veteribus medicis praescripta ex natura morbi aegri viribus partibus affectis, indicationibus sumptis, praesidiis partim ratione partim experientia inventis, sola ratione exclusa prorsus experientia, administrandis, curandus sit nec ne? Apud celeberrimam totius Poloniae Academiam Cracovien. addis= putandum proposita. Die Martii Mensis IIII hora XIII et sequentibus ad placitum arguentium Anno 1591. In lectorio D.D. Theologorum.

(Medyc. 643)

4°. K. 23.

ded. Sylvestro Rogulski apud Reginam Pol. - Paulo Novicampiano apud Leopolienses, - Stanislao Barthk= lano apud Sendomirienses Philosophis et Medicis celeberrimis Sebastianus Petricius Pilsnanus Phil et Med. D.r

był przepis w Krakowie aby kto został zagranicą doktorem w Krak. akad. odbył dysputę chcąc mieć tytuł mówi że superiore anno Patavii został D.rem Medicine, w Krakowie był 7 lat profesorem filozofii mówi że Albertus Ocellus wydał po polsku dobre dzieło cytuje 10 wiersz Simonidesa: Nunquam tamen magis meam Mentem laudum externarum admi= ratio ducet

Bram.....

zaleca merkurii unguentem i stanowi przepisy każdego gatunku choroby do kurowania bardzo dobre dzieło i dziś może być czytane.

mówi że choroba przez całusy, szklanki, suknie ssanie i kobiety się rozszerza że przyszła z Indyj od Hiszpanów r. 1493. wspomina o chorobach miejscowych in Anglia sudor lethiferus in Carinthia tumores gutturarii in Russia Gwoździec venetius claudicatio, Crosnae lippitudo oculorum, Praemisliae alui fluxus oi= gent, dowodzi że starym ta choroba przed 1493 była nieznana, opisuje postać cho= roby, radzi używać Guaiacum lignum, Salsaparilla, China, Sasafras, przyimi Sylvestris radix, lignum buxi, bo te działające na wątrobę usuwają działanie cho

Petrycy

9

Sebastianus Pilsnensis

może to będzie Seb. Petrycy. Nie jest to Petrycy. zob. Seb. Petrycy.

1584. 7. febr. obrany seniorem bursy filozofów. (z Concl. p. 348.)

1584. 14. grud. in collegium minus ex senioratu bursae philosophorum vocatus. (z [illegible])

Tego Sebastiana wiersze znajdują się przy Annotationes in M. T. Ciceronis Divinationes etc. r. 1585 przez Alberta Seppicia wydanych fol. ij v. i verso.

Sebastyan Petrycy.

porównaj Sebastianus Pilznensis

r. 1588 mianowany profesorem retoryki w nowo otworzo-
nych szkołach Krakowskich (Concl. 374). 1589 r. 1 lu-
tego unanimi omnium consensu conclusum est, ut Seb.
Collega minoris collegii, annis aliquot diligenti publi-
co et privato labore in Universitate exactis, habeat bi-
ennium abeundae ab universitate in Italiam, z obo-
wiązkiem dania zastępcy in philosophia et nihil negli-
gat similiter per alium onerum et officiorum in com-
munitate minoris collegii per ipsum pro debito in ordine
ipsius sustinendis (Concl. p. 377) instygatora
1615. w październiku (?) zapozwany przez
przed rektora, iż mimo wiedzy wydziału poczynił udawany
wbrew wydziału lekar. in qua ~~dom~~ conscribuntur
doctores alibi promoti et in acad. nostra pro loco
respondentes, neque veritus est literas facere binas
alteram quidem in hoc versu, quo nomen ipsius
continetur dieque et anno disputationis ab eo
factae, alteram vero in alio versu quo Excell^mi
D. Fontani M. D. in acad. pro loco similiter re-
spondentis nomen scriptum est et facta mentio.
Rektor za to wykluczył Petrycego z wydziału w obecno-
ści donosiciela tej sprawy Krzysztofa Naymana.
Petrycy appellował (A. R. p. 573.) a gdy 4 grud. przed
Konsyliarzami stanął in habitu minus decenti (venerat quippe
palleatus, tametsi immediate ante convocat. praemonitus est) moni-
tus est per ... ex consensu DD. Consiliarior. ut egressus muta-
ret vestem, et in habitu decenti compareat. Ille vero egressus non [
1614. był ... prof. A. R. p. 509.
1615. zapozwał przed sąd rekt. Walentyna Fontana fil. i med.

[rediit, neque amplius comparuit (A. R. p. 574.). przewróć

doktora wydziału lekarskiego dziekana, iż go teu podczas
odpowiedzi Witkowskiego pro loco nie wezwał, aby był exa-
minu uczestnikiem. Dziekan wydziału sprawiał się tem, iż
Petrycy odpowiadał wprawdzie o miejsce między lekarzami,
i do klassy wezwanił, ale że wydziałowi według statutu nie
przysiągł. Ten zaprzeczał tego, i odwoływał się do akt rze-
ktorstwa Mikołaja Dobrocieskiego, który go własną ręką
wpomnet doktorów w akad. [illegible] z liczby promowanych zapi-
sał. A lubo to wszystko Fontanus przyznawał, przywodził
jednak uwagi pewne w ukwale i w księdze wydziału le-
karskiego zapisane i temu przeciwne. Ale Petrycy odwoły-
wał się do tego, iż ręka rektora Dobrocieskiego jest znana
a zatem najmocniejszym jest ~~dowodem~~ dowodem, iż ten
wszystko prawnie napisał, i że obyczajem między rekto-
rów w braku lekarzy przysięgę od niego przyjął. Zawżdy
Rektor oświadczył, iż bez względu na nie nieznanego przy-
pieki przez niektórych professorów na ~~[illegible]~~ konklu-
zyi i w księdze incorporatorum zapisane, Petrycego
za professora prawnie wybranego ~~[illegible]~~ i do praw wspól-
nik professorom akad. starszych prawa mające uważa

(cf. A. R. p. 536.)

Zaprzysiężenie Loba o druk Otyłi Tanie.

do strony odwrotnej d. 9. marca 1616. ad instantiam Clarissi-
mi D. Seb. Petricii jam in decenti habitu, coram offitio
D. Rectoris comparentis facta est tertia convocatio Ill. D.
Consiliariorum (na pierwszej nie był komplet i dla tego Pe-
trycy nie chciał odpowiadać) po odczytaniu wyroku rektora
z r. przeszłego w pań. niektórzy byli za wyrokiem rekto-
ra, drudzy mu się sprzeciwiali, dignitati appellantis con-
dolentes

condolentes mitiorem sententiam adinvenerunt et per d. Rectorem concluserunt imprimis: ut appellans reponat d. Rectori poenam appellationis, quam anteâ circa appellationem debuit reposuisse. Deinde quia appellans d. Rectorem in praesentia DD. Consiliariorum tertio convocatorum laesit, et verbis offensivis, quasi fuisset deceptus ab eadem, dum non significasset appellanti de poena appellationis debito tempore reponenda, quam omnes academici appellantes solent et sciunt reponere, ideo coram DD. Doctoribus facult. medicae, repraesentantibus d. Rectorem deprecabitur. Ad extremum folium ex pergameno novum in locum folii ex pergameno statutorum medicae facultatis a se maculati et obliterati imponi, verbaque tam de se, quam de Clariss. d. Valentino fontano Doct. med. antea scripta in integrum restitui curabit. Petrycy ad tego wyroku appellował do kanclerza uniwersytetu, sed huic appellationi non est delatum propterea, quod omiserit appellare ad universitatem, et sic decessit d. Appellans utriusque appellationis poena non reposita. (A. R. p. 580.)

D. 11. marca 1616. składa przyznając z wydziału lekarskiego deprecatur interim ore d. Rectorem, quod aliqua temere in eum dixerit, nimirum impostura quadam eum de reponenda poena appellationis retinuisse quam postea exigeret a se. Petiit deinde librum facult. medicae, qui ei fuit denegatus propterea, quod ad eam maxime pertineret, ut ostenderetur, in quo d. Petricius peccavit, dum quasdam scripturas in illo libro

obliterasset, dixit praeterea ideo se facultati medicae (non tamen juribus academicis) renunciare, quod nolit traditor aut falsarius audire: ideoque abiit in praesenta familiae D. Rectoris et bedellorum Universitatis. (A. R. p. 581.)

Starowolski w monumenta życ. Petrycego d. r. 1616 odnow. w wyd. weneckiem Hecat. Władis. r. 1626 a w wyd. frankfurckiem 1616 ?
w Hecat. ed. wen. 1626 roku podaje i mówi Anno 1626 Sabbato Sancto ex hoc saeculo evocatus.

W Regestr. Jnpellectilei w Kod. N. 69 N. 42 do wzmianki o fundacyi kollegiaty i Anny przekreślona Lublin (zob. pod tem imieniem) dopisane:
Quinque millia haec auxit Clariss. et Excellentiss. vir Doctor Joh. Petricius, Pilsnensis, M. D. et Prof. maiore oeconoma. Tum et censum instituit pro historiographo etc.

Został on, jak się zdaje, profesorem medycyny w r. 1603. Jakoż czytamy w aktach rekt. pod r. 1615 p. 535. Rector decrevit: ex quo conclusio Universitatis in rectoratu Rndi olim Nicolai Dobrzieczski Theol. Can. A Rect. acad. Crac. a. 1603 scripto continet, quod facultas medica decem tantum doctores incorporatos habeat D. Simonium Syrenium et D. Joh. Petricium Pilsnensem itd. j. A. R. str. 535. p. 11. d. ideo nonobstantibus privatorum etc. zob. ostatnią kartkę. 1615. 18 febr.

Petrycy Sebastyan M.D.

1615 18 febr. zaniósł skargę do Rektora przeciw Walen-
temu fontanowi fil. i Med. Dokt. dziekanowi wydziału
lekarskiego, quod ipse in contemptum honoris sui et praero-
gativarum ex incorporatione facultati medicae per respon-
sionem pro loco inter medicos in Univ. Crac. habitam, obtenta-
rum ad convocationes facultatis se vocare negligat, et
specialiter post admissionem ab Universitate doctoris
Mitkovii ad respondendum pro loco non fuit per eundem
decanum arcessitus ad videndam et examinandam eius
quaestionem prout ea de re statuta facultatis dispo-
nunt, petens se in possessione incorporationis suae manu-
teneri, ret quae iuris fuerint in ea causa decerni. Decanus
respondit: Petricium respondisse quidem pro loco inter
doctores et fiscum solvisse, facultati tamen iuxta sta-
tuta non iurasse. Petrycy odwołuje się do akt rektor-
skich, że przed śmiercią rekt. Dobrowolski przysięgał,
i że tenże Rektor wpisał go w księgę inter doctores in-
corporatos. Valentino fontano, facultatis decano praedi-
cta omnia recognoscente, glossas tamen certas tum in
conclusione, quam in libro medicorum in contrarium allegan-
te. Dno Petricio iterum replicante et intentionem suam
tum ex libro conclusionum Univ. quam medicae facultatis
urgente, maxime cum pro scriptura D. Rectoris defuncti

sit fortissima praesumptio, ipsum legitime omnia scripsisse,
exemploque aliorum rectorum, in defectu medicorum, iura-
mentum a se acceptasse, petens prout supra. Rector
decrevit: Ex quo conclusio Univ. in rectoratu Nicolai
Dobrocievscii JUD. Can. et Rectoris Acad. Crac. A. 1603
scripta continet, quod facultas medica duos tantum
doctores incorporatos habeat Simonem Sircadum
et Seb. Petricium Pilzn. de iuregue intrinseca so-
lemnitas quoad iuramentum iuxta statuta facult.
tis Med. circa incorporationem dicti D. Petricii coram
D. Rectore intervenisse praesumitur, quod se fecisse
quoque D. Petricius recognovit, cuius nomen et cogno-
men in libro DD. Medicorum facultati incorporatorum
manu propria Dobrocievscii reperitur esse scriptum, cui
inscriptioni par aliis D. Rectores in similibus actibus
factae statur et creditur, praesertim cum et iuramen-
tum tale Excell. olim Martinus Foxius Philet. med. co-
ram Rdo olim Martino Glicio Pilzn. Can. et Acad.
Crac. Rectore iuxta contenta statutorum faculta-
tis Medicae praestiterit, ideo non obstantibus priva-
torum quorundam professorum in margine conclusio-
nis anno 1603 et in libro incorporatorum medico-
rum tenere post mortem olim pie defuncti Nicol.
Dobrocievski factis, quae autenticis Rectorum actis
nil praeiudicare possunt, decernimus interloquendo
D. Seb. Petricium legitime per Rdm olim Nicol. Dobrocie-
wski U. Rect. Medicae facultati incorporatum, in pos-
sessione suae incorporationis manu tenendum esse et
manu teneri debere, prout et nos it.d. / A. R. 535:/

13

et nos i s.s. (s. A. K. str. 535:)

1616. 9 Martii Ad instantiam et petitionem Cl. Dni Seb. Petricii iam in decenti habitu coram officio Dni Rectoris comparentis facta est tertia convocatio DD. Consiliariorum Universitatis (pierwsza nie doszła dla tego, iż dwaj cztonków brakło, a więc Petrycy nie chciał, by nie rozstrzygano). Po przeczytaniu dekretu, rak które jedni zatwierdzali go, drudzy dignitati appellantis condolentes mitiorem sententiam adinvenerunt et per Rectorem concluserunt. Ut appellans reponat Rectori poenam appellationis, quam antea circa appellationem debuit reponere. Deinde quia appellans D. Rectorem in praesentia DD. Consiliariorum tertio convocatorum laesisset verbis offensivis, quasi fuisset deceptus ab eodem, dum non significasset appellanti de poena appellationis debito tempore reponenda, quam omnes academici appellantes solent et sciunt reponere, ideo coram DD. doctoribus facultatem medicam repraesentantibus D. Rectorem deprecabitur. Ad extremum folium ex pergameno novum in locum folii ex pergameno statutorum Medicae facult. a se maculati et obliterati impono verbaque tam de se, quam de Cl. D. Valentino Fontano Phil. et M. D. antea scripta in integrum restituere curabit. A quo decreto DD. Consiliariorum appellans

iterum appellavit ad Ill. ac Rmum D. Cancellarium Academiae, sed huic appellationi non est delatum propterea, quod omiserit appellare ad Universitatem et sic deseruerit D. appellans utriusque appellationis poena non reposita. (: A. K. st. 580:)

Petrycy Sebastyan M. d.

1615 po 24 octobr a między 19. Nov. w aktach rektorskich zapisano: Instigator Officii proposuit contra Excell. D. Seb. Petricium M. d. legitime citatum coram officio M. d. Rectoris, quia ipse absque scitu et consensu facultatis Medicae et totius Universitatis, ausus est privata authoritate maculare librum facultatis Medicae non sine magna deformitate chartae illius, in qua conscribuntur doctores alibi promoti et in academia nostra pro loco respondentes, neque veritus est lituras facere binas, alteram quidem in hoc versu, quo nomen ipsius continetur, diesque et annus disputationis ab eo factae; alteram vero in alio versu, quo Excell. D. Fontani M. d. in acad. Crac. pro loco similiter respondentis nomen scriptum est et facta mentio. Peto igitur contra eum procedi ad poenam tali delicto condignam, vel directe ad obiecta per eundem responderi. Ex adverso citatus Excell. D. Doctor fassus est simpliciter se data opera et de industria commaculasse dictum librum, ipsasque lituras a se factas. Et M. d. R.

ex ipsius confessione (ne posthac talia delicta maneant impunita, neve caeteri exemplo ipsius librum publicum obliterare vel quovis modo falsificare audeant) adinvenit et decrevit excludendum esse a facultate medica D. Petricium, prout exclusit, exclusitque in praesentia Excell. D. Christophori Najman M. D. occasione istius criminis per D. Petricium commissi apud M. D. R. pro zelo facultatis Medicae delatoris. A quo decreto appellavit D. Petricius ad DD. Consiliarios Universitatis, cuique appellationi delatum est, ubi reposuerit poenam appellationis. (: A. R. str. 572:)

1655. 4 decembr. Kiedy się zebrał sąd konsyliarzy Uniw. do którego Petrycy apelował Petricius cum comparuisset in habitu minus decenti (venerat quippe palliatus, tametsi immediate ante convocationem praemonitus esset), monitus est per Rectorem ex consensu DD. Consiliariorum, ut egressus mutaret vestem, et in habitu decenti compareat. Ille vero egressus non rediit, neque amplius comparuit. (: A. R. str. 574:)

Petrycy Sebastyan. Pet. m d.

Stanisław Temberski, który od r. 1667 był historyografem Akad. krak. w przemowie do swego rękopismu Petrycy Sebast. nazywa Rerum polonarum scriptorii celeberrimi.

Koniec r. 1625. był ~~pomiędzy~~ nieszczęśliwy dla drukarzy krakowskich kiedy bowiem Jezuici tak srogo pomścili się na Piotrkowczyku, [illegible]

Z trzech celniejszych książek na końcu szesnastego i na początku siedmnastego wieku przeciw Jezuitom wydanych, żad

Tak przez srogi [illegible]

Z trzech dzieł pism ~~na~~ w ostatnim dziesiątku wieku XVI. i w pierwszej ćwierci następującego wieku przeciw Jezuitom wydanych książka Bro~~[illegible]~~ Broscyusza (4) pod tyt. Gratis najwięcej bibliografów zajmowała. Pisali o niej

16

Akt. o fundacyi Sczyrzyc. N. 35 Inscript.
str. 128.)

Bullae Leonis X. Joannis XXIII. et Pauli
V. approbatoriae.

[illegible]

Fundusze Kościoł s. Anny.

Praepositura s. Annae 28 maji 1598 post mortem Josephi Urendowii S.T.D. ob tenuitatem proventus połączona z altaryą s. Bartłomieja, fundi Pojedalice który Krainowy posiadali; atque sic alternativam DD. Ilti cum artistis non jure sed arte, Rectore maxime charitatem attendente obtinuerunt.

Urodzony w Pilźnie gdzie ojciec jego Stanisław był rajcą.

<u>Petrycy Sebastian.</u> – Był professorem w gimnazyum akademick. w takzwanych Classes, w Collegium minus, Doktorem med. został w Padwie r. 1590 – ~~[illegible]~~ ożenił się we Lwowie 1592 z Anną

41. 11. 67.

Horatius Flaccus w trudach więzienia Moskiewskiego na utulenie żalów, przez Doct. Sebasti: Petrice° Medyka nie tak naumyślnie jak w niewolej teskliwie w Lyrickich pieśniach zawarty, na ten czas gdy Bojarowie Dymitra Cara Pana swego przysięgą posłuszeństwa ubespieczonego, przez cicho sprzysiężną zdradę haniebnie zamordowali: Carowej Jej M. koronatią i państwo poprzysiężone znieważyli: wiele PP. Polaków na wesele wezwanych nad wszelką słuszność, w tym zamieszku jednych pozabijali, drugich i samych Ich M. PP. Posłów do trzech niemal lat w więzieniu zatrzymali. Z pokazaniem trzech rzeczy I. Niektórych ludzi wielkich cnot zalecenie. II Łatwo domyślny wykład wszystkich Od i Epodow Horacego. III Ksztalt naśladowania Poetów snadny. W Krakowie w drukarni Bazylego Skalskiego Roku Pańskiego 1609. 4°. 25 arkuszy (czyli 100 kart nie liczb.)

(Pocz 1206)

ded. Mikołajowi i Zygmuntowi Mniszkom braciom wojewodzicom sendomirskim (proza z Krakowa 3 Lutego 1609)

Na odwrocie tytułu 14 wierszy polsk. na herb Mniszków.

Do Czytelnika: „Wprzód tedy" dając Horacego, a potym dawno obiecaną Ethikę, jeśli P. Bóg zdarzy. W takiej ciasności i słabości zdrowia mego, wziąłem przed się to staranie, aby własny i pospolity pożytek był z napierwszego z Lyrickich poetów."

Jako naśladowania od z wykładem i notami prozą po boku, przekład trafny, czasami szczęśliwie zastosowywał do Polski – język piękny Kochanowskiego opuszczał tłomacz, gdy tłomaczone przez Przymian ody te zastosowywał do Polaków, prawdziwe ustępował pierwszeństwa jemu. Zamiast Sapiehy Lwa, Pawła Paliszowskiego, alexandra massalskiego, do Mniszka, Gosieckiego, Oleśnickiego, Joannicego.

Księg. I Od. XXI o S. Kunegundzie mówi w przypisach: „Jest o jej żywocie książka pisana od tegoż Długosza, którą czytano przy stole u X. Kardynała Maciejowskiego.

Księg. I Od. XXVI Do Gabriela Joannicego (a nie Joanicki jak piszą) tu mówi: Miej dobrą odemnie godzinę, – A jeśli tu w tej Moskwie zginę – Moj Gabryelu dziecię moje, – W opiekę twą zlecam oboje.

(Z tego widać iż Petrycego żona otedy nie żyła i że miał 2 dzieci)

Ks. II Od. VI. mówi ~~[illegible]~~ o Krakowie: To miejsce, ten grunt wespół ze mną ciebie – Z tych krajów wabi niemiłych do siebie – Sam mnie więc takim z moim starszym synem – Uczci grobsztynem: – Tu Sebastian Petrici ~~złożony~~ wtłoczony – Z moskiewskich krajów leży położony: – W postronnych krajach bydź, mówi, nie wadzi, – W Moskwie nie radzi – Wy moje dzieci tuszę żeście żywi: – Żyjcie w naukach daj Boże szczęśliwi: – Przy których dalszej przydajcie ochoty, – Do zacnej cnoty."

Z tego widać iż Petrycy przed odjazdem do Moskwy utracił śmiercią najstarszego syna, i że miał jeszcze kilku synów, kształcących się w naukach.

Gładyszka niesłowna.

K. II Od. XIV wspomina że się po lekarską radę przed więzieniem moskiewskim udawał do niego Sebastian Lubomirski kasztelan wojnicki (może był jego nadwornym lekarzem.)

K. II Od. XVII mówi do Jerzego Mniszka o Moskwie: „Mnie w tenczas strata mało nie przeszyła – Która na ganku do ciebie godziła."

Instructia abo nauka, jak się sprawować czasu moru. W której się zamyka: 1. Ochrona: Jako się uchraniać morowego powietrza. 2. Leczenie wszytkich niemal przypadków w nim, gdzieby kogo opanowało. Dla prostych napisana, krom discursow: przez Doc. Sebastyana Petrycego Medyka. W Krakowie w druk. Mikołaia Loba R. P. 1613. 4º. k. 20. (piękną polszczyzną) (Med. 64 i broch)

Ded. Kasprowi Gutteterowi, P. Joachimowi Czepielowskiemu i wszytkiej radzie krakowskiej ... S. Petrycy.

.... naprzód uciekać inszym nie dziw: ale medykowi sromota. ... gdzie się jeno namniejsza pokaże zaraza, dom zamknieniem znaczycie, zarażonych od zdrowych oddzielacie, aby się każdy ogłoszonego niebezpieczeństwa chronił rozkazujecie. ... z powinności mej ku temu miejscu, w którémem się z dzieciństwa i siebie i drugich w akademiey uczyć, potym medyski urząd od dwudziestu kilku lat odprawuiąc do siwego włosa wychował... privatim nie lenię się ubogim mej rady z strony poratowania zdrowia udzielać... W Krakowie 5 Octobris 1613.

Powietrze morowe jest albo domorodne (endemium) albo zaniesione (radzi uchodzić)

Domorodnego znaki: choroby łożne z petociami, krostami, ospą, odrą, dymienicami, guzami pod pachą, karbunkułami. Zaniesione poznawamy z zarazy i prędkiej śmierci choćby żaden znak z pierwej wymienionych nie był. morowki (petechiae) – sapka (catarrhus) – kruczenie (Rollmu) albo bełkotanie w żywocie. – „Nalepszy zegar apetyt: kiedy się „nie chce jeść, pominąć obiadu i czasem obiad z wieczerzą zjenić." niemasz nic gorszego, jako kiedy z wst idzie tenże za pach z śniadku."

Zwyczay dawny jest, aby dwie godzinie przed południem był

obiad: a wieczerza w ośmigodzinach po objedzie. Porządek w jedzeniu gdzie wiele potraw jest, ma być taki zachowan, aby wprzód się jadły miękkie rzeczy i łacno strawne, niżli twarde i grube. „Umieć potrawę urobić, wiele do zdrowia należy". Przysmaki też nazbyt słodkie nie są dobre do zdrowia jako i wszelakie nazbyt ostre sapory z gorczycy, pieprzu wielkiego, chyba żeby się tego nie często używało. 3 pasztetów nie chwalę. 2 polewek mięsnych rozmaite bywają potrawy, jako na chlebie drobionym, na krupkach warzonych i dobrze wystajonych, na ryżie, na makaronach, na kluskach chlebnych z mąki i rozmaitem cieście bywają potrawy. Już insze polewki, barszcz, żur, biermuszka, hordeata z jęczmiennego soku, grucca, migdałka, syrowka i t.d. We Francyi z ziół rozmaitych czynią polewki, co Potadio (potage) zowią. Także we Włoszech brodia czego tu u nas nie zażywają, jako z ślazu, z boraku, z szczawiu i t.d. z leda chwastu uczynią polewkę. Z chleba też rozmaite potrawki mogą być, panata, drobionka, chleb moczony w wodzie i t.d. Po wszytkim jednak objedzie ma być ser jedzony i po trosze; jako masło młode ma być jedzone przed obiadem naprzód. Ryby rzeczne lepsze są niżli jeziorne jako są okunie, karasie, jażdże. Karp, saran, podustwa, czerta, miękka ryba skłonna do skazy. W kamiennych rzekach ryby lepsze jako są ślize, pstrągi, głowacze z Dniestru. Szczuka lepsza niżli karp. Cytryny, granaty, pigwy, kapary. — Sirotki (Schweißlöcher) — Piły granie, zapasy, captywusa igranie — mdłości. — Pigułki Ruffi mają w sobie Aloes, Szafran, mirrhę (ephesii) — Doświadczalnik (empiricus) — Gałka perfumowana środek odzarazy. — Jad morowy — zarażeni u S. Franciszka nie mogli mówić a piątego dnia umierali — Dymienice (bubo), wrzedzienica, morowka (pustula), pryszcze, pryszczeniec (vesicatoria). — Wrzedzienica albo Karbon (carbunculus) — Petocie czyli chropatki albo pstrociny rozsute po ciele gładkie lub z chropawością. — Ospa (rassstukuje do mory) wydaje ospice albo krosty. — Rychlice jest też osucie niejakie po skórze ale krostki są małe (variella) leczenie ich podobne leczeniu ospy; jedno że nie mają jątrzenia.

(daje Recepty sol)

Kto ma słabe trawienie niech sypia na lewy bok.

19

Petrycy Sebastian ur. w Pilznie został bakałarzem akad. Krak. 1574 + 1626. r. 1583 został Mgr. Phil. - był Collega minor - dalej lekarzem we Lwowie - i kardynała Maciejowskiego. (podług Dyląąowskiego Chronologia med. umarł Petrycy r. 1628)

D. Sebastianus Petricius medicus doctori Gregorio Scrobkowicz jureconsulto, consuli Crac: Zoilo suo sanam mentem p: (1613)
4º kart 2. (b. m. i r.) (Paneg. 690)

Petrycy przez chłopaka posłał Skrobkowiczowi swe dzieło De peste, który ten w przytomności magistra Broscii niechciał przyjąć mówiąc że dzieło głupie. Petrycy mu odpowiada iż Skrobkowicz jako człowiek prosty i nieukształcony nie miał prawa sądzić o dziele jako profanus.

W tłomaczeniu Arystotelesa które wzbogacił swemi przypisami nawykł do ścisłej dokładności, unikał przesady pisał starannie czystą polszczyzną chroniąc się obcych i skażonych wyrazów. Pisał „Res gestae sui temporis" które syn jego zaczął drukować; exemplarz nie cały opisujący wojnę za Dymitra Samozwańca jest w Baranowie.

20

Petulski Stanisław

fil. dokt. i prof.

1762. Coloniae Academicae Novocorsinensis Director

(A. K. str. 533.)

1764. jako Universitatis Syndicus. (A. K. str. 722.)

Paulus Piasecki

w Aktach rekt. 1602 tom pag. 251. świadczy, że był obecny w Rzymie przy dokt. Jędr. Schoneusa na dokt. theol. !

Mathias Piątek

r. 1564. 30 czerwca in coll. majus vocatus (z notatki Jana Muczkowskiego w Ef. Leon.)

1563. jako Coll. minor (A. R. p. 402.

1559. 10 marcii M. Mathias Piathek Plocensis in vocatus ad minus collegium. (Eph. Simi R. VIII. 6.)

23

Mathias Piątek
Coll. min.

1562. cf. Recepta.

umarł †8 maja 1567 (: Epit. Leonci :)

1559. 10 marca vocatus ad minus Collegium (: Epitaf.

simi K. VII. 6. notatka Muczeniowa.

z Piątek

Nicolaus de Pyantek

1432. jako Coll. maj. w konkluzyach tegoż roku wspo-
mniany. p. 1.

z Piątek

Thomas a Piątek

Collegii DD. Iurisconsultor. Collega.

1603. A. R. p. 278.

1595. 15 Decemb. Mr Thomas Piątkowius, senior pleba
nus s. Floriani. /: A. R. str. 195: / Dziedzictwo zapewnia
Tomasz Jurnarski.

<u>Piątkowicz</u> Stanislaus Bacal. Art. 1659, Dr Phil. 1661 in Univ. Crac., Professor Senior Scholae S. Annae.

1) Luctuosa Catastrophe pro lugubri funere nob. et spect. viri d. Sebastiani Zacherla praesentata. Cracoviae 1664. 4to

Paneg. 1178.

27

Piątkowski

niewiadomego imienia jakiś a Piątek, o którym w Almanachu BB. XXII. 23 napisano a. 1527 d. 25 Sept. Mag. Piątkowski obiit.

Nicolaus de Pokrzywnica

Iurisprud. doctor. C.C.

1537. A. k. p. 33.

1503. w Aktach kzh. IV. fol. 184 r. jako d doctor.

Piątkowski Franciscus Joannes, Baccal. Art. 1684 in Univ. Crac.

1) Autumnus academicus maturis et opimis XIII primae laureae Candidatorum fructibus decoratus. Cracoviae typ. Universit. 1684. fol.

Poez. 3030.

29

Piątkowski Mateusz

fil. dokt. i prof.

1692. A. k. p. 579.

30

Piątkowski Waleryan Jerzy typograf krakows.

1) Wesoła Kamoena na wesele nowych oblubieńców Hieronyma Pinociego i Panny Magdaleny Szoberowny niegdy J. M. P. Hieronyma Szobera corki. wystawiona. W Krakowie 1644. 4to. Kart 10. (wierszem)
ded. Rafałowi Dèlpace burmistrzowi m. Krakowa i Justynie Dèlpacey (matce Panny Młodej)
Hieronim Pinocci był rajcą Krak.

31

Piolinus Thomas

de Cracovia. Coll. maj. Can. S. Annae.

1545. A. R. f. 200.

32

Mag. Stanislaus Pictor

r. 1547. wykładał Ephemeridy Jana Głogowczyka tego Scholia in Introductorium Ephemeridum Ioan. Glog. ob. R. XX. 23.
Czyta ten sam nazwany Stanislaus Pictoris de Cracovia w aktach rektorskich r. 1550 gdzie jako moderator ludi literarii de S. Stephano jest przywiedziony (: A. R. p. 269.)

33

Pieczyński Piotr Stanisław.

fil. docet. Coll. minor.

Piechowicz A m A K D.

1647. A K. p 105.

35

~~Piechowski~~ Piechowicz Szymon Phil. i Med. Dr. kształcił się w akad. krak. gdzie r. 1599 został bakałarzem filozof. był potem profesorem i rektorem w akad. Zamojskiej gdzie r. 1612 (1618) był rektorem kilka razy poźniej rajcą miasta Zamościa i Judea ordin. + 1650. (podług Potockiego zwał się Piechowski i + 1651) + 1651

1) Narrationes, Sententiae, Similia ex libris M. Tullii Ciceronis pro usu studiosorum Analogiae in Academia Zamoscensi collectore Simone Piechonio Philosophiae et Medicinae Doct. Cum privilegio pontif. Sanct. et majestatis regiae Zamosii in typographia academiae Anno Domini 1611. Martinus Lenscius excudebat. 4o. (arkuszy 51 i 2 karty)

na odwrocie tyt: In arma nobilis pueri: Thomae Olesnicki (6 wierszy łac) Simon Chodorowski fac. (i herb)

Ded. Nob. puero Thomae Olesnicki studioso Zamoscensi Simon Piechovius Med. Dr. S. D. (tum mi sunt ista prius quam in Italiam proficiscerer ex Cicerone selecta quae pro primis elementis in Academia Zamoscensi proponuntur) Zamosii ex aedibus meis 16 Kalend. Decembr. 1611.

Są to wyjątki zdania i przykłady z pism Cycerona dla nauczenia się stylu na końcu: Stanislaus Samborzecki ad Thomam Olesnicium condiscipulum suum (8 wierszy)

~~2) Cornucopia infula chelmens.~~

<u>Piechowicz</u> Szymon (Piechovius) syn Jakuba z dyecezyi Krak. [r. 1595 wpisany do Album Akademii Zamojsk., r. 1606 Baccal. Phil., Notarius publ., Professor. Acad. Zam., 1611, 1613, 1614 Rektor Akad. – R. 1616 d. 15 marca na miejsce zmarłego Rektora Dresnera, obrany znowu Rektorem, Fil. i Med. Dr. – R. 1618. (1619. szósty raz) 1623. 1624. Rektor – R. 1645 był emerytem Prof. + 1650. (Ob. Skarbek Joannes: Echos Simoni Piechovii dum in Rectorem Academiae sexto renuntiaretur. 1619. 4to.)

[Kształcił się (następnie) ~~później~~ w Univers. Krak. gdzie r. 1599 został mgrem Filozofii.

1) Narrationes, sententiae, similia ex libris M. Tullii Ciceronis pro usu studiosorum Analogiae in Acad. Zamoscensi. Zamoscii in typogr. Academiae excudebat Martinus Lenscius 1611. 4to. (z alfab. i Serk.)

|: Antologia z wielkim wyborem i dokładnością pedagogiczną pczyniona :|

86 [z Pieczychwostów] 37

Leonard z Pieczychwostu

w 1474
1490 Leonardus Pauli de Pyeczichwosti s. 1/2 gr.
118 bk 1491 de Pyeczychwostij
122 1496 de Pyeczychow
r. 1474 Kanonik krakowski urodzony! N° 3225

Pieczychwosta

Johannes de Pylcza s. T. Prof.

Custos s. Flor. in Clepar.

r. 1470 senior bursae ~~paup.~~ divitum (Act. Rect. p. 53.)

r. 1491. Universitatis Rector.

r. 1495. już jako kanonik krak. wspominany !!!

1463 zob. B.B. X. 5. h.

1503 (?) s. th. prof. Can. crac. (vide Regestrum sygel-butili Call. maj.: Nr. 69, str. 32.)

Johannes de Pilicza s. T. M.

Coll. maj.

Custos Eccl. Coll. s. Flor. in Clepardi.

1474. Concl. Univ. p. 26.

1485 publ. S. T. prof. (p. 35. Concl.)

1490 provisorem bursae paup. obtinet (p. Concl. 39.)

1491. rektor univ. (Concl. 40.)

Joannes Pilensis

o nim mówi Starowolski w Laudatio, iż był anti-quitatis ecclesiasticae solers indagator, et trium linguarum peritissimus professor. (II. 28.)

Johannes de Pylcza 1474 jako decanus (: Liber perceptorum pag. 55.)

Pych.-Pikcranus 44

Nicolaus de Pylcza A. M.

1492. w akt. rekt. p. 510 wspomn. jako med. baccal.
1495) collegiatus maioris Collegii artistarum /Lanisz/

1497 A. R. p. 623 jako Cancellarius rectoris.

1501? Univ. Rector /ref. Conel. z r. 1495 str. 61:/
1504. wspominany jako prof. teologii.
1507 p marca jako S. T. prof wstał dzierżawca
s. flor /. Conel. Coll. maj. p. 53:/
1513. /ibid p. 67./ jako decanus.
1503 w aktach biskupich N. IV. fol. 184 r. jako S.
Theologiae professor custos s. flor. in Kleparz
1486 w liber perceptor. coll. maj. p. 73:/
1501 jako praepositus coll. maj i theol. doctor
/ibid. pag. 99:/
1515 Doctor Nicol. de Pylcza, decanus ecclesiae
S. floriani mortuus est 26 febr. /. Mart. de
Ilkusz R. XI. 14:/

Pilszecki

fil. dokt. i prof.

1722. wspomniony w aktach rektorskich (: str. 67 :)

Writ:

43

Pilszecki Alexander Franciscus Baccal. Art. 1721, Dr. Phil 1723 in Univ. Cracov.

1) Auctoramentum regium regiae Palladis Jagellonicae in prima laurea VI primae laureae Candidatis exhibitum. Cracoviae typis Universit. 1721. fol. Poez. 3023.

Gąska

44

Jacobus Pilsnensis

1577 d. 15 marca ad collegium minus vocatus.
(: Liber Ef. Leon. :)
1578. 20 czerwca Agriam discessit scholam ibidem recturus (: ibid. :)
1579 jako Coll. minor (: A.K. p. 531 :). W tymże
się raskazany przez prokuratora d. 7 grud. i nieobecności
przy Uniwersytecie, d. 8 stycz. 1580 przez starszych kolegów plenipotentów swoich, prof. w in Coll., tłumaczyłby się: se abesse ab Academia ex magna et urgente necessitate et labores Uniti per alium supplere dolijęnks. Necessitas autem ista est, quia visu aliquomodo privatus valde recutit, spem tamen habet se visum recuperaturum, si quietam et commodiorem vivendi rationem penes matrem suam, in patria, ut hactenus habuit, ita deinceps habuerit, praesertim cum iam altero oculo, praeter spem omnium, melius cernere inciperat. (: A.K. str. 537 :)

z Pilzna

Mgr. Johannes de Pilsno

1502. w aktach biskupich wspominany, iż go obrano prokuratorem pewnej sprawy, czyli był profesorem? (: A. Ep. f. 160 verso.

f. 165 verso r. 1503 nazwany Mgr. Johannes Blath (Blath) de pilsno (: ibid :)

All' Egregio Signore
Il Nobile Signore Ruggero Guicciardi
Dottore in Legge ecc.

in Ponte
Provincia di Sondrio
in Lombardia.

Pilsnensis Martinus
vide Glicius.

Pilsnensis Simon
vide Marycki.

z Pilzna

47

Simon Pilznensis

rob. ~~Doctor~~ magistr ferrariensis

1546. ale z jakiego przedmiotu. w tym roku uprawdzano jego dyplom, ale już przedtem był magistris domus Artistarum Collega i poprzednio na tutejszy uniwersytet uczęszczał (/: A.K. p. 214:/). Zobacz drugą kartkę.

Ouij 2 48

Albertus de Pylzno. I. Cont. d.

1536. ubiegał się o kanonię przemyską, został otrzymał kanonicam, quamvis non meritus, utpote qui nuper ante aliquot septimanas promotus, et non magister quamvis per plures annos in artibus laboraverit.
/: Cont. p. 143./

[Estr. XXIV 283 s. v. Piotrkowa z Wojcza]

Jaś pod Piotrem

Pincernitta.

Delectasq;, docesque, tua nos voce diserta
Pinzoni et largo vultus perfundere cogis
Fletu: qui valeat magnum placare tonantem
Dent igitur, vivas felix sat tempore longo
Fata Dei, rapiat nec mors te citò improba nobis

Cr

1569 Die 21 et 22 nouẽbris p̃moti sũt in doctores Theologie
Stanislaus pinczouius Nicolaus Borecznig Joannes leopoliensis Martinus
pilsnensis. collegę ~~fin~~ maioris collegij, et M. Simon Bersinski concionator
Reuerendissimi archiepiscopi gnesnen. per Michaelem a vislicza
eodem tempore lautissime tractauerunt hospites et magistros cum
tractacioni ~~ade~~ et promocioni sit. aderant Magnificus do
minus Sebastianus Mielecski castelanus crac., Debienski
capitaneus Oswietimensis suffraganeus crac., prepositus mie
choviensis omnes fere canonici crac. etc.

1561 tomus hiemali
Perspectiva cum legi

1 hora ♂ cum ☉
2 Remotio a ☉ fß 90
Claves 3 f 45
Lunę 4 f 90
5 f 135
6 168
7 ♂ cum ☉
8 105
9 f 225
10 270
11 315
12 348

6 boni papyri masculos { ♌ ♍ ♐
8 vulgatis papyri

frenos { ♋ ♏ ♓

prima et 7a albe
secunda et 12 virides
Tertia et 11 croceo
quarta et 10 rubee
sexta et 8 nigre
quinta et 9 flavee in flavum [illegible]

51

Stanislaus Pincsoviensis Th. Baccal.
– Art. et S. Theol. Decanus 1. flor.

1569. Concl. Univ. Eccl. Cath. Crac. Poenitentiarius / Acta 1570 p. 431. jako Theol. Bacc. /: C. 4 p. 262 /:
1570 rektor pierwszy raz, już jako Th. Doctor S. flor. Custos. – powtórnie rektor wm. zymowe.
1571. trzeci raz rektor. wm. aest.
1572. otrzymał prebendę prasowiecką kollacyi akad. po śmierci Jana Leopolity. /: Concl. VII :/
1576 czwarty raz rektorem.
Ontże zapewne pod r. 1534. w Albumie rekt. p. 1230 wspominany jako student.
W Registrum librorum acceptorum EE. II. 6. /: 21. f. v. podpisał się Stanislaus Pyncovius.
w Konkluzyach Coll. maj. p. 133. Stanislaus Pinczowitha r. 1570. jako Coll. maior.
1586. 4 Oct. jako praep. Coll. maj. Pincevius Stanisl. S. T. D. et prof. /: Concl. Coll. maj. p. 158 :/
1564. w grud. obrany Kanonikiem S. flor. /: Muczkowski w notatkach przy Ep. Leoni;
1543. maj. Stanislaus Pyncrowita Collega minoris Collegii /: A. R. p. 168 :/
1545. monitus pro eo, quod ordalicet barbam protensam contra dignitatem et titulum suae promotionis, quo gaudet, nutriverit, et quatenus eam amplius deponat et penitus abradat, dominus

(s. j. Rector) infra hinc et tres dies, unius sexa-
genae pecuniarum poenam omnino reponen-
dam statuit. (: A. R. p. 176:)

1550 jako Collega minor (: A. R. p. 283:)

1554. ma proces o to, jakoby paszkwil na Piotra My-
Myszkowskiego Schol. Krak. napisał i na domu
jego przylepił. Karał, ten samotrzeć przysięgą oczy-
szcza się od zarzutu (: A. R. p. 339:)

1557 d. 10 grud. na terminie zawitym przeciw niedba-
łym professorom, gdy prokurator Stanisława z Li-
ciowa ~~nie wskazał~~ non docuit de constitutione
procurationis et literis ejus, et declaravit volunta-
tem suam non posse, aut potius nolle etiam futura
hyeme redire ad officium collegiaturae suae, a qua
plus quam triennio temere et contemptibiliter
se absentat, ideo Rector cum Consiliariis iterata
deliberatione facta, praedictum M. nihil ali-
quando meritum de Universitate, ab officio a-
moverunt, privaveruntque et acta privant
alterique conferri et dari hoc ipsum officium
collegiaturae et lectoris regii decreverunt et

decreverunt et decernunt ipso facto. (A. K. p. 351.)

1563. Mgr. Stanisław Pinczow in Coll. majori re-
sidens contra mandatum Rectoris, et statuta
Univ. lectionem acceptam per vicarium absol-
vens, zapozwany przed rektora, lubo się składał
mnodemaną [illegible], otrzymał polecenie że-
by sam [illegible] przyczem mu oświadczo-
no iż ~~tak~~ te, które już przez zastępców odczy-
tał, od będzie za nie byłe uważać się będą.
(A. K. p. 401.)

1580. jako s. Th. doctor i dziekan s. Flor. i kustosz
skarbca uniwersyteckiego (A. K. p. 539.)

1569 w listopadzie (21 i 22) uczyniony doktorem
teologii wraz z Mikołajem z Brzezina, Janem
Leopolitą, Marcinem z Ilzna, którzy wszyscy byli
Collegae majores, i M. Simon Bosiński, kaznodzie-
ja Arcybiskupa Gnieźnieńskiego, przez Michała z Wiślicy.
Eodem tempore lautissime tractaverunt hospi-
tes et magistros. Cui tractationi et promotioni si-
mul aderant Magnif. D. Sebastianus

Mieleccki, Castel. Crac. Debieński, capitaneus Crostinensis, suffraganeus Cracov., praepositus Miechoviensis, omnes fere canonici caeterique
(: Z notatki na kartce w moim zbiorze listów
t. oznaczonej.
1590 ccommut. cert. był rektorem uniwersytetu.
DD. XVIII. 2.
Extant etiam in bibliothecis et inter manus versantur libri nostrorum, quibus acerrime pro fide catholica pugnabant: Novocampiani, Gorsii, Socolovii; His omnis licuissetne quod obiicitur uni Pincovio esse haereticos? Ex vero Pincovius ut homo potuit, sed si in errore perstitisset nec eum abiurasset, quantumvis Academia id criminis dissimularet, nullo modo Ecclesia cathedrali pati potuisset, ut in ea haereticus esset. Vindiciae a M. Jo. Praeclaide fol 13 verso.
1572. 11. Kwiet. obrany plebanem prosowskim po umartym Janie Leopolicie. Mimo wielkiego sprzeciwiania się Stanisława Piasa Zawadzkiego rektór idąc za zdaniem większem potwierdził wybór
(: Cont. Univ. p. 271:)

53

Mgr Stanislaus Pierzow

1578. minoris domus collega, ma proces z niejaką Brigittą d. 14 marca o alimenta dla niej i przez niego spłodzonej dziecki. Rektor alimenta per unum fertonem ad singula anni quartalia usque ad triennium adiudicavit et solvenda decrevit.

(: A. R. str. 237.)

Michalski Antoni

fil. doks. i prof.

1753. A. k. ii. 68:|

54

Stanislaus Pincenius L.T.D.

1 flor. Custos Bursae Jer. provisor.

1 flor. Canon.

1573.

(miał to być akatolik)
Pinczowita jeden z Akademików jak wiele złego narobił w Węgrzech i do tych czas widzimy A3 f. v. Proca Dawidowa

Pinczowity szkoda umarłego z grobu dobywać, który jeśli co zepsował, tedy potem naprawił i sanctissime decessit. Obiektowanie przeciwko OO. Jezuitom etc. C. 4. f. v.

Pinczowita był kaznodzieją królowej Węgierskiej s. p. Izabelli, i nie tułał się z tą złą księgą heretyctwa i każdy był podejrzany o heretyctwo, niegdyś go święci przodkowie nasi między sobą nie cierpieli, którzy przy dysputacyach teologicznych tey solenności takiem zawsze przestrzegali, że się odzywali, że nic takowego mówić nie chcieli, coby się prawdziwey nauce kościoła Bożego przeciwić miało. Tarcza obrony Professorów Ak. Krak. 1623. p. C2. f. v.

Bandtkie f. 1. w artykule

~~wszystkich~~ przytoczonych z dziełka Proca Dawidowa wzmianek o Pinczowicie, mylnie domyślał się, że to był Stankar.

Izabella królowa węgierska, córka Zygm. I, umarła 1560. Frater Bartholomaeus Premisliensis ord. fr. praedicator. doktory-

doktoryzujące się r. 1581. w Akad. Krak. z teologii miał mowę ~~taud~~ w szczegól. Tarnowskim (zob. AA. XIII. 20). W niej na końcu dziękując wszystkim komu należało tak się zakończa: Postremo ut semel finiam, omnibus equis coronae viris I. et excellentibus S[ac]rae Paginae professoribus <u>D. Stanislao a</u> Pinczow S. Theol. Doctori et facultatis Theologicae Decano dignissimo, caeterisque Dominis etc. Czyto nie ten Stanisław jest owym Pinczowskim?

Piorowski Antonius Josephus Baccal. Art. in Univ. Crac. 1733.

1) Felix omen ex honorifico volatu alitis gentilitii ill. Stanislai Comitis in Krasne Krasinski desumptum. Cracoviae typ. Universit. 1742. fol.

Paneg. 500.

57

Clemens de Pyotrkow D.D.
ordinarius lector juris can.

1480 za rekt. Jana z Oświęcimia d. 10 lutego electus est in lectorem ordinarium ad continuandum cum diligentia debita lectionem ordinariam principalem

1485. lector ord. juris francisci (Concl. 35.)

1488 14 grud. wezwany od arcyb. otrzymuje pozwolenie oddalenia się od uniw. na rok jeden, z obowiązkiem dania zastępcy (Concl. 39.)

1491. ibid.
pracę zwołane ku ten wydział teol. prawny i lekarski ~~etc~~ Concl. Univ. str. 29.)

1492. jako Can. Gnesn. et Wars. iurium lector (Concl. Univ. p. 49.) resignavit praefatam lecturam, a jednak ob benivolentiam et respectum suorum meritorum habitationem in Coll. Juristarum przez rok pozwolono mu zatrzymać (ibid.), sine praeiudicio tamen collegiorum facultatis praefatae, et debet eam habere gratuito sine solutione pretii locatorii usque ad unum annum, quo defluxo in beneplacito Utis erit, si amplius petierit, concedere illam habitationem vel aliam gratuito vel sub annuo pretio locando, prout Uti visum tunc fuerit. (ibid.)

z Piotrkowa

58

Clemens de Piotrkow D.r Iuris

1491 mieszkał w koll. jurid.

d. r. 24 września uczyniony plebanem w Luborzycy lectorque novorum iurium praemissa protestatione quod velit et vult esse contentus eadem plebania et in continenti constituit procuratorem ad cedendum de altari S. Bartholomaei, videlicet d. Joh. Starchowsky d. d. et c. c. postanowiono też, iż tego ołtarza z innem beneficium akad. razem mieć nie może. Także, żeby osobiście ~~[illegible]~~ w Uniwersytecie ś: debet residere personaliter in universitate et nullam litem super habitis et praecedentibus universitati intentare, quia cessit a lite contra universitatem sibi reservata in sententia D. N. Regii Electi confirmati Crac. Concl. Univ. p. 46 Tegoż roku lub w początku 1492 zrezygnował z ołtarza s. Bartl. sub organo in Eccl. Cracov.

Zdaje się że w r. 1492 został Kan. gnieźn. bo na posiedzeniu d. r. 20 maja tak go wspomniano mówiąc: licet lecturam novorum iurium resignaverit, tamen ob benevolentiam et respectum suorum meritorum habitationem in Collegio Iuristarum habere debet, sine praejudicio lectoris facultatis praefatae, et debet eam habere gratuite sine solutione pretii locatoris usque ad unum annum. (Concl.)

1507. 23 Maja Doctor Clemens de Piotrkow Canonicus gnesnen. mortuus est (Mart. de Ilk. k. XI. 14)

Porównaj Albertus de Szamotuły.

z Piotrkowa

59

Joannes de Piotrkow A. M. s. T. d.
Coll. major. Can. Eccl. Col. s. flor
in Kleparz.

1534.

1541. anno hyemali rector univ.

1528. exekutor test. Mrokota z Lublina przez Coll. wielkie
mianowany (p. Concl. Coll. maj. p. 75.)

1538. jako Coll. maj. był przez kilka lat fiscarius (ibid.
p. 82.) Kollegium było mu winno naleszytości za poczynio-
ne dłużi z własnych funduszów wydatki (ibid. p. 82.)
umarł w r. 1541. bo tego roku altaryę po nim oddawano.
(Concl. Coll. maj. p. 125.)
W bibliotece uniwersyteckiej jest Orzechowskiego
fidelis subditus jego ręką pisany (AA. XIII. 20)
1539. jako Theol. baccal. Coll. maj. A. K. p. 80.)
1539. jako Ordinarius theologiae lector (A. K. 88.)
1542. Univ. Rector.
1525 vocatus 11. Julii ad minus collegium (p. Marcin
z Olkusza R. XI. 14)
1527 po śmierci Michaelis de Olszna s. th.
prof. d. 2 września zaraz vocatus ad majus
collegium (ibid.)
W Regestr. Suppellectilis z Arch. N. 69 na str. 66.
zapisał Miłkotaj z Pradka: Eodem anno 1553 die
18 Sept. R. P. Doctor s. th. Joannes Prosinsky

a Piotrkow, vir studiosus et invictus labore legendi et praedicandi verbi Dei decessit. Donavit communitati nostrae non pauca: primum decem florenos pecuniae, auleam valoris XII fl., tecturam cathedrae doctorandorum 8 fl., libros egregios et novos citra vel ultra triginta numero, et alia utensilia.

z Piotrkowa

60

Martinus Piotrkoviensis

medicus.

Czy był profesorem? defunctus 7. decembr. /: Chrob. Ep. Crac. :/

1578. d. 10 octobris w pozwie przez swego teścia do rektora wniesionym wspomniany jako Doctor medicinae Patavii promotus. /: A. R. str. 508 :/ Na następnej stronie 509. za rektorstwa Jakuba Górskiego, wskazany, aby z domu teścia swego Bartłomieja Fettera, według umowy wyprowadził się w dniach 15tu sub poena exclusionis ab Univte et omnibus libertatibus eius praerogativisque, qui Doctor appellavit ad Consiliarios. /: A. R. str. 509 :/

z Piotrkowa

61

Thomas z Piotrkow

1561. praepositus Coll. maj. /: Conel. Coll. maj. p. 57:/
1563. jako astrologus majoris Collegii /: A.K. p. 393:/
odsądzony od katedry z powodu, iż pracowni tacié Bo-
go był nieobecnym /: A. K. p. 397:/
1560. 10 Januarii vocatus est ad majus colle-
gium M. Thomas Petricovius astrologus.
/: Eph. Simi R. VII. 6:/
1563 d. 6 Maji Thomas Petricovita in Italiam disces-
sit /: Eph. Simi R. VII. 6:/

z Piotrkowa

62

Albertus de Piotrkow.

Coll. major. C. Sefferiani

1513.

Tenże sam jak się zdaje niżej na str. 85. Albertus Piotrkowita nazwany. Umarł przed rokiem 1523. jak się pokazuje z Testamentu Macieja z Miechowa, który go swoim exekutorem mianował; ale go tamże nie przeżył (: Test. Macieja z Miechowa w archiwum Uniw. pod liczb. 12612.

str. 24.

1519. 6 Lut. promotionem in S. theologia agebant mgri Albertus Pyothrcowita et Thomas Bederman de Pomerania die 6 vesperarum et in crastino die aula fuit (: Martinus de Ilkusz R. XI. 14.)

26 Iuli 1521. mortuus est Albertus Pyotrcowita S. theol. prof. canonicus S. Floriani (: ibid.)

1527. d. 5 sept. vocatus ad majus collegium (: B.B. XXII. 23. Almanach.)

1502 d. 25 Lut. exivit mag. Albertus pro studio in Italiam (: Będzie to zapewne Albertus de Piotrkow) (: Mart. de Ilk. R. XI. 14 z moje i w S. IV. 34.

Mag. Albertus Pyerthowska (sic).
rot. Albertus de Swodzyschowicze.
1506. (: lib. perceptor. coll. maj. p. 131:)
1517 16 Styez. został święcypatem teologii wraz z Tomaszem Bedermanem z Poznania (: lib. promocyi Vien. 1519.)
7 Febr. creatus doctor Theologiae ad s. Annam (: ibid.)

10

ze Swodziszowic

64

Albertus de Swodzyschowice C. S. Flor.

1513. 3 nov.

r. 1504. praep. Coll. maj. (: Cornel. quaed. Coll.

p. 46.:)

1509. jako Artium Magister (: ibid. p. 60:

1513. jako S. Th. Baccal. (: ibid. 67:)

1504 jako praepositus coll. maj. (: Liber com. hyem.

(: Liber perceptor. Coll. maj. pag. 163.:)

Na księdze XIV. 13. 17. napisał Mikołaj z Szadka

Liber Mag. Alberti de Swodzischowyce a Piotrkow

(sic) S. T. d. Canonici S. flor. viri vere Israhelite

et innocentis vite, obiit in bona senectute.

1516 6 maja Mgr. Albertus de Swodzyschowyce alias

Pyothrkovyta fecit principiationem in libros senten

tiarum (: Mart. Olkusch. R. XI. 14:)

O nim to zapewne Marcin z Olkusza l. c. pod

r. 1502 d. 25 lutego zanotował: Mgr Albertus

exivit pro studio in Italiam.

Les quatres recettes

ci

Albertus de Swogrzischowyce

1504. pro introitalibus in Coll. majus tres fertones /: tak wyraźnie :/ dedit. /: Lib. percept. Coll. mag. p. 106 :/ /tak też pisany ibid pag. 123 :/

Piotrkowczyk Alexy zakonnik Bernar=
dyn rodem z Krakowa, kaznodzieja w Dubnie 1636, pro=
wincyał litewski 1651–1653.

.682

1) Zabawa postna abo Rozmyślanie codzienne o
Męce Pana Jezusowej. Której też w Wielki Piątek
nawiedzając Groby także w insze Piątki doroczne i
obchodząc drogi, Kalwaryjskie każdy nabożny słusz=
nie zażywać może. Powtóre do druku podana.
Kraków, w druk. Łukasza Kupisza 1654. 12mo str. 62.

2) Uczta zbawienna albo Sposób gotowania się do sto=
łu Pańskiego w którym naprzód Rachunek sumnienia,
z przygotowaniem się do Spowiedzi: Potym Akty pomyślne
na Niedziele przedniejsze i Święta doroczne... porząd=
nie są opisane. Kraków, w drukarni Łukasza Kupisza
1654. 12mo str. nieliczb. 21 i liczbow. 226.
— (Toż 2^e wydanie). Kraków w druk. Akadem. 1717
12° str. 455.

3) Jasność J. M. Pani Teodory Krystyny hr. z Tarnowa Sa=
piezyny W. X. L. podkanclerzyny, z ambony wileńskiej w
Kościele S. Michała przy akcie pogrzebowym r. 1652 d. 17
Decembr. niezamroczoną pokazana. Vilnae typ. Acad. Soc. Jes.
1653. 4to K. 22. Ded. Kazimierzowi Leonowi Sapieże podkanclerz.
W. X. L.

67

Petricovius Andreas

Andreas Typographi Crac. filius zapisany w matrykule r. 1601. commut. aest.

1617. obrany professorem novorum iursum w Kolegium prawnem Andreas Petricovius J.U.B. senior contub. Iurisperitorum, hac tamen conditione, ut contubernium stram vagat, quoad visum fuerit Universitati. (A. R. str. 600.)

Stanislaus Lowyn M. d.

Coll. minor

1534 A. Rect. jako med. doktor p. 1230. i Coll. minor.
1540.

Piotrkowczyk Jędrzej J. U. Doct.

był nauczycielem w Zamojskiej akad. dokąd przez Uniw. Lubelszczyzny wysłany w r. 1605 uzyskał, że mu czas bawienia w Zamościu do zasług w uniw. krak. policzono. po Krośnerze r. 1626 wybrany na rektora szkoły Lubrańskiej w Poznaniu, z poleceniem, żeby pod karą dał za siebie zastępcę w Uniwersytecie. Lecz nie długo tam zostawał wolał wrócić (turbam dotrzykowa coetere potius eligens ~~[illegible]~~) a na jego miejsce wysłano Stanisława Pomorskiego. był drukarzem. scil. Patrones. acad. p. 286)

umarł we wrześniu r. 1646.

69

Andreas Petricovius I.U.D.

1617. d. 12 czerwca vocatus est unanimi consensu ad professionem novorum jurium będąc seniorem bursy Jurisperitorum, hac tamen conditione, ut contubernium etiam regat, quod visum fuerit universitati /: A. R. p. 600. /. Per Jędrzej Piotrkowczyk O. P. d. i professor był zarazem drukarzem, jak się pokazuje z Rationes Acad. z r. 1641. p. 286.

Piotrkowczyk Andrzej (herbu Piława) urodzony w Krakowie, syn Andrzeja Piotrkowczyka drukarza i Jadwigi Przynowny. Będąc już Professorem w Krakowie r. 1615 przez Szymona Simonidesa sprowadzony do Zamościa na Prof. Logiki. Po śmierci ojca (w r. 1620 i matki) wrócił do Krakowa, objął drukarnię i był Profes. Prawa.

Petricovius Andreas Dr Fil. Professor filozofii w Zamościu; r. 1616 został baccal. J. U. a r. 1618 ~~baccal.~~ licentiat. i Dr J. U. w Akad. Krak. – Kształcił się w Akad. Krak. gdzie r. 1604 został Baccal. Phil. Kształcił się także we Włoszech (w Rzymie) i we ~~Francyi~~ oraz w Niemczech. Umarł w Krakowie d. 7 Octobr. 1645 mając 59 lat. Po śmierci pierwszej żony Anny (córki Hieronima Betzy) która zmarła 1623 d. 13 Febr. pojął drugą żonę Annę Teressę (córkę Mikołaja Pernusa rajcy i Katarzyny Malinowskiej) która zmarła 1632 z niej został syn Stanisław oraz córka Elżbieta wydana r. 1641 za Piotra Elerta muzyka i sekr. Król. jako też 2 córki dominikanki; a jedna karmelitanka bosa.

r. 1604 został Baccal.

Piotrkowczyk będąc Prof. był tak że rajcą Krak. ~~elet~~ 1641, a r. 1645 bur. mistrzem. i Sekretarzem J. K. Mci, za młodu był professorem w gimnazyum Lubrańskich w Poznaniu. Uczył się prawa w Paryżu, r. 1619 otrzymał katedrę prawa w Krakowie.

1) Quaestio de privilegiis et excess: privilegiatorum ad disputand. in Acad. Crac. proposita III Nonas Sextil. 1615. Cracoviae in off. Andreae Petricovii. 4to K. 4. ded. Joanni Andreae Prochnicki archiep. leopol. (Prawo 2595)

2) Quaestio de probationibus pro baccalaureatu in U. J. determin. decid. Kalendis Martiis. 1616. Cracoviae in off. Andreae Petricovii. 4to K. 6. ded. Thomae Zamojski capit. Knyszynen. – na odwrocie tytułu 6 wierszy przez M. Joannes Broscius. (Prawo 2596)

(Ob: Formankowic Stanisław: Cenotaphium Andreae Petricovii: Cracoviae 1645. – Kotacki Adam: Gramma virtute conscriptum. Cracoviae 1604 – Juszyński II 60. – Lelewel, Bandtkie – Nagrobek u Dominikanów Krak.)

3) Quaestio de bona fide in praescriptionibus, pro Licentia in U. Jure assequenda ad disput. propos. 24 Januar. 1618. Cracoviae ex offic. Andreae Petricovii. 4to K. 7. ded. Martino Szyszkowski episc. crac. – jest tu wiersz: Euktikon ad Andream Petricovium M. Laurentii Smieszkowic. (Prawo 2594)

4) Jego przemowy, korrespondencyje (z Zamościa i mianowicie z Simonidesem) po łacinie – Mspt w bibl. Jagiell. in 4to

5) Wiersze polskie i łacińskie, oraz przedmowy do różnych dzieł.

Piotrkowczyk Stanisław Teodor herbu Pilawa później rotmistrz (syn Andrzeja Dra Praw, Prof. i rajcy Krak. oraz Anny Teresy Pernusówny)

1) Akt weselny na nigdy niezwiędłej górze Karmelu J.M. Panny Teressy Anny od Świętego Jozepha Piotrkowczykowny. (Kraków) 1648. 4to Paneg. 698.

2) Szczęśliwy Wstęp na nigdy niezwiędłą górę Karmelu J.M. Panny Katharzyny Piotrkowczykowny rodzonej swej P. Siostry, na dzień obłóczyn w Klasztorze Panien zakonnych Teressy Św. w Krakowie w Kościele Marcina Św. powinszowany R. P. 1647 d. 23 Kwietnia. (b. m.) 4to K. 10. (wierszem)

72

Piotrkowita

zob. Albertus de Piotrkow.

A. Bederman Thomas.

Piotrkowita Melchior rodem z Piotrkowa, około r. 1558 kształcił się w Akademii Krakow., medycyny słuchał podobno w Padwie. R. 1579 był lekarzem nadwornym Jana Kostki wojewody sandom. Umarł w Jarosławiu jako proboszcz d. 7 Maja 1600. (Ob. Starowolski: Monum. Sarm. p. 438)

1) Przeciw Morowemu powietrzu przestroga z przednieyszych Doktorow Nauki Lekarskiey, dla ludu pospolitego napisana. Przes Malchera Piotrkowitę Nauki Lekarskiey Doktora (1579) bez m. dr. 8° min. kart nieł. 60 (na odwr. (Sign. i i A–G.) cie tyt. herb Dąbrowa drzeworyt i Na herb Ich Mości Panow Kostków (6 wierszy pol.) Mik. Sęmp.
ded. Jasnie Wielmoznemu Panu, panu Janowi Kostce Woiewodzie Sędomirs., Malborsk., Luck., Tczewsk. Staroście Podskarbiemu ziem Pruskich... W Lucku w wigilią świętych Trzech Krolow 1579 Malcher Piotrkowita, Nauki Lekarskiey Doktor. pisze iż gdy z Janem Kostką do Lucka przyjechał, poczęło koło Krolewca, Gdańska powietrze się pokazywać, przetoż na żądanie przyjaciół napisał tę informacyą po polsku „Do czego acz tak niedostateczny ięzyk Polski mamy, iż okrom Słowianskich słow, ktorych się u nas niemało zawadza, Niemieckich mało nie piątą część używamy... A zwłaszcza iż nie tylko Slachcic w Polsce rzadki.... ale y kmiecey kondycyey człowiek, ktoryby Łacinskiego pisma nie rozumiał." Do czytelnika (prosi aby mu z strony Polszczyzny nie miano za złe... „gdyż się to ludu pospolitemu w drodze na prętce, a k temu w Kaszubiech pisało.")
Część I. Co jest morowe powietrze i z ktorych przyczyn pochodzi – Contagium przymiotne zarażenie

Zawsze po wojnie głód, po głodzie mor bywa

Część II Znaki powietrza morowego.

" III O powinnościach przełożonych chcąc miasto od powietrza morowego ochronić. Zaleca czystość, wywożenie błot, palenie ogni, kontumacyą, czyszczenie pieniędzy (Powietrze przymiotne i zaniesione) – zawarcie domów zarażonych – rozpuszczenie szkół, łaźni i wszetecznych domów. – Przed kilkiem laty gdy był głód wielki

(r. 1570) w Mazowszu s. p. Zygmunt August wiele ubogich ludzi pod Warszawą na osobliwem miejscu aby głodem nie zdychali chować kazał, po którym głodzie powietrze przypadło, teraz i w Prusiech – aby ludzie mieli chleb wodę zdrową. – Hipokratesa rada: Cito – longe – tarde. Ciała mają nie długo bez pogrzebu leżeć, co najgłębiej mają być chowane. Dla dzieci po zmarłych rodzicach powin[ien] urząd mieć dom jaki i niewiast kilka, któreby ich dozglądały opatrując żywnością.

" IV O ustrzeżeniu powietrza – recepty kadzenia koszule, powłoki na pościeli często zmieniać – zażywanie boli ormeni – proszki, pigułki kołaczyki, wódka koziełkowa – prezerwatywy – chwali aperturyą i napalenia pryszczów jaskrem abo robaczkami cantharides które zaleca Mercurialis doktor padewski:

O sobie mówi, iż przed 20 laty w ojczyźnie swej był podczas moru zachwycił jadu, lecz mu nic nie uszkodził; potem gdy jechał do Krakowa na naukę, uczynił mu się wrzód na prawej ręce u wielkiego palca jadowity, który nieboszczyk doktor Retius za morowy oglądał.

" V O zachwyceniu powietrza – znaki bolączki pod pachą [illegible] zadymienia – upust krwi – antymonium czyli Ciotkowy kamień – [illegible] Mattaus Ferdesthisegli Morzybab

-Korzeń sośankowy na Rusi zwany Romanowym zielem (Titimallus charitatis) – jad morowy przez pot bywa odegnany. – Dietetyka: Tyzanna z śli-moniey ubogim żur albo kwasiec. Wielkim panom perły sproszkowane, szmaragowe okrawki; szafi-rowe, jacynkty na proch utłuczone.

Cz. VI. O przypadkach powietrza morowego jako: sa dymienice, karbunkulusy, Ospice, Makuły czarne albo modre, pryszcze albo przy-studzienice.

Na wesele Krolewny Izabelle „Pan Bog w troycy iedyny mądrość nieskonczona” (Pieśń 20 strof sztewierszowych)
O teyże krolewnie Izabelli: „Juno, Pallas y Venus ty trzy zacne Panie” (8 strof Pieśń) – na końcu:
Stanisław Klerika Krola jego M. starego.
Wybijano w Krakowie przez Jeronima Wietora
Lata 1539. (z orzeł polski drzeworyt) kart 2 in 4to

|: ten Kleryka – zwał się podobno Zaźwiec. Ob. Akta :|

Piotrowski Jakób. S. T. D. i Prof.
Can. de flor.

był WWSS. Dziekanem.

1632 21 maji uzyskał od uniwersytetu pozwolenie udania się z synami Lubomirskiego wojewody za granicę, byle dał za siebie zastępcę, za granicą stopni nie przyjmował, i po dwóch latach pod karą pozbawienia (sub poena privationis) powrócił. 3) Onus fiscariatus praepositurae in ordine sustineat.

1634 w kwietniu Brożyna w Efemerydach R. IV. 10 zanotował R. D. Piotrowski et R. D. Hercius in exteris regionibus.

1637 był mianowany Oratorem Tydzian.

1641. 31 maja posunięty p. Coll. majores do Wyd. teologicznego (p. Annal. Coll. maj. p. 163.) jako professor. i kanonik v. Floryana

1643. d. 21 martii moritur longiore aevo ad ornamentum academiae dignus Jacobus Piotrowski S. T. D. Cosmanus, hic professor. (Rad. An.) „Jacobus Piotrowski, morum gravitate eruditionis ac eloquentiae sacrae gloria celeberrimus, juventutis ac magnatum filiorum praeceptor felicissimus - qui saevissimo dolore ob ictum pedem excruciatus, uno et

quinquagesimo annis expletis – ereptus. (Siecki fa
fran <u>Rosae Brosceanae</u>).
cf. Starovolski Laudatio acad. pag. 35.
ultimum clausit diem magno cum luctu o-
mnium in templo s. Annae sepultus 26 mar-
tii (: Annales Oratorii pietatis acad. Cl. 1.
26. pag. 60 :/

76

(Baccal. Art. 1609 Decanus Art. 1628, 1640

Piotrowicki Jacobus z Biecza (Dr. Phil.) r. 1623 zos-
(Colonia Academ. Crac.)
tał Profes. – był przez 3 lata profesorem Szkoły Lu-
bolskiej, skąd wrócił 1623 do Krakowa – Senior Contubernii
Jagellonian 1626 et Praepositus Hospitalis Pracensis ad S. Spiritum. – Profes.
Theolog. in Acad. Crac. 1641, Decanus OOSS., Canon. S. Florian.
– r. 1609 został Bacal. – r. 1628 był Seniorem Bursy Jagellon. i Dziekanem
fil. Wydz. został Dr. [illegible] Teologii w Rzymie, od r. 1638 był Profes. Orator Tylicianus,
od r. 1641 Profes Teologii, Canonicus S. Annae, S. Floriani; Decanus OOSS. Collega
major + 30 Martii 1643. (był nauczycielem Marka i Jana Sobieskich r. 1640 w Szkołach Krak.)

1) Quaestio de principiis et natura intel-
lectionis ad disputand. in Acad. Crac. proposita d.
12. Aug. Cracoviae in offic. typogr. Matthiae An-
dreovien. 1623. 4º. K. 6. ded. Georgio Nowodworski
S. R. M. Secr. (są tu wiersze Jacobi Vitellii et Joannis
Ludovici Skrobkowic in authorem) Filoz. 466.

2) Quaestio de optima Reipublicae forma ab Aris-
totele definita ad disputandum in Acad. Crac. 28 Julii propo-
sita. Cracoviae in offic. typogr. Matthiae Andreoviensis
A. 1626. 4º. K. 8 (na odwrocie tyt. piękny herb drzeworyt. Łodzic)
ded. Nicolao Ligeza de Bobrek castel. Sandomir. baccen. capit.
... M. Jacobus Piotrowicki (na herb Łodzic 4 wiersze przez Martianus
Gutteter Pławowski – na końcu wiersze łacińsk. na pochwałę Au-
tora przez M. Gregorius Golinius) (Prawo 2598)

3) Korona Akademiey Krakowskiey abo Kazanie na pogrzebie
J. M. X. Jakuba Słaymanowica Prawa obojego Doktora i Prof. Kanonika
Krak., Archidyakona Pileck., Akad. Krak. Rektora ... w Kościele Katedralnym
Krakow. w dzien S. Barbary r. 1641. Kraków, w druk. Krzysztofa Schedla 1642.
4º. str. 23. Paneg. 595.

77

Josephus Piotrowski

Phil. Doctor et Professor.

1771 d. 19 grudnia umarł, w kilka dni po zrzeczeniu się seniorstwa w szkole Panny Maryi.
1770. jako fil. dokt. i prof. (: A. K. st. 870.)

78

Piotrowski Łukasz Coll. maj.

+ 26 czerwca 1679. beztest.

Oecon. univ. et provisor scholarum

przeszło 30 lat administrator dóbr akademickich.

r. 1609. jako studiosus wspomniany w aktach rektorskich

1625. prowizor Nowodw. szkół pisze w rachunkach że 7 sierp. ob defectum tachyliensi recepi Lucam Piotrowski propter eius singularem in studiis contentionem (Fundatio etc. str. 574. alat a ... typographiae Universitatis mini fecerit fundator de mense d. 15 recepit.

pirium et privilegiorum universitatis retentissi-mus, pietate singulari, probitate vitae et animi moderatione venerabilis. (Brev. Annales)

F tandem constituit universitas oeconomiam bonorum, ad quam velut primum fundatorem et ostendendum quid posset, quidve valeat industria, fides, amor in Universitatem electus est &

Był on oeconomus villarum Pielgrzymowice, Swoszowice et Nawojo-wice (! Nr 37 Rat. lib. str. 491)

1645 F rectore Jacobo Witellio post clamores et intricatissimas universitatis bonorum arendas F 3. februarii

& electus est unanimi omnium (consensu) et voti in oeconomum bonorum Univ. D. Lucas Piotrowski Collegii Major interea, saepius professor vir antea de literis optime, ita post de omnibus meriturus. Felix illa dies fuit, quae talem oeconomum vidit, alias in summa oppressione a militibus et contributionibus pestilentia eripuit animam Universitatis in pauperibus studiosis et templis. (R. An.)

1652 w czasie powietrza tam pauperum pro pietate sua erogatis 2000 in panifices, qui panes subministrarent, quod potuit succurrebat. (Rad. Annales)

1655. Piotrowski nieustraszony stwierdzam u Szwedów (Bronowicach jak mówi porządek i bezpieczeństwo własności utwierdza, a przystąpił kilku Szwedów zapewnieniem całości wszystkiej, ale na próżno, otrzymuje, pomimo obdarty przez jednego trzykroć samowtór przez Wrocław i gdy stwierdzał [ogrody] wrota miasta uchodzi i myśliwie do Kollegium przybywa.

r. 1632 był został prof. szkół nowodworskich.
1633. drukuje Grammatykę (w Fundatio etc.)
1610 die 8 febr. wspominany jakiś uczeń bursy
Jerusalem Łukasz Piotrowski, ale to nie bę-
dzie ten chyba, żeby Piotrowski umarł licząc
lat przeszło 80. (A. K. st. 362:)

Piotrowski Łukasz

r. 1636 Coll. min. Seniorem bursae Hierusalem obrany przez Kollegium większe cum regressu quandocunque voluerit oblata vacantia salvis obventionibus minores collegas concernentibus /. Concl. Coll. maj. p. 107./

1648 wspomniany jako villarum universitatis oeconomus /. ibid. p. 232./

W Metrice Collegii Nowodvorsciani (Archivum H. III. K. 57/4:) napisał o nim Adam Opatovius 7 aug. 1626 ob defectum Tucholiensium recepi Lucam Piotrowski propter eius singularem in studiis contentionem, ale już 15 Augusti Lucas Piotrowski recessit.

1636 r. d. 2 czerwca wstąpił Seniorem bursy Jerusalem cum regressu quandocunque voluerit oblata vacantia, salvis obventionibus minores collegas concernentibus. /. N. 35. Inscriptionum str. 551:/

1659 będąc ekonomem czy prokuratorem Akad. nie chciał dać z kasy pielgrzymowi który podał go dopiero wielkiemu Jurkowskiemu na budowle do Bieńczyc, bo nie tylko 6 większych Akade.

misja dać pozwoliła; za co ten, zostawszy re-
ktorem wiele przykrości uczynił Piotrowskie-
mu.
O nim w N. 38. Kat. lit. str. 29. Jakub Baltazar
rowicz ówczesny prokurator uniwersytetu w r. 1680
napisał: Clarissimo D. Lucae Piotrowski, tanquam
magno bonorum Universitatis et Domus maio-
ris communitatis per arendatores, Scotticam,
kontr.?
Ungaricam, vinculatorum (sic) et aliorum
plurimorum discordantiam, vastationem ad
inopias redactorum restauratoris, per 33 an-
nos auctoris, defensoris usque ad ultimum
terminum vitae, absque ulla praemii et gra-
titudinis nota, debet etiam in vim praemii
et gratitudinis fieri quotannis anniversari-
um per Universitatem, cui ille se totum
et omnia sua devovit. Satis colueris, quis-
quis es, si fueris imitatus. Requiescat in
pace.

Piotrowski Łukasz

porównaj Radymiński

r. 1641. 31. maja powołany do Kollegium wielkiego
/: Concl. Coll. maj. p. 163. /

Umarł r. 1679. bez testamentu. Względem pozostałości jego
Kollegium wielkie postanowiło: ut libri ad bibliothecam omnes dentur, res divendantur, pecunia asservetur ad ulteriorem dispositionem /: Concl. Coll. maj. p. 509. /

Starowolski w Laudatio Acad. pag. 36. mówi Lucam Piotrowitium amoenissimi ingenii comicum, atque diligentem grammaticum, virum inter solide eruditos et probos praecipuum.

28 Junii 1679. prope octuagenarius fatis concessit.
/: Metrica Colleg. Novodvor. p. 655. /

Piotrowski Lucas

1) Grammaticarum institutionum Libri IV. pro usu Scholarum Novodvorscianarum. Opera et studio M. Lucae Piotrowski in eadem Academia Novodvorscian. Gramm. Profess. Cracoviae, 1634. 8o

na odwrocie tyt. Christophorus Naymanowicz Med. Dr. et Ordin. Prof. Univ. Crac. Rector... poleca i nakazuje używać szkołom za szkolną książkę to dzieło którego część pierwsza pod tytułem Tyrocinium poprzednio wyszła. —
ded. Alexandro filio ~~[illegible]~~ Stanislai Koniecpolski castel. crac., Constantino Alexandro duci de Ostrog in Zasław palatinidae Kijov., Isidoro Janussio duci de Ostrog in Zasław palat. Kijov., Constantino Hyacintho Lubomirski comiti in Wiśnicz palat. Russiae, Casimiro Radomicki palatinidae inowloczlaviensi; Vladislao Casimiro Tarło palatinidae lublin., Stanislao et Sigismundo Donhoff palatinidis derpat. Joanni Stanislao Koryciński castellanidae woynic. capitaneo gniewkov., Ludovico Zieliński castel. ploc. Nicolao Gizicki cast. czernen., Christophoro Baldovino de Tęczyn Ossoliński castel. sandec. aurato equiti capitaneo Lobnic., Stanislao Joanni de Lisowica Lisowicki castellanidae szremen., Casimiro Alberto Roxicki castel. polanet., Sigismundo Wierzbowski castel. inowlod., Christophoro Pac supr. thesaurariidae M. D. Lithv. Jacobo Hieronimo comiti Rozdrażewski;

Joanni de Dębiany Dębiński vexilliferidae Crac., Georgio Adamo de Tęczyn Ossoliński succam. sandomir., Theodato et Vladislao Fraczkiewicz de Radzimin capit. lidens., Alexandro et Stanislao Koniecpolskim, Joanni et Samueli Broniewskim capit. nepol., Sebastiano Kazanowski vexillif. sandomir., Abrahamo et Martino Leżynski, Christophoro Starzewski, Stanislao Gultowski ------
Lucas Piotrowski – wspomina że przed 2 laty od Adama Opatovinusa Dra Teol. i Prof. prowizora Szkół Nowodwor- skich na nauczyciela do tychże szkół. – Dedykuje swym uczniom ze szkoły Grammatyki. – Równocześnie chodzili do klasy Poetyki pod Danielem Otrębaszem Profes. ci studenci: Lucas Cornelius Chmielecki palatinid. Kijov., Hieronimus Połubiński palat. parnav., Vladislaus Zieliński castell. ploc., Christophorus Gizicki castel. czern., Laurentius Gembicki castel. rogoz. Joannes comes Tarnowski castel. zarnov., Stephanus Leśniowski castel. czechovien. Stanislaus Pac thesaurarida M.D.L., Christophorus comes Rozdrażewski, Theodatus Ogiński capit. rohaczow. vexillifer M.D.L., Nicolaus Sapieha capit. wilkinen. Andreas Koniecpolski, Nicolaus Czarylo, Stanislaus Wichrowski – do klasy Dyalektyki i Rhetoryki pod professorem Joachimem Speronowiczem: Lucas Kretkowski castel. brescen. Ignatius Rozicki castel. prementen., Stephanus Korytanic, Christophorus Zegocki castel. prementen., Stephanus et Martinus Kaliński capit. oycovien. Joannes Sapieha, Stephanus Kosoborski capit., Vladislaus de Oporow Widonski, Joannes Kosakowski capit. visnen., Stephanus et Albertus Gaiowski i inna szlachta
Obejmuje: Lib. I: De primis grammaticae rudimentis (Dla chłopców – ortographia polonica – ćwiczenia z słowami polsk. – w końcu: Ortographia polonica – sposób robienia inkaustu – wzory kaligraficzne – słowniczek łacińsko polski) Lib. II (De etymologia seu analogia). Lib. III De Syntaxi Liber IV de prosodia

Piotrowski Lucas Dr. Phil. Prof. Gramat. in Scholis Novodvorsc. szlachic rodem z województwa podlaskiego, r. 1632 został w Akad. Krak. Drm Filoz. F– r. 1644 był dziekanem wydziału filozof. + (~~[illegible]~~ czerwca ~~[illegible]~~ + 26) 1679 (ob. Bieżanowski: Pharus immortalis gloriae). Założył i urządził drukarnię akad. – Prof. regius – pochowany u S. Anny.

1) Grammaticarum institutionum principia. Cracoviae typis Universitatis 1614. 8o str. 95 (bezimiennie). (Tyrocinium 1o?)

1) Grammaticarum institutionum Libri IV pro usu Scholarum Novodvorscianarum in alma Academia Cracoviensi. Cracoviae 1634. 8o.

2a edit. Viennae Austriae in off. typogr. Matthaei Cosmerovii 1660 8o str. ~~[illegible]~~ Kart 8 i str. 296. (Gram. 378)

(autor chciał tą gramatykę wyrugować z szkół średnich gramatykę (Cornelii Valerii Ultrajectini ~~[illegible]~~) Grammaticarum institutionum libri IV. Cracoviae 1604. – są tu wiersze na pochwałę autora przez: Daniel Otręboszcoll. min. Joachim. Speronowicz Col. min. Gaspar Gelasinus Leopoliensis, Thomae Czychrzynski Phil. Baccal. – Układ tabelaryczny – postępowy z tłomaczeniem słów po polsku. – Jest tu i ortografia polska z 3 wzorami kaligraficznemi

3a ed. Cracoviae 1674. 8o.
3a ed. Zamoscii s. a. 8vo
4a ed. Cracoviae 1715. 8o.
5a ed. Cracoviae 1727. 8o.

6ta edit.. Cracoviae typis Collegii Majoris 1755. 8o K. 8. str. 296 (zdaje się że to stara edycyja tylko tytuł czyli pierwsze 8 kart dodrukowane; wydał Stanisław Michał Latelski Dr. Fil. i Prof. który dodał do tego dzieła:
Polonica interpretatio vocum latinarum et graecarum in Grammatica M. Lucae Piotrovii contentarum per M. Stanislaum Michaelem Patelski Phil. Dr. Cracoviae typis Collegii Majoris 1759. 8o K. i str. 79. (jest tu i słowniczek)

modius – korzec
metreta – ćwiertnia.

dr. 1632
f był najprzód nauczycielem grammatyki w szkołach Nowodworskich od r. 1632 i miał wielu uczniów z znakomitych familii; r. 1636 został Professorem w Collegium minus ~~Collegii majoris~~

7a edit. Cracoviae typ. Collegii Majoris 1763. 8o
str. 296. (ob. Chlędowski)

8a edit. Cracoviae typ. Colleg. Majoris 1773. 8o
K. 8 str. 296. (przedruk wierny pierwszej edycji – tylko
wzory kaligraficzne inne)
(Gram. 379)

2) Panegiryk na cześć Władysława IV

83

Piramowicz Grzegorz

[z Pirchowa]

84

Stanislaus de Pirzchow

plebanus de Olkusch.

r. 1432. feria secunda proxima post dominicam Jubilate na posiedzeniu koll. wielkiego ustawiono względem Stanisława pleb. z Olkusza, iż is et in quantum laborare in collegio voluerit, sicut unusquisque de promotis, habeat jus et cetera emolumenta Collegii, quemadmodum alter promotus ad s. florianum /: Concl. Coll. maj. p. 3.:/ secundo fuit conclusum quod idem Mg. Stanislaus habeat salarium quatuor temporum festi penteco-ster anni currentis, ita tamen quod lectionem physicorum per ipsum commutatione hyemali in-ceptam per se, vel per alium diligenter conti-nuet, usque ad finem super sequentem commu-tationem aestivalem /: ibid.:

85

Piskorski Sebastyan.

fil. dokt. Med. et Prof. C. C. Cr.

1668 d. 9. lipca do koll. mn. powołany (p. Conl. Coll. maj. p. 429.)

1664. jako fil. dokt. pościągnięty professor. p. scholae poësees. (A. R. p. 100.)

1683. jako J. U. D. Romanus, J. U. Prof. SS. OO. Archidiaconus (p. A. R. 383.) Promowany na doktora w Rzymie 1672. 29 stycznia, powrót 1683. 12 paźd. Rektora, iż by go według uchwały uniwersytetu w poczet doktorów prawa umieszczono (A. R. p. 383.)

1692 r. wspomniany jako Jud. et Prof. Protonotar. apostolicus i Collegii Juridyczn. tenże Praepositus o fabryce kościoła pisze: Regestra perceptorum et expensorum na tę fabrykę tak moją własną ręką pisane, jakoteż od mundrum transsumowane Bibliothecae frelytae Domus majoris zostawuję i stół biały marmurowy itidem bibliothecae pro ornamento daję. frelyto Collegii Juridico do biblijoteki odzwierciedla dobrze polerowane z marmuru

kiatego oddaję, stół także marmurowy. Wszystkie księgi moje legował temuż Kolegijum, z tym dokładem, aby in humanioribus które się znajdują et physicis opera tercarumis Scavimenadbus ft. Proboszcz domus ad usum wydawał i nazad odbierał, reponendo in scorsivo loco armamentario. (s. N. 34 Testamentorum liter. Str. 316.)

O kościele s. Salomei na Skale, mówi, iż chciał go wszystkiemu sposobami gruntownie opatrzony i jak najprzystojniej ozdobiony zostawić. Konwent XX. Zakonnych niejeden tego patrzał; sacry dostarczał tego wszystkiego, cokolwiek jest tak w Kościele samym jak i na cmentarzu gruntownym murem obwiedzionym, w Kaplicach także, w celi s. Salomei z wielką pilnością mają wystawionej, na co, jak i na inne potrzeby procent z ról w Skale mieście zakupionych i z folwarku grodziskowego obracacz sacry, według ordynacji mojej, która dostatecznie wypisana oddałem do rąk XX. Mansjonarzów i t. d. (ibid. str. 317.)

Był on rodem, jak się zdaje, ze Skawiny. Legował kościołowi skawińskiemu 1000 zł. Kaplicy preben-

Kaplicy prebendarskiej, także 500 złp. szpitalowi
500 złp. /: N. 36 Testament. lober. str. 319.:/
Piskorskiego Kazania są drukowane, in 4to /: ibid. str. 326.:/
Uniwersytet wzniósł mu w tejże samej, obudowanej pomnik na
kaplicy: 1722 r. M.D. Rektorowi, Walerzyńskiemu ut Procuratori fabricae
eccl. S. Annae in supplementum extruendi epitaphii Excell.
olim Piskorski 107 fl. /: N. 39. Rat. lib. str. 14:/

Piekarski Seb. J.U.D. et Prof. 87
Archid. SS. OO.
vir egregius humanioribusque literis apprime eruditus,
calamo et eloquio celebris (Piesanowski Annales 61).
pochodził z miejsc. sekt. Nowodworskich; wygotował
sztukę teatralną na przybycie króla Michała do
Krakowa (Bież. 61) zob. Notatki in fol.
Respondit pro loco inter prof. jur. 6 Octobr. 1683.
(Bież. fol. 385).

1692. jako JUD. i prof.

Wielmożny

J. Muczkowski

Professor Uniwersytetu Jagiellońskiego

i Bibliotekarz

w miejscu

<u>Piskorski</u> Sebastian Jan (urodził się r. 1636 w miasteczku Skawinie z rodziców szlacheckich herbu Dołęga pochodzących z ziemi dobrzyńskiej. Wykształcony w akademii krakowskiej 1660 baccal. został tamże r. 1664 Drem filozofii. Użyty najprzód za profesora do szkół nowodworskich dawał tamże w święta widowiska sceniczne przez młodzież przedstawiane. Polecony Radziwiłłom, pełnił w ich domu na Litwie obowiązki nauczyciela domowego dożerego: Karola synów Radziwił. Wdzięczni rodzice ofiarowali Piskorskiemu za podjęte trudy bogate probostwo i infułactwo, lecz go nie przyjął. Wróciwszy do Krakowa był professorem Collegium minus a potem Collegium majus; r. 1683 został Drem i Professorem prawa przyczem wykładał prawo kanoniczne i cywilne. Poważany od Króla Jana III był assessorem w sądach duchownych, kanonikiem katedralnym krakow. oraz Kollegiaty wieluńskiej i WW SS. w Krakowie, i proboszczem w Przemykowie. Godność rektora kilka krotnie piastował oraz i podkanclerzego uniwersytetu. On to rozpoczął wspaniałą budowę Kollegiaty S. Anny w Krakowie kosztem uniwersytetu. (Umarł r. 1707 d. ~~XX~~ ~~13~~ 14 Augusti. Ocemmiewszy na starość (Obacz: Podgórski Samuel Joan: [illegible] Exceptio peremptoria Sebastiani Piskorski U. J. Dris et Prof. dum illi justa parentalia Cracoviae persolverentur consignata. 1707 d. 18 Augusti. Cracoviae typis Academicis fol. k. 5 stil. lapidar.) W kościele S. Anny jego portr. i nagrobek.

był najprzód przez 12 lat domowym nauczycielem Stanisława Szembeka, późn. arcyb. gnieźn. i jego brata Krzysztofa później kasztelana wojnick. potem nauczycielem królewiczów Jakuba i Alexandra Sobieskich

prowizor szkół nowodworskich procancellar. uniwersyt.

był proboszczem w Zębocinie i w Wieliczce.

prebendarzem Kaplicy S. Salomei w Grodzisku którą w marmury przyozdobił.

(ob. Podgórski Samuel Joan: Tributum gratitudinis Sebastiano Piskorski U. J. Dri Rectori in festo sui tutelaris oblatum 1695 d. 20 Januarii. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 4. wierszem)

1) Lirenses celeberrimo Wierzboviano circo dum ~~[illegible]~~ Stefanus Wierzbowski episcop. posnan. ~~[illegible]~~ cathedram suam ingrederetur, Cracoviae, 1665 in officina haeredum Stanislai Bertutowicz. fol. ark. 5. (wierszem)

(Paneg. 1593)

2) Argo Sarmatica XXIII. secundae laureae candidatis constituta. Cracoviae 1664. fol. k. 19. (wierszem) (Poez. 1664)

(Jocher. No 1428)

3) Virens lauretum (~~paneg.~~ VIII primae laureae ~~XX~~ candidatis donatum) Cracoviae ~~ap.~~ in of. viduae Lucae Kupisz 1660 ~~fol.~~ 4to (Poez. 2816)

4) Aquila renovans juventutem suam quam in funere Joannis Fugarzowic e busto proprio in sublime evolantem lugubri prosecutus est naenia. Cracoviae 1664. 4o K. 4. (wiersz) (Paneg. 216.)

[in Universitatis Crac. Rectorem renuntiatione observatum 1661. VI Cal. novembr.

5) Auspicium in solenni (~~panegir.~~ Alberto Lancucki) Cracoviae in off. ~~[illegible]~~ viduae Lucae Kupisz 1661. fol. K. 2. (Paneg. 637)

(Jocher 9422)

(Paneg. 5231)

6) Kazanie na pogrzebie Jana Małachowskiego biskupa krak. Kraków w druk. Franc. Cezarego 1699. 4to 4o

(Jocher No 1018)

(Poez. 3025)

7) Regia solis sublimibus alta columnis alma studii generalis cracoviensis universitas in vim gratitudinis divis fundatoribus, benefactoribus duobus supra viginti viris secundae laureae candidatis dum magisterii in AA. LL. et philosophiae doctoratus licentiati renuntiarentur, dedicata. A. 1702. d. 6 Aprilis. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 14. (pochwały 22 fundatorów i dobrodziejów akademii krakow. wierszem)

8) Gratulatio perill. Nicolao Oborski episc. laodic. Cracoviae Kupisz 1660. 4o

9) Wesołe wrażenie Chrystusa. Kraków 1686. 4to

8) Błogosławiona Kunegunda panien zakonnych S. Klary w Starym Sandcu fundatorka wysławio: na. Kraków 1691. 4º. ff. 54. (Są to 3 kazania dedykowane Konstancyi Jordanownie ksieni zakonu S. Klary) — przy trzech aktach beatificationis — (Jocher 4841) (Teol. 3301)

9) Kazania na dni Pańskie, na uroczystości Bogarodzice Panny Niepokalanie Poczętej, na Święta osobliwe sług pańskich w różnych kościo: łach odprawione. Kraków, w druk. akademickiej 1706. 4º. ff. 1048 i rejestr — (Jocher 4483) (Teol. 3700)

10) Żywoty Ojców albo Dzieje i duchowne powieś: ci starców, zakonników, pustelników wschodnich przez S. Hieronima i inszych pisane, na polski język przetłumaczone. Kraków w druk. Akadem. 1688 fol. (ff. 862 i K.3 ff. 45 (kart 24) rejestru (tłomacze: nie to z dzieł Celsa i Rosweyda wyszło nakładem Kataryny z Sobieskyna Radziwiłłowej podkanc: lerzyny litew.) — Jocher 8248 (Teol. 3932)

11) Flores vitae B. Salomeae virginis principis Poloniae, reginae Haliciae &. Cracoviae, typis Acad. 1691. 4º. ark 7. (kart 41) (po polsku i po łacin. z 22 rycinami na miedzi rzniętemi przez T. S. (Tobiasza Steckel?) — (Jocher Nr. 8585. 8587) Ficonibus, hieroglyphicis, lemmatibus, epigrammatis ex: plicatius vernantes. — Kwiecie żywota b. Salomei — (Hist. 3170 Teol. 5049)

2ª edyc. Cura Stephani Dembinski canon. crac. 1734. 4º. (sign. A–G) z rycinami. Cracoviae typ. Domus Majoris — (Hist. 3171 Teol. 3302)

3ª edyc. Varsaviae, typis Schol. Piar. 1735. 4º (k. 33) (wyszło nakładem Franciszka Kobielskiego biskupa łuckiego)

12) Oratio ad Poloniarum principem Jacobum in actu res: ponsionis pro loco inter U. J. Doctores post propositam de successione legittima quaestionem habita 1683 d. 4 No: vembr. Cracoviae typis Universit. 4º. k. 6. — (Paneg. 689)
— toż (b. m. i r.) 4º.

13) Quaestio physica de generatione substantiali publice ad disputand. proposita A. 1668 m. Octobris d. 12. Cracoviae apud haeredes Christophori Schedel. 4° K. 6. sub rectoratu Alberti Łancucki J. U. Doct. et prof. — ded. Andreae Kucharski S. Th. Doct. et Prof. canon. crac. — na przodzie wiersz: Horoscopus

(Filoz. 467.)

14) Quaestio juridica de successione legitima pro loco inter J. U. D.D. ad disputandum proposita A. 1683 d. m. Novembr. Cracoviae typis Universit. 4to K. 52. ded. Georgio et Carolo Radiviliis ducibus jest tu: Apparatus praeparatorius ad Quaestionem Juridicam de Successione legittima (A — E) Quaestio juridica de Successione legitima (K. 6 A — B.) — Apparatus probatorius ad Quaestionem [illegible]: De successione legitima — Oratio ad principem Jacobum in actu responsionis ab authore habita (A — G.) kart 8.

(Prawo 3197)

przytacza i prawo polskie, mianowicie ustępy: ex Plebiscito civitatis Leopol. per Vladislaum regem A. 1422 — ex Plebiscito Cracov. de Gerada. — toż inne wydanie 4to

15) Leges scholis ecclesiarum 1695. 4° (Jocher No. 1163)

16) Basilicus iactus in primi lapidis positione dum Franciscus in Stupow Szembek notarius terrestris Palatinatus Cracov. novam aedem S. Casimiro Poloniae Principi et patrono intra moenia Cracoviae ad Conventum Fratrum Minorum strictioris observantiae exstrueret observatus et Amphionea Cithara... ad ima fundamenta.... deductus A. D. 1666 pridie Cal. Novembris. Cracoviae apud haeredes et successores Lucae Kupisz S. R. M. Typogr. fol. kart 2 (Oda łacińsk. na założenie węgielnego kamienia kościoła Reformatów)

(Poez. 2734.)

17) Quaestio juridica de foro et poenis saecularium in criminibus mixti fori. Cracoviae ex off. Schedeliana 1672. fol.

(Prawo 4158)

Piskorski Sebastian Jan

1) Arbor vitae Crux Salvatoris celebrioribus per regnum Poloniae schematibus virtute miraculorum et gratiarum multitudine conspicuis intra Regia Jagellonii Parnassi vireta reflorescens opera et studio M. Sebastiani Piskorski U. Jur. Dr. profess. Canonici Cracov. ad annum secularem ejusdem Universitatis Trecentesimum Septemdecim Viris Magisterii in AA. et Philosophia Doctoratus licentiandis celebrata. Anno 1700 d. 2 Aprilis. Cracoviae

Poez. 3024.

typis Schedelianis fol. K. 11. – Pod każdym podpisany Kand. y Dat.

Wiersze pochwalne na cudowne wyobrażenia S. Krzyża – 1) Crux in monte Calvo (Nicolaus Ochocki Crac.) 2) Crux Lublinii. (Joannes Chrisostomus Schultz) 3) Imago crucis Cracoviae in eccl. Cathedr. (Josephus Tyszynski) 4) Imago sculpta crucis lignea in eccl. metrop. Gnesnensi (Joannes Lopuszynski) 5) Imago crucis in eccl. Cathedr. Posnan (Michael Stąporkowicz) 6) Imago crucis in basylica archipresb. Cracov. (Martinus Grucki) 7) Imago Cruc. in ecclesiae Clarae Tumbae Cisterc. (Paulus Cibulski) 8) Effigies Christi Lublini ap. Carmelitas discalceatos (Simon Cant. Lacki) (9) Effigies crucifixi in portico aedium Sanctissimae Triados Crac: ob acceptos caelestes favores, populi adoratione, culta. (Stanislaus Goleiowicz styl. lapid.) 10) Effigies crucis in oppido Busko dioec. Cracov. (Petrus Kempski) 11) Imago crucis ad aedes S. Adalberti in Circulo Cracov. (Christoph. Michałowski) 12) Figura Crucifixi in ecclesia Kosciensi majoris Poloniae (Sebastianus Kasprowicz) 13) Imago crucifixi Leopoli in ecclesia archicathedrali victoriarum et triumphorum auspici... (p. Samuel Janson Leopol. (styl. lapid.)) 14) Imago patientis Christi ad aedes divi Marci (p. Joannes Krudnerowicz,) 15) Calvariae Zebrzydovianae (Sebast. Pyzowicz) (p. Stanislaus Markowicz) 16) Effigies Crucifixi in ecclesia Neosandecensi... 17) Imagini crucifixi in ecclesia Andreoviensi (p. Sebastianus Tortowski.)

Ca. 1400 deposita

Tab Ivone epist. collocata

[funditus olim conflagrata

— 2) Pantheon Deo Opt. Max. Deiparae Virgini Mariae divisque
Regni Poloniarum tutelaribus sacrum opera Sebastiani
(Poez. 3032) Piskorski a VV. DD. XXXIV Magisterii in artibus et in Philos.
(Secundis laureis) Doctoratus licentiatis... ~~adm~~ votivis eorundem laureis adorna-
tum. 1696. d. 4 Aprilis Cracov. typ. Univ. fol. K. 22.

wiersze na pochwały Św. Polskich przez Akademików pisane
międzyinnemi: D. Gaudentio Archiepiscopo Gnesnensi przez
Dominicus Hepner Leopoliensis (styl. lapid) — Joanni
Cantio: Gaspar Josephus Majeranowski (oda) — Joanni
de Dukla p. Nicolaus Gordon (styl. lapid.)

— 3) Sacratissima Virginis Dei matris Reginae Poloniae majestas in iconibus
ejusdem intra amplissimam dioecesim cracoviensem virtute mira=
culorum et gratiarum munere celeberrimis, observata opera
Sebastiani Piskorski a XXIV viris Magisterii in Artibus LL. et
(Poez. 3028) in Philos. Doctoratus licentiatis exorata. 1698. 15 Calend. April.
Cracoviae typis Univers. fol. K. 16.

Wiersze (na obrazy [pochwalne] cudowne N. Maryi 1) Miłosiernej z L. Jezusem in
Porta Collegii Majoris Acad. Cracov. 2) Częstochov. 3) in Arenis sub
urbis ~~Leopol.~~ [cracov.] 4) in capella Lauretana eccles. Archipresbyter. Cracov. 5)
Casimiriae ad Cracoviam in ecclesia S. Catherinae [augustianorum] (cura Divi Isaiae
Boneri depicta Consolatricis Afflictorum Mariae 6) in capella Ar-
[a Clemente VIII benedicta,] chiconfr. Rosarii [7) matris Dolorosae in eccles. S. Francisci Cracov. 8) ad Aedes
S. Joannis Bapt. Cracov. 9) Lublini in suburbio ad ecclesiam S. Spiritus 10)
[in ecclesia Praedicatorum a. 1632 sanguineo sudore manare visa.] in Bochnia [in eccles. Praedicatorum] 11) in oppido Dzików (12) in oppido Lelów 13) in monte Calvariae
Zebrzydor. ex villa Kopytkowka 14) in ecclesia parochiali Młodzovicae
15) in Tuchow in eccles. Benedictinorum 16) in oppido Jasło a 300 annis clara
(Bez oblegał Węgry za Chmielnickiego) 17) in ecclesia parochiali Xiąż-
nensi (płacząca) 18) in eccles. parochiali Gosprzydoviensi (płacząca) 19) in oppido Wiślica [statua a Casimiro II translata] (20) in
[a duibus in 2ba ecclesia Zielenicensi 21) in eccles. parochiali Gajoviensi prope Cracov. 22) in
ex Italia translata.] oppido Myślenice [23) in oppido Daleszyce 24) in villa Petriconice.
(pod każdym wierszem podpisany kandydat)

91

Thomas Placidus S. T. D.

nie wiemy czy był prof.

Can. Vratisl. Sandom. et Vulkov.

d. 24 Iul. 1563 obiit in Piotrków tempore comitiorum; fuit enim scriba Cancellariae Regiae (: Epher. Leop.)

1558. Thomas Placek in doctorem theologiae promotus. Porównaj Bendorski Felix. — Zdaje się, że to będzie ten sam co Thomas Placidus. (: R. VII. 6.)

Ptaszkowski Wojciech (Albert i Michał)

f. d. i prof. Coll. minor.

1731. 19 lut. obrany syndykiem uniwersytetu (C. M. p. 105.)

1724. Ptaszkowski Michał fil. dokt. i prof. scholae Nw. Od. senior, będzie to zapewne ten sam co Wojciech ale może dwóch imion. (A. R. str. 118.)

1733. jako Coll. minor. (A. R. ~~17~~ str. 473.)

1736. Że Albert jest inny a Michał inny okazuje się z akt rektorskich pod tym rokiem, tam bowiem na str. 648 jest wzmianka o exekutorach testamentu M. Alb. Ptaszkowski, Phil. Doct. et Prof. Collegii minoris, cul. Coll. s. Annae Crac. Canonici nominato; a na str. 649. mówi, iż Michael Ptaszkowski Ph. D. et Prof. Colon. acad. Wlad. Dr. rektor. Był on stryjecznym zmarłego bratem.

93

Ptaszkowski Albertus Franciscus

Baccal. Art. 1719, Dr. Phil. 1721 in Univ. Crac. – a. 1733 Decanus facult. artist. Collega minor, Ludovicianus Professor.

1) Regimen magnificum, doctorali laurea theologica coronatum, dum Franciscus Kalewski S. Th. Lic. et Prof. S. Theol. Doctor crearetur, promulgatum. Cracoviae, typ. Universit. 1732. fol.

Paneg. 421.

Ptaszczewski ~~Bazyli~~ Błażej

fil. dokt. kan. s. Anny. s. Th. doctor.

1681. d. 16. czerw. przyjęty do koll. mniej. (: Conel. Coll. maj. p. 535.)

1686. jako Coll. major regius et linguae graecae professor (: A. K. p. 427.)

1692. jako fil. dokt. i prof. Coll. ~~major~~ (A. K. p. 578.) skarżony za to, iż nie upoważniony od Krzysztofa Sowińskiego (: T. D. i prof. Coll. maj. per suum plenipotentem judicium Ill. et Rdmi D. suffraganei et officiali generali Crac. nomine suo protestationes voce clamorosa contra dictum Ill. suo d. officialem faciendo turbare, seque principalem immunem (Sowińskiego) in temeritatis cuiusdam suspicionem inducere ausus est, (A. K. p. 579. r. 1692.)

1692. Blasius Ptaszczewski (: A. K. p. 657.)

1722. jako s. T. D. i prof. C. Crac. (: C. U. p. 14.)

umarł przed 27 listopada 1728 (ibid. p. 80.)

umarł 1728 r. d. 23. listopada.

1723. 23 czerwca. jako collegii maioris senior Pater, Cath. Crac. ~~Canonicus~~

1686. 28 Aug. Basil. Ptaszczewski jako Ph. D. collega

maiôr, regius et linguae graecae prof. can. s. Annae. f. a. R. ss. 427./

<u>Ptaszewski</u> Bazyli kształcił się w Akademii Kra:
kowskiej, gdzie r. 1669 został Baccal. art. a r. 1672 Dr filoz.
nauczycielami jego byli Makowski, Wojewodzki. Poświę:
ciwszy się stanowi duchownemu był najprzód nauczycielem
domowym u Morsztynów [i Dersniaków [dalej profesorem
dyalektyki w szkołach Nowodworskich, Collega (r. 1681 minor [potem 1684] major, po
dwakroć dziekan wydziału filozoficznego, Dr Teologii
i Prof., od r. 1692 kanonik katedralny Krak. oraz ~~kaplicy~~ kollegiaty
WWŚŚ. przytem też probostwo w Nasiechowicach trzymał.
Był oraz prowizorem bursy Schinncha. R. 1712 został
Dr Teolog. Umarł r. 1728 d. 23 Novembris Collega Major
Od r. 1681 Collega min. od 1684 Collega maj.

[u Jakuba Morsztyna starosty kowalskiego)
[u Stanisława Dersniaka starosty radoszyckiego)
[wykładał filozofię

Wydał:

1) Quaestio logica de demonstratione pro loco in colle:
gio minori ad disputandum proposita A. 1681 d. 13 Septemb.
Cracoviae typ. Franc. Cezary. 1681. fol. k. 2. (Filoz. 818).

2) Quaestio physica de voluntate humana .... pro loco
in Collegio majori .... A. 1684 d. 17 Janii ... Cracoviae
typ. Universit. fol. k. 2. (Filoz. 819)

3) Praesidium literarum a solis immortalitate ~~[illegible]~~ dignis heroibus orni:
demonstravit ingenuis adolescentibus primam in Artibus lib. et Philos. lau:
ream Academicam conferendo. Cracoviae typis Franc. Cezary 1681 fol. (Poez. 3029)

Plaza Tomasz z Sieciechowic pleban w Modlnicy, proboszcz S. Szczepana w Krakowie, kanonik wiślicki.

1) Passio domini nostri Jesu Christi, quae uti ab uno quoque Evangelista seorsim conscripta, sic etiam quae suis seorsim distincta atque delineata est et usui Provinciae Gnesnensis accomodata; Studio vero atque opera rev. d. Thomae de Plaza edita. Coloniae apud Maternum Cholinum 1589. fol. str. 115.

2) Antoni Possevini Moscovia. Opera Thomae Plazae Poloni in lucem edita et ab eo dicata Sixto V. Pont. Max. Vilnae, apud Joannem Velicensem 1586. 8vo. K. 9. 46. 2. 25. 1. 251.

97

Pęcki Tomasz f. 1.

Coll. minor

1761. 8 kwiet. incorporatus Universitati /: Conclus. Univers. p. 727:/

1770. 22 marca jako Collega major i Coll. s. Annae custos prosi o uwolnienie od administratorstwa drukarni /: C. U. p. 95

Umarł 16 kwietnia 1771 roku.

1755 ad dirigendam iuventutem acad. Culmensis deputatus. /: A. R. str. 286:/ d. 28 februarii. —

1763. 23. Decembris jako senior contub. Regii. Jagelloniani Coll. minor. /: A. R. str. 612:/

1770. jako Coll. maior. /A. R. str. 870:/

98

Plecki Thomas Cantius Phil. Doct. et Prof. regius ab a. 1761 Collega minor, ab a. 1765 major, Canon. S. Annae, Poenitentiarius eccles. archipresb. B. Mariae, Senior Contub. Jagiell. – r. 1758 profesor w Akad. Chełmińsk. poezyi. – Baccal. 1749, Dr. Phil. 1751 – 1763 Coll. minor et Decanus fac. art.

1) Quaestio physica de loco.... pro loco in Collegio minori.. A. 1761 m. Martii 17... Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. Filoz. 820.

2) Quaestio physica de qualitatibus sensibilibus... pro loco in majori Collegio... A. 1765 d. 8 Septembr. Cracoviae in typogr. Seminarii episcopalis academ. fol. K. 10 (rozprawa) Filoz. 821.

3) Inconstans fortunae constantia in persona Polycratis Samiorum principis funesto eventu probata et sub scenico apparatu per scholae poeseos juventutem in Academia Culmensi demonstrata A. 1758. Posnaniae typ. Academicis. fol. K. 17 ~~[illegible]~~ (dramat łaciń. wiersz. w 3 akt.) ded. Consulibus civitatis Culmensis. (i herb miasta drzeworyt: 9 gór nad niej: niższej Krzyż)

4) Conclusiones ex universa philosophia speculativa. Cracoviae 1752. fol.

5) Labore et constantia in via professionis acad[emicae] per omnia incedendum, VIII ~~[illegible]~~ ad gradum Baccalaureatus Candidatis 1767 d. 4 Junii demonstratum. 1767. 4to. K. 8. (Cracoviae) ded. Josepho Michaeli Murowski Praeposito in Dźwierzchno, Doctori Phil., Secretario Capituli Culmensis . . . Płecki.

(Filoz. 1052)

6) Praecipuae ex pneumatologia theses. Cracoviae, typ. Univ. 1768. 4to. K. 4.

Filoz. 468.

78/ Stanisław z Plenowa

99

BN. 462, 548, (575)(612, 796, 797)

bk 452

ng 456

468 jest już (wtedy Dr. med.)

w r. 1472 ubiega się o miejsce lekarza [illegible]

to pewny że [illegible] Hesse?

1462 bakałarz medycyny (B. No 462)

66 licencjat med.

†1472

z Pleszowa

M. Stanislaus de Pleschow.

zapewne w W. Polsce.

1459. (: Conel. Univ. p. 19.

1472. wspominany jako licentiatus in medicina (: Conel. p. 23:) w aktach rektorskich (: p. 116. r. 1472. wzmianka o exekutorach jego testamentu; więc w tym roku lub przedtém umarł.

1463 wspominiany jako rządca wsi Bronczyna (: Lobes perceptor Coll. maj. pag. 31:) r. 1466 wspominany (: ibid pag 23:)

jako licentiatus medicinae ~~Doct.~~ 6.

1466 wspominiany jako praepositus domus Coll. maioris i 1467. (: Liber perceptorum :)

Pliski Jędrzej

niegdyś profesor uniwersytetu Jagiellońskiego, a później w Nieszawie (?) Niessoviae, może w Nieszawie Archipresbiter d. 15 stycznia 1595 r. napisał list Magnifico Dno Rectori Almae Academiae Cracoviensis vel in absentia eius Decano Academico, w którym się podpisał Andreas Plisky Archipresbyter Ecclesiae Nessevensis olim professor academiae Cracoviensis. Ten list tak zaczyna: Crevere in casis gentem magnam et doctam.

Non possum non vehementer laudare studium atque operam Magnificentiae Vestrae in reformandis studiis Almae Academiae nostrae Cracoviensis. Atque etiam Deo Opt. Max. obsequium hoc placere vehementer non dubito.

Verum ut nulla est vinea adeo exculta, quae non aliquam urticam habeat; ita plane mihi quaedam urtica permolesta est in hac fertilissima dominica vinea, hoc est divinatio astrologica, quae fit per astra, non de qualitatibus aerum, et pluviis et aliis huiusmodi, quae ex coelestibus

causantur corporibus, haec enim divinatio non est illicita nec superstitiosa; sed de illa illicita: „Dnia tego nie nie poczynai, nie pojmai żony, nie chodź w drogę et infinitae illae nugae, quibus refecta sunt illa, ut vocant, Calendaria. O caecitatem et stuporem etc. Haec sunt repurgata et reiecta ab ipsa sede apostolica, et tamen audacter inseruntur Calendariis statim in ipso limine Calendarii. Est et aliud. In actibus publicis post longam disputationem nihil certi definit praesidens vel decanus, itaque studiosa iuventus dubia et anceps relinquitur. Legant igitur D. astrologi D. Thomam 2a 2dae quaest. 95, ubi prolixe tractat articulo V. Utrum divinatio, quae fit per astra, sit illicita? ~~Ceterum~~ Mitto Magnificentiae Vestrae synodicum sermonem, si quando vacaverit per otium legat, vel alicui studioso sacris imitando in nomine Iesu donet.

List, z którego powyższy urywek, znalazłem przyklejony w końcu dzieła Gerardi Mercatoris Atlas ex-Vta między do Brożyka należący, skąd go odkleiwszy i do pism tyczących się Uniwersytetu dołączyłem.

z Płocka

102

M. Martinus Plocensis

1602 d. 21 Junii ad maius Coll. vocatus est. (Arch. Univ. Lib. N. 265 pag. 275.) Et eod. anno die 11 Sept. factus est Canonicus s. Annae (ibid p. 276).

Porównaj Starowolskiego Laudatio zwod. p. 32.

z wykazu

Anny Freyben.

1. 500 zp. do Szpita

3. 1734 " wkupne

7. 3000 zp małoletnich
ku Pob

8. 8200 zp. różnych

9. 4000 fp kaucya

10. 2000 " Ludwika

11. 1000 " Rzesińsk

12. Ostrzeżenie 846
sci Felixa Pa

13. 1800 fp Ehrenpreis

14. 1672 " dla Zaroo

15. 137 Rýn: i 120 kor

103

Martinus Ptocius
Archid. Curzelov. s. Th. Baccal.
Coll. major.

1615. A. R. p. 559.

Joannes de Stanyschewycze M. A.

1485. Consil. 35. p

1491. jako S. P. L. (Consil. 41.)

[Estr. XIII, 169–175] [→ zob. Pyt B II 138] [Płoński]

104

z **Błonia** Mikołaj (zwany także mylnie Nicolaus de Plone lub Blony) urodzony w Błoniu pod Warszawą, syn Falisława, zapisany r. 1414 w poczet uczniów Uniwersytetu Krakowskiego, otrzymał tamże w grudniu 1415 stopień Bakałarza in Artibus, a r. 1421 Magistra; jako uczeń sławnego Stanisława ze Skarbimierza, został Doctor Decretorum, i jakiś czas wykładał jako professor prawo kanoniczne na temże Uniwersytecie. Stanisław Ciołek biskup poznański wezwał go około r. 1428 do swego boku jako kapelana i wziął go z sobą jako towarzysza na Koncylium Konstancyjskie. Mikołaj z Błonia był już r. 1437 plebanem w Czersku, oraz Kanonikiem warszawskim i płockim. (Ob. Ulanowski Bolesł.: Mikołaj z Błonia, kanonista polski z pierwszej połowy XV w. Kraków 1888. 8^v^ (: Odbitka z XXIII T. Rozpr. i Spraw. Wydz. filozof.-histor. Akademii Umiejętn. :) str. 60, który między innemi twierdzi, że się tenże Mikołaj zwał Pszołka, że był kapelanem króla Władysława Jagiełły, altarystą na zamku Przedeckim i proboszczem w Chartuzy moniejszej(?) – co jednakże niepewne.)

1) (Sacramentale.) Tractatus sacerdotalis de sacramentis, deque divinis officiis et eorum administrationibus. Argentinae 1488. 4to k. 126. (wyszło najprzód 1486)

— — Argentinae, impr. per Martinum Flach 1490. 4to k. 125.

— — Argentinae, per Mart. Flach 1490. 4to k. 126.

— — Argentinae, per Mart. Flach 1493. 4to k. 126.

— — Argentinae, 1496. 4to k. 126.

— — Argentinae 1499. 4to k. 126.

— — Argentinae, per Martinum Flach 1503. 4to k. 126.

— — Argentinae, per Joannem Knoblouch 1512. 4to k. 96.

— — Cracoviae, impressum in aedibus Joannis Haller, 1519. 4to k. 93. Ded. Petro Tomicki episc. premisl. .. Rudolphus Agricola .. Cracoviae 1518.

— — Cracoviae per Matthiam Scharffenbergk, exp. Marci Scharffenbergk bibliop. Crac. 1529. 4to (przedruk z edycji 1518).

(Viridarium.)

2) Sermones de tempore et de sanctis. Argentinae 1495. fol. min. k. 477. (druk r. 1491 i 1494)

— — Argentinae 1498. fol. k. 477.

— — Sermones super evangelia dominicalia et praecipua Sanctorum festa totius anni; vulgo Viridarium nuncupati. Coloniae apud Joannem Crithium 1613. 4to Pars I. k. 4, str. 428 i k. 8
Pars II. k. 1, str. 375 i k. 6
Pars III. str. 208 i k. 4.

(wprzód wyszły w Kolonii 1593.) (de tempore)

(Zbiór kazań Mikołaja z Błonia obejmuje 131 niedzielnych i 51 świątecznych kazań.)

Dzieło „Sacramentale" polecił Stanisław Ciołek biskup duchowieństwu swej dyecezyi poznańskiej osobną odezwą, która się zaczyna słowami „Medice cura te ipsum" (św. Łukasza) i która stoi na czele dzieła w wszystkich wydaniach. – Liczne wydania tego dzieła wychodziły w Strasburgu (Argentinae) od r. 1476 – 1512; w Krakowie r. 1519 – 1529; w Paryżu 1510 – 1527; w Wenecyi i w Lugdunie. Wydania te są przedrukiem edycyi pierwszej z r. 1476.

Płońsko de Joannes.

1) Judicium maius magnarum coniunctionum anno 1524 evenientium ad annos futuros quadraginta duraturum per Magistrum Joannem Plonisco nuper editum. Cracoviae per Florianum [illegible] 4to.

Matem. 555.

Płońsk

Nicolaus de Błonie

Artium et Iurisprud. Doctor

ale czy w Krakowie? – Cancell. Epi. Posnanien. Stanisław, scripsit de officiis et sacramentis ecclesiae et alia opuscula jurisperitiae, sermones denique de tempore et sanctis in Germania impressos. (: notatka Mikołaja z padka do Trithemiusza N. VI. 5.)

Doctor Błonye mortuus 6 grud. 1517. Tak zanotował Nostkowski w Efemerydach R. XI. 3.

Pluciński Franciszek

Coll. maior. s. Th. prof.

1723. (: Cons. ~~Coll. maj.~~ Univ. :) 27. (: umarł 19. czerwca t. r. :) (: ibid. :)

1721. Coll. maior. s. T. prof. (: A. K. str. 1 :) Eccl. s. Flor. canonicus. i katedralny kaznodzieja (: 93 :)

Pluciński Franciszek Hieronym Dr. Fil. [illegible]

i Prof. Collega Major, Kanonik katedr. kijowsk. i dziekan wydziału
Kollegiaty S. Anny, Profesor filoz. (w Akad. Poznańsk. i dyrektor Seminar. – r. 1709 filoz. 1720.
Prof. w Gymnas. Pinczowsk. – prof. filozof. w Akad. Poznan. najprzód profesorem w Pińczowie – dalej
i prefekt seminarium tamże 1714. – 1711 Prof. dyalektyki w szkołach Prof. w Collegium
Nowodworsk. Senior Bursy Jerusalem. – A. 1701 Baccal. – A. 1720 minus, potem w
Collega major Decanus Artist. + 1723 (Ob: Tortowski Joan Chrisost. Poznaniu, dalej
Objectio fatalis. Cracoviae typ. Acad. 1723 fol.) – r. 1701 został Baccal. Collega major i Prof. filozofii i teologii, kanon. S. Anny.

1) Powinność od syna matce wypłacona albo
Kazanie na Wniebowzięcia Najś. Matki uroczystość
przy solennej Konsekracyi x. Jana Konstantyna
Morzkowskiego opata stryjgońskiego proboszcza
sądeckiego w kościele farnym archipresbyteralnym
N. Maryi P. in Circulo Cracov. R. P. 1717 d. 15 Sierpnia
powiedziane. Kraków w druk. Franc. Cezarego fol.
K. 10. (Andrzej Morzkowski wykształcony na dworze Ferdy-
nanda III cesarza i u Lubomirskich został nobilitowany
od Jana III syn jego x. Jan Konstanty wykształcony w akad.
krak. i u Lubomirskich kanonik sandomier. sandeck. głów-
nie na Spiżu prześladował różnowierców, posłował do cesarza
i dawał ślub córce Jana III idącej za księcia Bawarsk.)
(Teol. 5248 et 4255)

2) Templum pacis d. Joannes Cantius (panegir. oratio de b. Joanne (mowa prozą K. 9)
Cantio) |: Posnaniae 1715 fol. K. 8 (brak tytułu.) ~~[illegible]~~ ded. Praelatis et Canonicis eccl. cath. Posnan.
Teol. 5225

3) Columen adamantinum cadentis Poloniae D. Joannes
Cantius illustris dum illius sacra lypsana in urbem Pinczoviam
introducta transportabantur cultu panegyrico demonstratus A. 1709
d. 19 Octobr. fol. K. 6. (oratio) ded. Paulo Woycikowicz curato in Kozłow.
Teol. 5224.

4) Aquila solem amans d. Joannes Cantius in ecclesia cathedrali Posnaniensi demonstratus A. 1714. Typis Academiae Posnaniensis. fol. k. 8. na odwrocie tyt. herb Topor styl. z dewiz. J. Leman ded. Petro Tarlo episcopo Claudiopolitano suffrag. (Jed. 5223.) posnan. canon. crac. (orat. panegir.) (prozą)

5) Felicitas urbis Bochnae ex praesidio novo sacrorum lypsanorum d. Joannis Cantii aliorumque SS. Martyrum, Sanctarumque Virginum orta, et dum hae Sanctae Reliquiae ex ecclesia Patrum Ordinis Praedicatorum, ad templum parochiale Bochnense S. Nicolai episcopi Myrensis celebri pietate transportabantur, stylo elogiastico proclamata Anno 1711 die 19 Octobris. Cracoviae typis Francisci Cezary (Geogr. 981) fol. kart. 4 stylo lapidar.

6) Architecta gloriae et honoris Ascia, dum Joannes Tarlo episcopus Kioviensis in ecclesia archipresbyterali B. M. V. in circulo Cracov. ritu solemni consecraretur celebrata. Cracoviae typ. (Paneg. 1441) Francisci Cezary 1719. fol.

(Paneg. 672) 7) Cogitationes publicae ex lethali vulnere capitis sui Casimiri Lubienski episc. crac. Cracoviae typ. Franc. Cezary 1719. fol.

8) Honor theologicus omnium maximus virtuti et sapientiae Joannis Herculani Matuszewic oblatus. Cracoviae typ. Franc. (Paneg. 749) Cezary 1711. fol.

(Paneg. 1031) 9) Luctus insperatus ex acerbo funere Petri Pracglewic S. Theol. Doct. et Prof. expressus. Cracoviae typ. Fr. Cezary 1711. fol.

(Paneg. 835) 10) Phoenix in cineribus suis virtutis, sapientiae et meritorum ope redivivus Gregorius Ochabowicz S. Theol. et J. U. Doct. Romanus lugubri eloquio adumbratus. Cracoviae typ. Francisci Cezary 1711. fol.

11) Non plus ultra coronae theologicae inscriptum [dum Basilius Ptaszczewski, Joannes Balicki, Martinus Colinski, Mathias Brockiwicz Cracoviae Doctoratus theologici laurea insignirentur demonstratum 1712, d. 14 Januar.] Cracoviae (Poez. 3026) typ. Franc. Cezary 1712. fol. k. 9. styl. lapid. i wierszem

12) Vestigia virtutis et sapientiae Olympiadi vitae gloriae gentilitio pede Stanislai de Bezdan Hosii impressa. Cracoviae (Paneg. 349) typ. Franc. Cezary 1713. fol.

Plucinski Franciszek Hieronim [rodem z Krakowa] (Dr. [został r. 1701 Baccal. a r. 1702 Dr. Phil.]
Philos. Prof. Theolog. Collega Major, Canonicus cathedr.
Kijovien. Canon. S. Floriani, Curatus in Łętkowice
concionator festorum in Arce Crac. † 1723 sepultus d.
22 Junii in eccles. S. Annae Cracov. (Tortowski Joannes Chry=
sostomus: Objectio fatalis virtutis et sapientiae termi=
nis a Francisco Plucinski S. Theol. Prof. Collega majore soluta
dum justa funebralia in ecclesia coll. S. Annae solverentur,
lugubri stylo expressa A. 1723 d. 22 Junii. Cracoviae typ. Acad.
fol. Kart 5 Styl. lapidar. paneg.).

13) Jus ad laureati diadema honoris legi=
timum in virtute et sapientia perillustrium [Joannis Casimiri Ko=sinski, Christophori Michaelis Swiatecki, Caroli Gawlikowski observatum dum in Jure Utroque Doctoratum prensaverat promulgatum A. 1716 d. 10 Decembris.]
~~Juris Utriusque licentiatorum observatum~~. Cra=
coviae typ. Franc. Cezary 1716. fol. K. 9. (Poez. 3036) Styl. lapid.

14) Leo virtutis, sapientiae et meritorum suf=
fragio, judiciique Astraeae inter astra relatus olim
Martinus Węgrzynowicz S. Th. et J. U. Dr. descriptus.
Cracoviae, typis Francisci Cezary 1717. fol. (Paneg. 1562)

15) Medela ad perennem gloriae vitam in toxico
saeva Lacheseos manu porrecto medicinalibus flo=
ridi Maij diebus olim Basilio Sawicki Phil. Doct. et
Prof. Collegae Maj. oblata, publicata. Cracoviae typ. Franc.
Cezary 1717. fol. (Paneg. 1180)

16) Ver perpetuum in virtutibus, sapientia et meri=
tis magnis olim Joannis Dzidowski Phil. et Med. Doct. de
monstratum. Cracoviae, typis Francisci Cezary 1718. fol.
(Paneg. 246)

17) Lucerna ecclesiae et patriae Agnus celsissimi
Principis Constantini Feliciani in Szaniawy Szaniaws=
ki inter auspicata solennia ingressus observatus.
Cracoviae typ. Franc. Cezary 1721 fol.
(Paneg. 1368) tüs armis)

18) Sors avitae gloriae ad immortalitatem deproperans ex gentili [Va=
[de Hertzberge lentini Mathiae [Arcemberski episcopi Kijov.
Abbatis Sieciechov. Cathedr. Posnan. Praeposit. dum Varsaviae
consecraretur, suo et Collegii Lubransciani nomine obser=
vata. Posnaniae, typis Academicis 1715 fol. k. 20 (prozą -
są tu genealog. wiadom. o Arcemberskich)

[z Pniew]

110

Joannes de Pnyewy Archid. Crac.

I. C. D.

1474. Annl. p. 26. Archid. Crac.

~~Clemens de Gorka d. d.~~

~~n 1472 rector univ.~~

z Pniew

111

Albertus de Pnyewy I. C. B.

Collegiatus Maioris Coll. Artistarum

1494. A. R. p. 559.

1489. był proboszczem koll. wiślickiego (Conel. Coll. maj. p. 35/7)

1501. jako S. Th. prof. Can. eccl. coll. s. flor. i Collegii

maioris procurator. (Liber perceptor. Coll. maj. pag.

147.)

Albertus de Pniewy

Can. ad S. Flor. i Kopar

Conl. str. 62

1495. tego roku na sessyi 14. listop. pozyskał pozwolenie od na rok jeden udania się do ~~Rzy...~~ Rzymu pod warunkiem, ne promotionem in curia recipiat. 2º. Lectorem pro se satis idoneum ordinet sub poena privationis beneficii. Mimo tego zakazu promowował on w Rzymie z Teologii a Kardynał Fryderyk, bisk. krak. i Kanceler akad. który dawniej listem swoim (z sierpnia 1496.) zakazał był, żeby go nie przypuszczano do ubiegania się o katedrę teologii, aby przeto nie dać powodu i innym do ubiegania się za granicą o stopnie, jednakże za względu na brak uczycieli, dla czego i nauki przerywana być musza, propter quam oportet et lectores Universitatis intermitti, dawniejsze swoje postanowie złagadzając, dozwala mu ubiegać się o katedrę (list pisany z Sobotkowa in Convocatione generali d. 29 Januar 1498. umieszczony w Conlationes p. 63.)

1491. w Aktach biskupich wspominany mag. Albertus de Pnyewy 81 fol. v.

List pierwszy Kardynała zob. pod wyrazem Promotiones r. 1496. Soltykowicz nazywa go Pniewskim str. 649.

Przyewsky D. D. C. Crac.

1449. (: concl. p. 11.) Concl. Univ.

114

<u>Poborski</u> Cantius Josephus Baccal. Art. 1752 in Univ. Crac.

1) Portae triumphales ad ascensum literarii honoris (Candid. primae laureae) erectae. Cracoviae, typis Universit. 1752. fol.

Poez. 3034.

115

Pochorocki franc. Xav.
Pochorecki
fil. d. i prof.

1753. 17 września otrzymuje od Univ. pozwolenie udania się na dwór Grabowskiego kaszt. gdańskiego w celu edukowania jego synów i zastrzeżeniem, iż dopóki się nim trudnić będzie za actu laborantem będzie uważany. (: Concl. Univ. p. 570:)

1761. 12 wrześ. zostaje kanonikiem premysłskim będąc U. J. P. Collega juridicus (: C. U. p. 740:)

umarł r. 1762. przed 3 grud (: C. U. p. 782:)

1759. 21 marca incorporatur Universitati jako Coll. min. coloniae Tarnoviens. director (: C. U. p. 687:)

1759 12 paźd. ad coll. jurid. vocatus jako Coll. min. i scholar. Tarnov. director (ibid:)

1758. 27 martii Pochorecki (sic) wybierając się do kolonii tarnowskiej ustanawia swoich plenipotentów (: A. R. str. 398:)

Podemski Jan Artathicae Baccalaureus piae memoriae Excell. Doi Ioan. Zemeliii Phil. et Med. Dr. civis Calis. assignatus per Dominos Executores quond. D. Doctoris ad med. studium in Italia post Acad. Crac. continuandum in procinctu sui itineris professionem fidei catholicae apud officium Md. Rectoris Acad. Crac. deponit † A. R. 1613. p. 437.

† in hoc puncto apponito se pecuniam Zemelianam in subsidium studiorum quotannis sibi assignatam non in usus et illecebris vitiorum esse consumpturum sed in studium medicinae diligenter tractandum insumpturum secundum ultimam suam posse.

Adamus Falenchi s. J. D.

117

Podgurski Samuel
fil. dobr. i prof

1693. A. k. p. 659.

Podgorski Samuel Joannes, Phil. Dr. Colleg. major, Prof. Theol. Canonicus S. Annae et S. Floriani, Praepositus eccl. S. Adalberti Cracoviae, anno 1685 Baccal. Art. +1712 in Decembri.

1) Accrementum nominis magni in decremento vitae olim Josephi Wisniowski f Collegae Majoris S. Theol. Bacc. delineatum. Cracoviae 1703. fol. typ. Academicis. (Paneg. 1650)

2) Anatome virtutis et eruditionis olim Stanislai Slowakowicz Phil. ac Med. Doct. et Prof. delineata Cracoviae 1701. fol. typ. Universit. (Paneg. 1236)

3) Apertio portae sanctae ad beatae aeternitatis augustale, virtutibus ol. Georg. Januszowic J. U. D. Cracoviae 1700. fol. typis Universit. (Paneg. 370)

4) Apodictica Palladis Jagiellonicae meritorum d. Petri Praszlewicz illata Conclusio. Cracoviae 1698. fol. typ. Univ. (Paneg. 1032)

5) Aquila in petram coelo sublimiorem evolans in virtutibus olim Petri Stanislai Orłowski U. J. D. observata Cracoviae 1709. fol. typ. Acad. (Paneg. 872)

6) Aurea virtutis et gloriae messis in campo meritorum pridem matura gen. D. Jac. Preisz dedicata. Cracoviae, typ. Univ. 1694. fol. (Paneg. 1038)

7) Certamen votorum inter dioceses de augustiori capitolio clarissimo capiti Kubienio erigendo. Cracoviae 1711. fol. typ. Fr. Cezary. (Paneg. 673)

8) Cognitio matutina, qua olim Martinus Winkler S. Th. Doct. expressa Cracoviae 1700. fol. (Paneg. 1609)

9) Consilium magnum reginae sapientiae de coronandis eximiis virtutibus Remigii Suszycki U. J. Doct. promulgatum. Cracoviae typ. Acad. 1703. fol. (Paneg. 1362)

10) Controversia temporum 1695. 4to.

11) Definitio essentialis viri sapientis ex genere et diffe= rentia virtutum Raph. Casim. Artenski continnata. Cracoviae 1698. fol. typ. Univ. (Paneg. 17)

12) Elixir virtutis et sapientiae a clariss. Ant. Stanisl. Łopacki Art. et Med. Doct. exhibitum. Cracoviae 1691. fol. typ. Univ. (Paneg. 660)

13) Exceptio peremptoria olim Sebastiani Piskorski U. J. Doct. et Prof. consignata Crac. 1703. fol. typ. Academic. (Paneg. 944)

14) Florilegium rosarum seu Conclusiones ex philoso= phia rationali honori Alberti Staszewski dedicatae. Cracoviae typ. Univ. 1698 fol. K. 9. (Filoz. 823)

15) Fons solis thaumaturgus d. Thomas Aquinas votiva svada demonstratus Cra= coviae 1694. fol. K. 8. typ. Universit. (Teol. 5349)

16) Gradus cognationis proximus perill. Kiliani Witonski adumbratus. Crac. 1694. fol. typ. Univ. (Paneg. 1652.)

17) Heroica virtutum et meritorum vestigia ab ol. Praeclao Steph. Szembek castel. vojnic. delineata Cracoviae typ. Univ. 1702 fol. K. 11. (Paneg. 1406)

18) Leo liliatus b. Isaias Boner panegyri demonstra= tus. Cracoviae, typ. Univ. 1687. fol. K. 8. (Teol. 5111.)

19) Modus sciendi ignotum multis honorem per notas virtutes Andreae Aug. Czyszczkowic S. Th. Lic. explicatus. Cracoviae 1698. fol. typ. Univ. (Paneg. 180)

20) Obligatio honoris virtuti et eruditioni Pauli Zontakiewic et Martini Casimiri Czechanowic Phil. Doct. inscripta. Cracoviae 1695. fol. typ. Univ. (Paneg. 1764)

21) Optatus in patriam reditus ab ol. Mathia Rojecki S. Th. et U. J. Doct. a Rep. Pol. observatus. Cracoviae 1705. fol. typ. Academic. (Paneg. 1063)

22) Panegyricus celsissime nomini et amplissimo honori Stanislai Szembek episc. vladislav. circa solennem cathedrae Vladislav. ingressum consecratus Cracoviae 1700. fol. typ. Universit. (Paneg. 1411)

119

23) Privilegium immortalitatis in morte eximiis virtutibus amplissimis meritis et rarae prudentiae ol. Jacobi Zelazowski U. J. Doct. productum Cracoviae 1692. fol. typ. Univ. (Paneg. 1369)

24) Quaestio metaphysica de distinctionibus. Cracoviae, typ. Univ. 1703 fol. k. 2. (Filoz. 824)

25) Rationale archipraesuleum Stanislao Szembek archiep. gnesn. oblatum. Cracoviae, typ. acad. 1710. fol. k. 26. (Paneg. 1412)

26) Sacra laureatorum cordium pyra ol. Stanislao Josepho Biezanowski Phil. Doct. demonstrata. Cracoviae 1693. fol. typ. Univ. (Paneg. 73)

27) Smutna Apollina i Muz Nowodworskich muteta przy żałobnym katafalku młodzieniaszka Jana Miklaszowskiego grammatyki audytora Kraków 1692. fol. w druk. akademick. (Paneg. 771)

28) Sors divina theologiae honoris cadens feliciter super Mathiam Projecki S. Th. Doct. demonstrata. Cracoviae 1691. fol. typ. Nic. Alex. Schedel. (Paneg. 1064)

29) Sublimitas theologici honoris felici passu Christophori Francisci Sowinski S. Th. Doct. et Prof. occupata. Cracoviae 1691. fol. typ. Universit. (Paneg. 1323)

30) Summa libertas inter suavissima religiosorum votorum vincula triumphans, dum Michael de Zdany Zdanowski Canonicus reg. Lateran. solennes primitias in eccl. corporis Christi Casimiriae celebraret, demonstrata. Cracoviae, typ. Univ. 1694, fol. (Paneg. 1750.)

31) Triumphus virtutis et sapientiae a Basilio Olszynski S. Th. Doct. et Prof. exhibitus Cracoviae 1691. fol. typ. Univ. (Paneg. 847)

32) Tributum gratitudinis Sebastiano Piskorski U. J. Doct. et Prof. oblatum Cracoviae 1695. fol. typ. Univ. (Paneg. 945) collegae maioris

33) Ultima olim Casimiri Venceslai Straszynski in domum aeternitatis beatae vocatio demonstrata. Cracoviae 1693. fol. typ. Univers. (Paneg. 1349)

Podgórski Samuel Jan Profesor teologii w akademii krakowskiej w collegium minus/majus, kanonik kollegiat w Sandomierzu, w Krakowie S. Floriana i S. Anny, proboszcz S. Wojciecha w Krak. / w Osieku i Smarzowicach notariusz apostolski publiczny, examinator i cenzor ksiąg w dyecezyi krakowskiej, notariusz apostol. umarł r. 1712 pochowany d. 13 Grudnia w Kościele S. Anny. Wydał panegiryki na wesele elektora bawarskiego z Teresą Sobieską, na Szembeka arcybpa pod tytułem: Rationale i.t.p. (Ob. Censura laudabilis libri vitae Samuelis Joannis Podgorski in Univ. Crac. Coll. Maj. S. Theol. Prof. dum ei justa parentalia in ecclesia colleg. S. Annae Cracov. persolverentur, ~~[illegible]~~ approbata 1712 die 13 Decembris. Cracoviae typ. Franc. Cezary. fol. k. 4. stil. lapid.) Był też r. 1701 proboszczem Kościoła S. Wojciecha w Krakowie sekretarzem król.

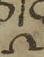
Dr fil. profesor wymowy fund. Sylickiego od 1703, Collega major 1710 – r. 1702 ~~[illegible]~~ S. Wojciecha pleban w Krakowie i sekret. król. penitencyarz Kościoła P. Maryi

r. 1685 został Baccal. a r. 1688 Dr Filoz. r. 1694 Collega minor od r. 1703 Collega major et Decan. Artist.

1) Rationale archipraesuleum virtutum et meritorum lapidibus coruscans Stanislao Szembek archiep. gnesnens. archiabbat. tinecens. ~~[illegible]~~ cum homagio gratulationis primi in Polonia fastigii oblatum. 1710. d. Aprilis. Cracoviae typis Academ. fol. k. 26 (stil. lapid.)

2) Heroica virtutum et meritorum vestigia a Praeclaro Stephano Szembek castellano voynicensi consignatur dum eidem justa parentalia persolverentur delineatus. Cracoviae typ. univers. d. 2. 7bris 1702. fol. k. 11 styl. lapid.

Cracoviae in eccl. S. Casimiri ord. Min. strict. observ. Refor. meritorum

3) Fons solis thaumaturgus D. Thomas Aquinas, recurrente annua ejus solemnitatis die votiva suada in basilica SS. Trinitatis ord. Praedic. Cracov. demonstratus A. 1694 d. 7 Martii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 8 ded. Stanislao de Zdanow Zdanowski burgrab. castr. crac. (herbu  trzy podkowy koło krzyża, a w hełmie ręka z mieczem) (proza mowa)

4) Florilegium rosarum inter spinas logicales sub auspiciis Rosae Staszevianae seu Conclusiones ex philosophia rationali honori Adalberti Rosa Staszewski praeposit. Chrobersc. dedicatae ac a Stanislao Golejowic Art. et Phil. Baccal. ad propugnandum susceptae A. 1698 d. 16 Novembr. Cracoviae, typ. Universit. fol. K. 9. (pro loco in Collegio majori

5) Quaestio metaphysica de distinctionibus....) ad disput. proposita A. 1703 d. 9 Julii. Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2.

6) Leo liliatus b. Isaias Boner caeli panegyri demonstratus. Cracoviae typ. Universitatis 1687. fol. K. 8. (na odwrocie tyt. drzeworyt S. Tomasz Apost. herb Kapituły zamojskiej)

Podhajecki Antoni

fil. dokt. i prof.

1764 17 września będąc seniorem szkoły P. Maryi w Krak. gdy magistrat lwowski wzywał Uniwersytet ażeby który z professorów nie chciał się udać do Lwowa na miejskiego syndyka, skoro Uniwersytet dla takiego na trzy lata miejsce zachował, udał się na tę posadę, a seniorostwo przez zastępcę sprawować mu pozwolono /: Concl. Univ. p. 822 :/

1769. 2 lipca zostawiono go już jako kan. lwow. przy dyrektorstwie tamtejszej szkoły donec eandem coloniam ad statum meliorem proventusque pinguiores perducat /: C. U. p. 78 :/

Co o nim pisze Kołłątaj rob. w dziele Stan oświecenia w Polsce T. 1. p. 206.

1766. magistrat lwowski die dominico in crastinum festi S. Annae a. D. 1766. postanowił zatwierdzić prezentę przez Rektora akademii Podhajeckiemu, syndykowi miasta Lwowa na rektorstwo szkoły lwowskiej, i uznał go za rektora pomienionej kolonii i omnem plenum regimen tejże dyplomatem oddał, a ad praesentandum rigore com-

pactatorum Reverendissimo Capitulo Metropolitano z kan-
celaryi swojej instrument wydać ~~[illegible]~~ pozwolił. /: A.
K. str. 722. gdzie to postanowienie Magistratu jest
wpisane, w którém dalej czytamy: ad praesentandum zaś
Capitulo e medio sui in deputatos Jgt. Jast. Franchie-
go Doktora i Jana Durbasa, Radców, wyznacza, któ-
rzy vigore compactatorum cum neo Rectore do
Kapituły wstąpić powinni, prezentować onego będą, et
ut in Rectorem recipiatur et recognoscatur insta-
bunt. Interea Excell. modernus Rector poterit obire
munus syndicaturae, póki Magistrat novum subiectum
na tę funkcyją sobie nie obmyśli. /: A. K. str. 722:/

Podhajecki Antonius Stanislaus
Phil. Dr. Coloniae Acad. Leopolien. rector 1766.
– r. 1761 został Baccal. Art. a r. 1762 Drm Filoz. Kanonik katedr. lwow. od r. 1783 + 1783.

1) Sapientia et humilitas in divinissimo Joanne Cantio recurrente festivitatis die publica voce ad aedes ecclesiae metropolitanae Leopoliensis demonstrata A. 1766 d. 19 Octobr. Leopoli in typogr. Confraternitatis S. Trinitatis. fol. K. 5. (Konica Krak.) ded. Leonardo Kiełczewski canon. crac. (Teol. 5217)
(orat. paneg.)

2) Merita et dignitas quibus div. Joannes Cantius ~~1767. fol.~~ probatur suae festivitatis die in ecclesia metrop. Leopolien. 1767. VIII Calend. Novembris proposita. Leopoli typ. Joannis Szlichtyn 1767. fol. K. 8.

123

Podolecki Franciscus Antonius, Baccal. Art. 1686, Mag. Phil. 1688 in Acad. Crac.

1) Viator laureatus per ignes ad patriam tendens S. Laurentius martyr intra suam annuam solennitatem demonstratus et rev. Laurentio Lignarski Praeposito Hospitalis S. Spiritus oblatus. Cracoviae, in typogr. Franc. Cezary 1687. fol. (Paneg. 557)

Podziomkiewicz Clemens Cantius, Baccal. Art. in Acad. Crac. 1728.

1) Panegyricus ill. Joanni Zamoyski consecratus. Zamoscii, typ. Universit. 1743. fol.

(Paneg. 1731)

125

Podczyński Walenty

fil. dokt. gram. w szk. nowodw. prof.

1765 18 czerwca obrany senatorem bursy Jeruzalem (: Concl. Univ. p. 846:)

1772. 13 marca incorporat. Universitati (: C. U. p. 140:)

1763. jako senior spłaty v. flor. (: A. K. str. 1124:)

1773. za nadużycia w administracyi Kollegium mniejsze-
go to jest pożyczenie pieniędzy i nieoddanie ich, tudzież
niestawienie się w sądzie, quamvis contumat. proscri-
ptionis ob albo Universitatis poenam promeruerit,
tamen deputatat a consortio collegarum minorum
omniumque professorum amotus. (: A. K. str. 995:)
Rzeczy jego zabrano z wyroku rektorskiego, spisano, sprze-
dano, a dochód z nich jak i wszelkie jakieby skądkol-
wiek przypadały dlań należytości na zapłacenie długów
przemanowi; które te należytości gdyby tego była po-
trzeba prawnie windykować polecono. (: A. K. str.
999:)

Jocher 5505

<u>Lodzynski</u> Valentinus Joannes Phil. Cant.
Doct. et Prof. Senior Contub. Hierosolimit. – r. 1758 zostat Baccal. Art. a r. 1760 Dr. Phil. – r. 1772 Collega minor.

1) Dissertatio optico-physica ex Meteorologia de Iride ~~[illegible]~~ quam ad Minus Collegium vocatus pro loco inter Collegas Minores capessendo publicae disputationi A. 1771 d. 12 Decembr. exposuit. Typis Collegii Majoris Universit. Cracov. 4o K. 27 i tabl. fizyk. optyk. 1. Szmul Marc. Sculp. Crac. ded. Antonio Nicolao Krzanowski S. Theol. Doct. et Prof. (który był kaznodzieją w katedrze krak. bronił praw akademii na sejmach w Warszawie i Grodnie wytęparował szkołę S. Floriana (Matem. 557. Nauki przyr. 1175)

2) Justus dolor eccl. etiam et Acad. eminam ex obitu Adalberti Grzymała S. Th. Doct. et Prof. eccl. cathedr. Crac. Canonici Cracoviae 1768 d. 29 Nov. fol. in typ. Seminarii Acad. Kart 10. (Paneg. 338) dum ei in eccles. colleg. S. Annae Cracov. maeroris publici persolverentur obsequium lugubro calami expressus.

3) Labores Herculei virtuti (XI Primae laureae Candidat. Cracoviae in praemiatricem coronam compositi. 1758 fol. typ. Universit. (Poez. 3035)

4) Oratio Religiosissimo P. Basilio Barski S. Th. Mag. Orationem suam in laudem d. Thomae Aquinatis profund. cultu inscribit. Cracoviae 1768. 4to in typ. seminar. episc. acad. dioec. str. 31.

Pograbius Andrzey rodem z Pilzna Doktor Filoz. i Med. kosztem Jacobi Ostiensis Medyka przemyślskiego wyjechał r. 1568 do Włoch na naukę. W Padwie byli jego nauczycielami w medycynie sławni professorowie: Aloizy Bellocatus, Hieronim Capivaccius, Hieronim Mercurialis, Paweł Crassus, Bernard Paternus, Mikołaj Brixiensis, Hieronim ab Aquapendente chirurg. W naukach filozoficznych miał nauczycieli: Fryderyka Pentasius z Mantuy, Franciszka Piccolomini i Archangela. W Bononii słuchał wykładów Hieronyma Cardanus. W Wenecyi uczył się praktyki lekarskiej od Professorów Antoniego Siccus i Decyusza Bellobonus. Wróciwszy w maja r. 1572 do Polski rozpoczął swą praktykę.

1) Ad omnes fere internos et externos morbos, remediorum a probatissimis in re medica authoribus compositorum liber, opera et studio Andreae Pograbii Pilsnen. Phil. et Med. Doctoris collectus (Mscr. in fol. kart 283 i spisu kart 1. (w bibl. Uniw. Warszawsk.)

2) Mappa Polski (poprawniejsza od Grodeckiego)

2) Na herb J. M. P. Herborthow z Fulsztyna (20 wierszy polskich, podpisanych: Andrzey Pograbius) na odwrotnej karcie tytułowej dzieła: Herbarz to iest ziół tutecznych postronnych, y zamorskich opisanie /: przez Marcina Siennika poprawione i przerobione:/ W Krakowie w drukarni Mikołaja Szarffenberga 1568 fol. /: W dedykacyi do Jana Herborta z Fulsztyna Kasztelana Sanock. pisze Mikołaj Szarffenberg: „A wszakże żem baczył iż ludzie temu się Herbarzowi przyzwyczaili (Spiczyńskiego?) .... dałem go trochę gdzie potrzeba była poprawić. – (przez Marcina Siennika) – Od str. 489 dodane: Alexego Pedemontana Xięgi siedmiory tajemnic ... z łacińskiego teraz nowo przełożone przez Marcina Siennika (z edycyi bazylejskiej 1563) – W indexie łacińskim podpisany: M. S. – w indexie niemieckim: Merten Heuwrecher. – jest w Sienniku także Traktat to iest nauka pospolita o puszczaniu krwie po polsku napisana przez Mistrza Andrzeia z Kobylina które się w obu edycyach Hieronima Spiczyńskiego: O ziołach z r. 1542 i 1556 znajduje – Ob. Falimierz r. 1534:/

3) Do Krześcijańskiego Czytelnika Andrzey Pograbius (10 wierszy przy końcu dziełka: Historya o obrazie w Częstochowie Panny Maryey, y o cudach rozmaitych tey wielebney Tablice – b. m. i r. 8o kart 19 nieliczb. druk około 1568 w Krakowie – które to dzieło całe Pograbius jak się zdaje z Piotra Rysinskiego łacińsk. r. 1523 tłomaczył.)

128

Pohorecki Franc. Xav.

U. J. D. Can. Cath. Premsl.

1761. J. A. R. str. 497:1

1759. ad collegium iuridicum vocatus est M. Fran. Pohorecki (vic) coll. minor., Scholar. Tarnovien. Director J. C. U. str. 696.

Pohorecki de Pohorce Franciscus Xaverius J. Utr. Prof. Canon. Colleg. Sandecens. Decanus Woynicens. ~~[illegible]~~ curatus in Frysztak. Baccal. Art. 1747 in Univ. Crac.; 1749 Dr. Phil.

1) Quaestio juridica de nullitate male obtenti privilegii pro loco in Collegio Juridico obtinendo ad disputand. proposita A. 1761 d. 5 Maii Cracoviae typis Universit. 4to k. 11 (rozprawa) (Prawo 2603)

2) Coronae eruditarum in praemia frontium IV primae laureae Candidatis collatae. Cracoviae typ. Universit. 1747. fol. (Locz. 3019)

130

Polaczek Paweł
Coll. minor

1741. wspomniany jako prof. quem ex ordine tangebat
cursus philosophicus /: Conel. Univ. p. 236:/

1743. dostaje cursum philos. /: p. 280:/ cum conditi-
one ut juxta praxim et methodum academicam
tradat illum (p. 280:/

1746. 15 lipca jako Coll. major /: p. 343:/
1755 jako teol. prof. /: 604:/
1759. Cursus moralis theol. Obłomkowskiemu oddany
mu /: C. U. p. 687:/
Szczegóły jego życia czytaj w dziele Kołłątaja Stan o-
świecenia w Polsce T. 1. p. 189. i następne.
1740 w aktach rektorskich wspomniany jako fil. dokt. i prof.
kolegii mniejszego /: A. R. str. 734:/
1762. 14 lipca zaskarżony przez fiscalisa ii primo nimia illa
tum est tam in verbo quam in scriptis, quod ipse immemor
status et vocationis suae post praemissas multoties nomi-
tiones, incorrigibilis ac prorsus in sensum reprobum datus,
malis mala, ac peiora peioribus addendo, raro se in quare-
sidentia continere, cu easque lectionibus aut scriptioni
pro officii professoralis immorari aut incumbere, sed
potius per plateas et varias domos etiam suspectas diva-
gari illasque non sine suspicione pravae conversati-
onis invisere, compotationes ibidem ad temulentiam
et inquietudinem mentis exercere, et quod absurdius

mum est variis in domibus tam in urbe hac, quam
in suburbiis eiusdem inhonestis mulierum commerci-
is et consortiis sese ingerere, in aliis honestarum
etiam mulierum violentas oppressiones attentare
et de facto huiusmodi carnales actus per frequen-
tata adulteria, sacrilegas fornicationes, stupra, ce-
terasque scandalosas incontinentias perpetrare;
insuper lascivas mulieres ad residentiam sui in
collegio admittere, cum iisdemque carnaliter commis-
ceri, taliterque publice infamari, prostitui, ac eius-
modi infamiam in collegas et membra Unitis inclytis-
simae extendi, ausus est et praesumpsit, audetque
et praesumit etc. In praesentia Citati, divagationes
per domos tam in urbe, quam in suburbiis, compotationes
in iisdem, inhonestas conversationes cum mulieribus
ex ioco, insolentiasque nec non lusus impudicos non
negantis, imo praedicta practicata fuisse affirmantis,
actus tamen ipsos carnales nunquam subsecutos
fuisse asserentis, ad alia vero sibi obiecta et propo-
sita modificate respondentis et se clementiae
ac decreto iudicii praesentis humiliter subiicientis.
Magn. d. Rector hanc definitivam sententiam suam
protulit de tenore tali. Licet quidem praefatus ci-
tatus ob repetitas multoties, tam ex parte amica-
rum monitiones privatas, tam ex parte communita-

131

ex parte communitatis Collegii maioris et inante minoris, imo etiam actorum rectoralium publicas monstrores, quae ipsi bene notae, quae ad praesens productae sunt, suoque loco et tempore contra ipsum produci, si opus fuerit, poterunt, ob rixas, contentiones, levitates, pertinacias, ceterasque inconvenientias et scandala per ipsum perpetrata, e gremio Collegii ac totius Universitatis proscribi et excludi deberet, nihilominus quondam se sponte et libere clementiae et iudicato praesentis iudicii submisit, nec se ad inquisitiones iuridicas utpote in notoriis, manifestis et ad multorum notitiam non sine gravi iniuria honoris academici deductis traxit, quinimo praedictas inconvenientias et scandala se perpetrasse confessus est, ideo, quamquam pro praemissis tanquam inhabituatus et incorrigibilis poenam proscriptionis ex collegio et Universitate promeritus esse dignoscatur, ob spem nihilominus emendationis, si et in quantum acquieverit sententiae, ac potius ob rationem servandae intaminatae famae personas academicas concernentis ad mitiores poenas descendendo, dictum Citatum Cl. Velacek: 1. voce activa et passiva tam domus Collegii maioris, quam universitatis privandum esse duxit, ac debere eundem adesse convocationibus sententiavit. 2°

2do Ab assiensibus quoque quibuscunque et quomodocunque
ipsam tangentibus pariter amovendum esse decrevit, et qua-
tenus in eo gradu et loco, in quo ad praesens constitutus est,
in posterum maneat statuit. 3tio Qualenus ne sub quo-
vis praetextu sive devotionis, sive disputationis loca
et ecclesias extraneas audeat adire, sed duntaxat ad col-
legiatam S. Floriani cum ex officio debebit, aliis ve-
ro temporibus ad ipsam collegiatam S. Annae, idque
non aliter, nisi assistente sibi servitore, vel comite
professore, descendat. Domos vero quascunque visita-
re, nisi urgente gravi aliqua necessitate, idque non
secus nisi de consensu praepositi et consiliariorum, mul-
to minus foeminas, cuiuscunque status et conditionis
fuerint, absque scitu et praesentia praepositi et con-
siliariorum, sed iis praesentibus vel cum assumpto
professore alias iuxta tenorem statuti domus in ne-
sum cubiculum admittere ne praesumat, iniunxit. Ad-
as in casu contraventionis praesenti decreto per
sistentem commissae eundem tanquam refractari-
um, incorrigibilem et petram scandali de collegio
et universitate excludendum et eiiciendum
irremissibiliter pronuntiavit. /A. K. str. 569./

132

Polaczek Paulus Joannes Phil. Doct. et Prof. Collega Minor et ab a. 1745 major, praepositus S. Adalberti. Dr Teolog. et Prof. decanus Ilkusien. altarista in eccles. archipresbyterali B. Mariae. + 8 Augusti 1781. aet. 81.

1) Quaestio metaphysica de ente secundum se, ... pro loco in Collegio majori ... A. 1745 d. 6 Febr. ... Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2. (Filoz. 825)

Paldo

1491. cf. Nicolaus Crepel.

Polidami
Stanislaus Polidami? m. d.
czyli Polidanus. (1270 f.)
A. R. 1269. r. 1535.

Valentinus Polidanus

med. doctor

1535 j. A. R. str. 1269:/ vyz též Polidanus

jak stojí na str. 1270:/

Říha III. 439 Kniha Tomkova

136

Polidamus Valentinus.

1) Libellus: Oratio de christiana resurrectione ad Petr. Thomicium – Ad Canonicos eccl. Crac. – De christiana resurrectione Elegia ad Sever. Bonar – Elegia de victoria ex Valachis Joan. Com. Tarnowski – Carmen de operibus iustorum ad Petrum Kmita – nonnulla quoque epigrammata illustrium virorum. Cracoviae, impr. per Hieron. Vietorem 1532. 4to. Sign. (A–G.) są tu jeszcze wiersze: Ad Joannem ex ducibus Lithuaniae episc. Crac. – Ad Petrum de Gamratis – Ad Joan. de Lasco praep. Gnesn. – Ad Bernh. Wapowski Ad. Nicol. Wolski castel. – Ad Joannem Honrat de Lumpnicza custod. crac – Ad Joannem Honrat de Lumpnicza protonotar. – Ad Andream de Valentinis ex Mutina Reginae Bonae Can. Crac. – Ad Carolum Antonium de Monte Cinere Secr. Reg. Bonae – Ad Jodoc. Lud. Decium de Wola Secr. Reg. – Ad Joannem Alantsee Venetum Aromatarium Crac. – Ad Martinum Zalogam Posnanien. – Epitaphia Joan. de Gemnicz, Mart. Dobergast – Epigrammata Franc. Mymeri (Poez. 1698)

2) Historia de rebus gestis Bohemorum, Condita per Valentinum Polidamum. Cracoviae excud. Hieron. Vietor 1535. 8o. K. 22 (Sign. A–E) (proza) Ded. Ferdinando Hungariae, Bohemiaeque Regi (O Lechu i Czechu historia)

3) De laude medicinae Valentini Polidami Elegia; Ejusdem Declamatio in laudem medicinae; Erasmi Roterodami Declamatio in laudem medicinae; Valentini Polidami Elegia et cantio de natali Jesu; Erasmi Roterodami Concio de puero Jesu; Valentini Polidami Elegia de christiana resurrectione; Ejusdem Exordium narrandi de chronica regum Hungariae. Cracoviae, per Mathiam Scharffenberg 1532. 4º. K. 46.

4) Valentini Polidami Querela communis populi de pace ad Christianos Principes contra ethnicos et Erasmi Roterodami Querela de pace; Valentini Polidami liber sextus ex nova et nondum in lucem data Chronica Hungarorum excerptus. Cracoviae Mathias Scharffenberck impressit 1534. 8º. K. 63. ded Petro Tomicki episcopo Crac.

Joannes
Politowski ~~Dionysius~~
fil. d. J. M. Prof.

1643. 9 marca in Coll. min. vocatur /: Conl. Coll. maj. p. 171:/ przed którym jednak reservatur locus Thomae Canavesio /ibid.:/
1682. 27 kwiet. już nie żył. Umarł jako proboszcz ś. Anny /A. R. 357/
Jego testament jest w DD. XVIII. 35. str. 263–274.
W r. 1641. był prefektem Kolonii akad. w Gnieźnie. Tamże w tym roku wydał panegiryk Rosa victurae Gloriae Spectabilitatis ac Rev. DD. Alexandri Głębocki, decani gnesnen. Porów. i off. Alb. Regali 1641. 4.
Śmieszkowicz Wawrzyniec, rodem z Brzezin, nazywa Politowskiego swoim conterraneus i testamentem część swojej odzieży jemu legował. /: N. 36 liber testamentorum str. 25:/. — Uczynił testament 1669 r. 21 lipca. Tu mówiąc o pogrzebie swoim dodaje, żeby był odprawiony per vicarios sine porrectione cereorum — i żeby candelae non iuvant animam. Pro refectionibus przeznaczył dla Kol. większ. 12, dla prawnego 15, dla mn. 10 zł. dodając Executores iuvabunt animam meam suffragiis divinis non autem amicorum ventrem per sumptum inutilem infarcinabunt epulis. Non apponant prandium. /: N. 36 Testamentorum

liber str. 150:/. Exekutorem jego testamentu był Albert Ławrenski Jur. Dr. et Prof. W tem swoim testamencie poleca, ut pia intentio olim Dionysii Sołtowicz Praepositi s. Annae illiusque ordinatio przyszła do skutku. Ta ordynacyja w konsystorzu zatwierdzona na procenta 8000 z zahypotekowanemi na Dzikowie i Podłężu, et praeter haec duorum millium debiti recogniti cum parata executione et tribunali Regni; deinde 3000 fl. in Ksiażnica et Magna ac parva Skarzy — illa quidem pro summa pro vicariis Collegiatae s. Annae, et altera pro anniversariis circa festum s. Dionysii. per Collegas maiores, Jurisconsultorum et minores ordinatas /: N. 36 Testament. liber. str. 182:/.

Joannes Coll. min. – rodem z Brzezin
Politowic Dionysius (Dr. Fil. Senior Contubernii Jureconsultorum, Canonicus Collegiatae OOSS.
– R. 1643 vocatus ad Collegium minus – R. 1633 Baccal. Art. R. 1638 Mgr. Art.
Dr. U. Jur. et Prof. – Praepos. S. Annae – Curatus Michovienfis + 11 Mart. 1671.
– r. 1633 Baccal. 1638 Mr. Art., 1641 Director Coloniae Posnaniensis, Assessor ab R. 1643 Collega minor. – Praepositus S. Annae + 11 Martii 1671. (ob. Bieżanowski Stan.)

1) Quaestio juridica de testamentis clericorum, ad disputand. in lectorio Jure consultorum proposita d. 26 m. Majo 1646 Crac. in officina Martini Filipowski. 4to. K. 5.
Ded. Alexandro Zbikowski Phil. et Theol. Doct. Professo Convent. Miechovien. (Prawo 2606)

2) Laurus virescens dum Laurentius Smieszkowicz Phil et Med. Dr. fasces academicos in felicissim rectoratus sui inauguratione pridie Non. Maji 1645 sumeret exhibita. (Ode) fol. patent. K. 1. (Paneg. 1247)

3) Quaestio de testamentis clericorum ad disputandum pro Collegio J.C. proposita 1648 m. Maio d. 27. Cracoviae 1648. 4to.

4) Rosa victurae gloriae Alexandri Gembocki Decani Posnan. Ploren. Lovicen. Canonici S. R. M. Secr. nuper Scholastici, recenter Archidiaconi Gnesn. de unius dignitatis horto in alterius dignitatis hortum merito transportata. Posnaniae in off. Alberti Reguli 1641. Kart 10 4to. (Oratio panegyrica.) (Paneg. 253.) prozą z powinszowaniem

5) Seminarium episcoporum augustissimi Capituli Gnesnensis S. Posnaniae in of. Alberti Reguli 1641. 4to. Kart 13 (paneg. prozą powitania Kapituły)
S. Praelatorum et Canonicorum Gnesnensium Capitulo sub generali Capitulo pro festo Translationis divi Adalberti A. D. 1641 celebrato oblatum.

GRa

Politowicz Laurentius Joannes Neo-Sandecensis, a. 1685 Bacal., 1686 Mgr. Art. in Univ. Crac.

1) Triumphale virtutum et meritorum vestigium quod Vladisl. aus de Minsko Opacki, J. U. D. cum S. Theol. Doctoratum caperesset, demonstratum. Universit. Cracoviae 1689. fol. typ. (Paneg. 893)

2) Cimelia perennaturae virtutis et sapientiae ad summum theologici honoris culmen Mathiae Projecki S. Th. Doct. evecta Cracoviae 1691. fol. ex off. Franc. Cezary. (Paneg. 1065)

Połubiński Hieronymus Constantinus (syn Konstantego Połubińskiego kasztelana mścisławskiego i Zofii Sapieżanki) zmarł młodo, kształcił się w Uniwersytecie Krakow. 1635, wraz z Gabrielem bratem.

1) Cursus philosophici Vladislaviani Disputatio e Logicis de demonstratione. Cracoviae typ. Andreae Petricovii 1635. fol. (Filoz. 826)

2) Labarus funebris, quaem in supremo et luctuoso officio seren. Alexandri Caroli Poloniae et Sueciae Principis Const. Hieron. Połubiński praetulit. Cracoviae, typ. Franc. Caesarii 1635. fol. (Paneg. 3)

Połubiński Gabriel

1) Sagitta illustris Sapiehanae gentis grato calamo adumbrata et Casimiro Leoni Sapieha M. D. Lit. Procancellario porrecta. Cracoviae, ex off. Christoph. Schedelii 1647. fol. (Paneg. 1163)

Polyconius Hieronim herbu Larissa.
(właściwie Spiczyński Hieronim)

1) Oratiuncule varie: puerorum vsui exposite. Mancherley rede zu gebrauch der kynder auſzgelegt. Namowy rozlyczne, dla vżytku nauky dzyatek wyłożone. (pod tem 4 wiersze łacińskie przez) Le. Coxus faciebat.
(na końcu): Laryscha (pod tem drzeworyt herbu Larysa z monogramem: HP) Cum gratia et priuilegio. Wibyiano W Krakowye przez Jeronyma Vietora 1527. 8º. Kart 28 Sign. A–G. (przedmowa:) Hieronymus Vietor d. Joanni Ilsensi scribae magnifici Thesaurarii amico primario ... Cracoviae XVII Calendas Augusti 1526 (na końcu:) Hieronymus Vietor Lectori – tu pisze że to dziełko napisał Murmellius, że Vietor zamiast holenderskiego (flandrensi lingua) dodał niemiecki; polskie tłomaczenie dodał Hieronymus Polyconius; a łacinę poprawił Coxus. – W końcu 4 wiersze przez Leo. Coxus na pochwałę herbu Laryssa.

(podobne dzieło napisał Heyden Sebald: Formulae puerilium colloquiorum które z tłomaczeniem pols. wydał Anshelmus Ephorinus. Cracoviae in off. Math. Siebeneycher 1571. 8vo.

142

Stanislaus Pomorski

1617. 1. grud. e contubernio pauperum obrany se-niorem bursy Jurisperitorum, z zastrzeżeniem w kollegium pierwszeństwa Janowi Kropnerowi, co mu było dawniej obiecane, gdy do kollegium będz. wjeżdżał (A. R. p. 662.)

v
143

Pomorski Stanisław, Dr. Filoz. r. 1618 został Bakal. Praw, był Seniorem Bursy Prawników, uczniem Jakuba Najmanowicza; r. 1620 jako licencyat i profesor Obojga Praw, rozpoczął wykłady na wydziale prawnym, r. 1627 był Kanonikiem włocławskim i profesorem prawa w Krakowie. – r. 1616 został Collega min. – Dr. U. J. – R. 1608 Baccal. Art. – R. 1609 Magister Art. – Senior Scholae ad S. Mariam, Senior Bursae pauper. Canon. Crusvicien. ~~Et~~ Canon. Vladislavien. Decanus Crusvic. + 1644. Zrobił zapis 1000 zł. dla Uniwersytetu.

1) Quaestio de testibus, infamia facti vel juris notatis.. propos. ad disputandum pro ingressu ad primam lauream Juris... Cracoviae in off. typ. Matthiae Andreovien. 1618. 4to K. 8. ded. Georgio duci a Zbaraż Supr. Regni Pol. incisori. (Prawo 2611)

2) Quaestio de transactione in criminalibus... pro obtinenda prima in Utroque Jure laurea ad disputandum propos. d. 7 Febr. 1619. Cracoviae typ. Basilii Skalski. 4to K. 5. ded. Joanni Zerzynski canonico, vicario in spiritual. et officiali gener. crac. (de armis Janina) (Prawo ~~[illegible]~~ 2612)

3) Quaestio de testamentis inter liberos... pro Licentia in Utroque Jure assequenda publice ad disputandum propos. d. 10 Decembr. 1620. Cracoviae ex off. Andreae Petricovii. 4to K. 6. ded. Thomae Oborski episcopo laodicensi. (Prawo 2610)

4) Quaestio de criminibus mixti fori... pro gradu licentiaturae in Jure utroque consequendo publice ad disputandum propos. mense Octobr. 1627. Crac. typis Matthiae Andreoviensis. 4to K. 4. (Prawo 2608)

5) Quaestio de libertate Matrimonii, ad disputandum propos. in Collegio Jurisperitorum A. 1619. Cracoviae ex officina Matthiae Andreoviensis. 4to k. 6.
ded. Martino Karnkowski canon. crac. (Prawo 2609)

Martinus Poradowski

A. Baccal.

1539. A. R. 80. tylko dla nazwiska tu się zapisuje.

Laurentius Pontificius
M. D. Patavinus

vir egregius, defunctus 1586. d. 4 octobris fundatione relicta pro pauperibus studiosis et die 11. in castro ecclesiae S. Michaelis sepultus (Star. Ep. Leod.)

1578. Acta rectoralia p. 512.
Pontificius musiał mieć dwa imiona. Pośredni Jacobus Sczyslik Posnaniensis Artium et Med. doctor.
1675 w ks. 34 Inscriptionum na str. 256 jest lokowanie sumy 2700 z prowentem 135 złp. tzw. jałmużna Pontificiana pro Rndi et VV. Viris Praeposito, Doctoribus et Magistris Artistarum Maioris Collegii Studii generalis Crac. Almae Academiae fundata.

Popielski Florianus fr. Conventus Miechov. Baccal. Art. 1634 in Acad. Crac.

1) Munera pietatis in oratorio PP. Carmelitarum excalceatorum ad aedes d. Michaelis, iuventuti academicae distributa. Cracoviae 1635. 4to typ. Franc. Caesarii (Teol. 3309.)

Popiołek Józef (fil. dokt.; prof.

Collega minor. (Gregor.

S. T. D. et Prof. S. Theol. et Phil. fer. Porcanell.

1732. 24 czerwca wybrany na ablegata na sejm (: C. U. p. 117:)

1734 dostaje kurs filozofii (: p. 135:) 1740 r. d. 23 marca wspominany jako regius professor (: p 213:)

1740 ablegat na sejm (224:)

1744. 29. maja Josephum Popiołek S. T. Prof. Coll. maj. pro fundatione Stoszkoviana ad exteras nationes discessurum a labore scholastico inhaerendo statutis ad triennium dispensavit, ac eundem pro praesenti quoad participationem ex agno paschali, strena et anniversariis excepta consiliatura haberi voluit, ita tamen, ut respective anniversariorum obligationes pro fundatoribus absolvat. (: C. U. p. 305:) ~~1746~~

1746. d. 2 marca z innymi delegowany do rewizyi rachunków kanonizacyi Jana Kantego (: p. 329:) nie był więc jak się zdaje za granicą a przynajmniej nie bawił tam lat trzy.

1754. d. 30 paźdz. mimo oporu stronnictwa większego przeszedł jako zasłużeńszy w zawodzie nauczycielskim przed starszym od siebie co do lat Grzymałą probos-

czem s. Floryana obrany. /: Conel. Univ. p. 602:/
Papiotek przez lat od r. 1747. do 1757 bywał przez 11
blisko lat był prokuratorem Uniwersytetu i w tym
czasie trzy razy na spory od uniwersytetu wysyłany.
nadto do wielu bardzo i rozmaitych czynności bywał
używany. Był też historyografem sob. Kadziński
[illegible] Rękopisma p. Muczk. str. 75:/
Umarł r. 1758 d. 10 lipca i pochowany u s. Flory-
ana /: Conel. Univ. p. 659:/ P
O nim mówi Kołłątaj w dziele Stan oświecenia:
T. I. str. 194. Wartowski cnotliwy i bardzo dzieło
in facultate (theologica) znaczny.
Umarł 1758 d. 16 lipca. Jego nagrobek w kościele
s. Floryana znajdujący się przepisał Czachrow
w DD. XVIII. 35. str. 74.
W Metrica laborum Vv. Baccalaureorum
w Arch. N. 91. pod tyt. Metrica fac. phil. zaczę-
tej księdze na str. 339. wspomniano, że umarł
10 Julii 1758. — Był on geometra ieratus /: A.
R. z r. 1747 str. 213:/
P Jego testament znajduje się w odpisie w aktach
rektorskich pod r. 1761. str. 484. W tym pisze d. 9
lipca 1758 że ma lat 54 i miesięcy cztery. Był on
w najściślejszej przyjaźni ze Stephowskim, którego zrobił
exekutorem testamentu swego i z Ant. Morzewskim
/ibid./

Popiołek Józef Grzegórz

cf. Ks. III. 59 w bibl. univ. w N. 36 Testamentorum liber str. 354 jest jego testament przepisany. W nim pisze, iż wtedy liczył 54 lat i 4ry miesiące. Pisał testament bez żadnych szczegółów tylko z wyszczególnieniem egzekutorów w którym dnia 9 lipca roku 1758.

Popiołek Józef Grzegorz urodził się w r. 1704 Krakowie i tamże kształcił, gdzie też r. 1719 został Baccalaureus artium a r. 1721 doktorem filozofii. Wysłany do Poznania przez 8 lat wykładał tamże poetykę, retorykę, dyalektykę, przyczem był i kanonikiem Kollegiaty B. M. V. in summo dyrektorem seminarium dyecezalnego. Wróciwszy do Krakowa objął najprzód r. 1730 posadę profesora w Kollegium minus ~~[illegible]~~ wykładając matematykę filozofię, potem r. 1738 w Kollegium większem, przyczem też był kaznodzieją świątalnym w kościele P. Maryi. Po dwa kroć piastował r. 1731 i 1739 godności dziekana wydziału filozoficznego. Był też geometrą przysięgłym i trudnił się pomiarami dóbr ziemskich i od akademii dwa razy na sejm do Warszawy posłował. Zostawszy Drem i Profes. Teologii oraz dziekanem wydziału teologicznego, kanonikiem S. Floriana, Kollegiaty w Wojniczu prowizorem gimnazyum Nowodworskiego i r. 1757 rektorem akademii, umarł d. 10 lipca 1758 mając lat 54 i miesięcy 4 pochowany w kościele S. Floriana. On to kościół S. Anny niektórą argenteryą opatrzył, i probostwo u S. Floriana po pożarze 1753 odbudował.

(Bb: Biegaczewicz Adalbert Joan. Cant. Jactura orbis litterarii ex lugubri obitu Josephi Popiołek S. Theol. Doct. et Prof. Universitatis Cracov. Rectoris dum ei in collegiata S. Floriani justa funebria persolverentur ~~[illegible]~~ posthumae temporum memoriae transmissa. A. 1758 d. 17 Julii. Cracoviae typ. Collegii Majoris. fol. K. 8. stil. lapid. — Classica mortis feralia luctuosum obitum Josephi Gregorii Popiołek S. Th. Doct. et Prof. Universitatis Cracov. rectoris sonantia doloroso academicae juventutis spiritu excitata. 1758 d. 17 Julii Cracoviae typ. Collegii Majoris. fol. K. 14 prozą i wierszem) (Janocki Lexic.)

biegły matematyk r. 1731 był profes. matemat. w uniw. i astrologii Dr Teolog. i profes rektor akad. Krak. proboszcz S. Floriana i w Starym Korczynie

r. 1730 użyty był do rozgraniczenia Polski od Prus, i do rozgraniczenia dóbr różnych. Wykładał listy S. Pawła, teologią sakramentalną, moralną, spekulacyjną. Był potem w Rzymie, skąd wróciwszy wykładał kurs teologii polemiczno-dogmatycznej. Był historiografem Letrycego fundacyi. Jako proboszcz w Olkuszu poprawił kościół. Trzymał też probostwo w Starym Korczynie.

Wydał:

1) Panegyres in laudem D. Thomae et Bonaven=
turae

sub tempus ingressus in Posnaniensem Cathedram Joannis Joachimi Comitis de Czekarzewice Tarło episc. posnan. observata.

2) Nova felicitatis revolutio ecclesiae et patriae
orta (panegyris Joanni Tarło in ingressu ad
episcopatum posnaniensem) Posnaniae typo.
acad. 1719 fol. (Paneg. 1442)

ad ingressum Posnaniam
celebratus.
3) Campus honoris et gloriae (~~paneg.~~) Joannis An=
tonii Radomicki (in ingressu ad generalem ca=
pitaneatum Majoris Poloniae) Posnaniae
typo. acad. 1726. fol. (Paneg. 1086)

dum justa parentalia
4) Fontes doloris ex repetito fatorum ictu in
campo Kotficz Radomicciano, (~~paneg.~~ ~~in~~
~~obitum~~) Joanni Antonii Radomicki generalis ca=
oris persolverentur proclamati
pitaneo Majoris Poloniae) Posnaniae typo. (Paneg. 1087)
acad. 1728 fol.

ad palatinalem purpuram
exortum
5) Serenum Lechicum in campo Kotficiano (pa=
neg.) Vladislao Radomicki (in ingressu ad
palatinatum posnaniensem.) Posnaniae
typo. acad. 1729. fol. (Paneg. 1094)

monumenti revolutus dum quievit aeterne (in funere) us
6) Lapis super ostium (paneg.) (Stanislai Dasz=
et prof. inscriptus typo. Universitatis
czyński S. Theol. Doctor.) Cracoviae 1730 fol.
(Paneg. 1910)

7) Via juris ad doctoralem juridici honoris
Stanislai ~~Stanislai~~ Kutlinowski J. U. D. demonstrata
lauream (~~paneg.~~) Andreae ~~Kutlinowicz~~ (pro doc=
typo. academicis
toratu Juris Utr.) Cracoviae 1731 fol. (Paneg. 523)

decoribus ac ~~...~~ virtutibus
Comitis
8) Vavelli sublimitas (~~paneg.~~) Caroli ~~Francisci~~ Gon=
capit. gener. cracov. erecta
Marchionis in Mirow Gonzaga
~~zaga~~ de Wielopolscis (Myszkowski) (in ingressu
ad capitan. cracov. castrensem.) Cracov. typo. Colleg. Maj.
1732. fol. (Paneg. 809.)

trophеis virtutum Joannis III et Mariae Casimirae Regum Pol. rutilans.

9) Scutum Sobiescianum (paneg. in honorem Joannis III regis Polon.) Cracoviae typ. Colleg. Major. 1734. fol. (Paneg. 1287)

10) Sonipes Wielopolscianus (wątpliwe) (Ob. Łużeński Stanislaus 1688)

11) Quaestiones philosophicae. (Janocki) Theses publicae ex universa Philosophia, cum dedicat. Joanni Wielopolski pincernae Regni.

12) Observationes mathematicae. (Janocki)

13) Panegyres duo in laudem B. Joannis Cantii.

14) Kalendarz polski i ruski na r. 1730. Poznań (Dr. Akad.) 4º z dedykacyją Konstantemu Maszewskiemu kasztelanowi przemęts kiemu

15) [illegible] Quaestio astronomica De eclipsi solis computanda, pro loco in Collegio minori obtinendo publ. ad disput. prop. A. 1730 d. 27 Januarii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (2 fig. sztych. geometr.) (matem. 731)

16) Quaestio astronomica De motu octavae sphaerae, pro loco in Collegio majori obtinendo publ. ad disput. prop. A. 1738 d. 23 Maji Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (2 figury sztych. geometr.) (matem. 730)

16b) Scutum inconcussum nomen Floriani. Cracoviae 1729. fol.

17) Apogaeum virtutum et sapientiae divinissimus Bonaventura in basilica Fr. Minorum Conventualium conventus Posnan. oratorio instrumento demonstratus 1723. Posnaniae typis Academicis. fol. K. 11 (oratio)
ded. Alexandro de Zalesie Baykowski canon. cathedr. posnan. (herbu Lubicz.) (wnuk Marcina stolnika sochaczew. syn Kazmierza z pow. branskiego i Krystyny Jerzykowskiej) (Teol. 5082)

18) Quaestio theologica de gratia efficaci, pro obtinenda in S. Theologia Doctoratus Licentia A. 1752 d. 16 Maji propofita. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (Teol. 4265)

19) Quaestio theologica ex Cursu polemico de actione humana per fidem gratiam habitualem et charitatem dirigibili... pro Doctoratu in S. Theologia obtinendo A. 1852 d. 11 Julii propofita. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (Teol. 4266)

Lopiotek Józef Grzegorz, zostawszy r. 1721 Magistrem Filozofii wysłany do Akademii Poznańskiej na nauczyciela uczył poetyki, retoryki, dyalektyki, matematyki przez lat 4. Od r. 1726 pełnił obowiązki Prefekta Seminarium w Poznaniu przez lat 4 wykładając teologię. Wróciwszy do Krakowa był 2 lata Professorem w Collegium minus i przez drugie 2 lata w Collegium majus. Zostawszy Professorem Teologii, zwiedził Rzym, potem otrzymał stopień Magistra Teologii, wykładał dogmatyczno-polemiczny kurs teologii. Od r. 1748 przez lat 7 był Prokuratorem Uniwersytetu. Posłował 2 razy od Uniwersytetu na sejm warszawski, przytem w sprawie kanonizacyi Św. Jana Kantego jeździł do Warmii. W Olkuszu jako proboszcz w mieszkaniu Św. Jana Kantego zbudował kaplicę. Był oraz proboszczem w Nowem mieście Korczynie. D. 31 Octobr. 1754 obrany na proboszcza Św. Floriana lubo przeciwnik jego, Wojciech Grzymała Dr. Teol. ten obiór w Rzymie chciał obalić. Lopiotek był w końcu Examinator ordinandorum i Procancellarius theol. et philos. facultatis. Pilny nadzwyczaj w dysputach, tak iż w Krakowie niebyło klasztoru w którym by Lopiotek nie dysputował. Sprawił do kościoła S. Anny niektóre argenterie.

<u>Popławski</u> Antoni xiądz (ex piar) (rektor seminarium nauczycielskiego w Krakowie 1780 i professor w uniwersytet prawa narodów od r. 1781, sekularyzowany 1780 – zrezygnował Katedrę 1796 † około 1798.

1) Mowa w dzień rocznicy otwarcia Towarzystwa do ksiąg elementarnych na sessyi d. 8 Marca 1780. Warszawa. 4to

2) Mowa przy otwarciu Seminaryum na professorów narodowych Stanu akademickiego, d. 2 Paźdz. 1780 w Krakowie miana. 4to (3 ark.)

3) Podania z nauki prawa natury i politycznego. Kraków 1781. 8vo

4) Nauka (moralna) dla Szkół narodowych na I i II Klassę (z przypisami) 1778. 8vo

toż na Klassę I (b. m. i r.) 8vo trzy wydania.
toż na I i II Klassę, drugi raz wydana. Kraków 1785. 8vo w druk. Szkoły głów.
toż na III Klassę. Kraków 1787. 8vo toż Kraków 1790. 8vo
toż toż drugi raz wydana Wilno 1788. 8vo
przerobiona i pomnożona przez Stanisł. Sobieskiego. Lwów 1863. 8vo

* 5) Projekt (o rozporządzeniu i wydoskonaleniu edukacyi obywatelskiej) Komissyi edukacyi narodowej Korony Polskiej i W. X. L. w Marcu 1774 podany. Warszawa 1775. 8vo w druk. ~~Schol. Piar.~~ str. 8 i 184
(autor był wtedy Piarem i zwrócił na się uwagę Komisyi tem pismem)

6) * Zbior niektórych materyi politycznych przez A. P.***. Warszawa w druk. Pier. 1774. 8º. str. 314. 5.

Prawo 354.

7) * Uwagi nad pochwałą wieku osmnastego (b. m) (1784) 8º. str. 23.

M. Porembius Johannes P. D.

1590. pobo obeuny (. Cunl. Coll. maj. p. 172.)

Porembius Joannes (Porębski) Sandomiriensis Baccal. Art. 1588, Mgr. Art. 1590 in Univ. Crac.

1) Prosphonesis in optatissimum Annae Caroli Archiducis Austriae filiae Sigismundi III Pol. regis sponsae adventum. Cracoviae in off. Scharfenbergeri 1592. 4to (Paneg. 17)
ded. Andreae Gerino episcopo Wratisl.

155

Porembski Melchior

S. T. B. C. s. flor.

umarł r. 1640 lub w końcu 1639. bo 27 stycz. 1640 mowa o oddaniu jego beneficium. (: Concl. Coll. maj. p. 143.)

156

Potaczewski Maciej

fil. dokt. i prof. s. Annae Canon.

1764. 6 kw. na żądanie Ossolińskiego kaszt. gostyńs. otrzymuje od Uniwersytetu pozwolenie oświadczenie, iż za obecnego będzie uważany (co do seniorstwa WWss. przez wyznaczonego od Rektora zastępcę przez rok będzie wyręczany) jak długo będzie nauczycielem synów Ossolińskiego (: Concl. Univ. p. 807:)

1767 27 marca obrany syndykiem Uniwersytetu (: p. 903:)

1768. 17 czerwca incorporatus Univ. (: C. U. p. 53:)

1772. 18 listopada obrany dyrektorem szkoły pinczowskiej (: C. U. p. 154:) cum facultate adsciscendi sibi de consensu M. d. Rectoris, professores idoneos, et morbus graves. (: ibid.:)

1763. jako senior scholae parochialis ss. OO. (: A. R. str. 412:)

1767. jako Coll. minor z collegii procuratus. (: A. R. str. 842:)

157

Połaczewski Mathias Antonius Phil. Dr.
Prof. Dialect. in Scholis Novodvorsc. Collega Minor, Senior Scholae OOSS. Syndicus Universitatis. – A. 1755 Baccal. A. 1759 Mr. Art.

1) Dissertatio politica De publica institutione juventutis, pro loco obtinendo in Minori Univers. Crac. Collegio publicae disputationi A. 1768 d. 14 Aprilis exposita. Typis Collegii Majoris Universitatis Cracov. 4º. K. 20.

2) Recte sapere et agere proprius boni viri character. Cracoviae 1771. 4to.

158

M. Johannes de Posnania
senior bursae Ierusalem

1475. A. R. p. 161. Czy ten sam lub inny wspomniany w księdze aktach rektorskich na str. 379 jako Venerab. dominus doctor Medicinae Johannes de Posnania. [A. R. n. 379:]

z Poznania

159

M. Petrus de Posnania

P. et M. D. Can. Crac. Praep. S. flor. Clepardiae, Physicus Serenissi. Regis Poloniae Sigismundi Augusti primarius. r. 1540 domus minoris Collegii praepositus.

1544. na posiedz. Univ. d. 16 maja data est licentia biennii Mgro Petro a Posnania tunc Legato abeundi in Italiam pro studio in arte physica, sub conditione quatenus lectores duos loco sui constitueret ad profitendas lectiones /: Concl. Univ. p. 177:/

1543. jako consiliarius Coll. mai /: Lib. benef. Coll. mai p. 43:/

1538. senior bursae Jerusalem /: A. R. p. 67:/

Felix Szczepski m. d. i prof. w univ. jagiell. w swoim Examen Schematum D. Stanislai Zavadii Vici Cracov. Anno domini 1563 d. 13. Novemb. in acad. Crac. disputandi gratia temere productorum wydanem w Krak. 1563 8 min. w dedykacyi tej książki Petrowi tak mówi: qui in ea sacra facultate medica et primarius es, et supremo loco ejus ordinis virorum constitutus: ac in illa (arte) ita exercitatus, ut prae ceteris et facilius et melius possis decernere, ut qui et eruditione et dignitate omnibus aliis antecellas.

W aktach miejskich poznańskich a. d. 1571. d. Veneris 28 Octobr. personaliter constitutus i t. d. uczynił akt urzędowy de censu reemptis-

nati triginta florenorum pro concionatore ordinario in ecclesia collegiata s. Mariae Magd. Posnaniae assignato.

1579. d. 7. m. Decembris Regina Brzeskowa, civis Posnaniensis, sororina Rndi olim D. Petri Posnan. Praep. s. flor. et can. eccl. cath. Crac. recognovit se accepisse a RRDis DD. Executoribus testamenti Rdi olim D. Doct. Petri Posnaniensis, avunculi sui desideratissimi, non aliquo titulo legati, aut nomine debiti, vel quovis modo consanguinitatis, sed ex mera et gratuita ipsorum benevolentia et notabili beneficentia in pauperes et deficientes homines, in quorum numero se etiam esse cum liberis suis agnoscit, primum centum aureos ungaricales pro honesta sui et filii atque filiae suae civium Posnan. in hac temporum iniquitate sustentatione, deinde triginta florenos pro solutione panni funebralis et pro viatico in redeundo Posnaniam. (: A. R. str. 531:)

Petrus Posnaniensis Can. Crac. Praep. s. flor. et plebanus in Hadinow, Łożdżiec et Sarasz in Podlachia. Exekutorowie jego testamentu dali dla tych kościołów z jego funduszu: primo duo antependia cum duabus mappis noviter tunc comparatis sedecim florenis et duodecim grossis, corporalia tria cum custodiis in szczyrbii involutis cum strophiolis etiam tribus, pro una ecclesia in Hadinow in tali apparatu valde deficiente. Deinde duo exempla bibliorum

160

Petrus de Pomarancia D.
Eccl. s. flor. praepositus et C. C. Cr.
Phil. et med.

(1580 umarł ?) dar przekazał akademii 13cie kubków srebrnych w jednem puzdrze (: roztruchanków :) affabre laborata et composita valoris 200 flor. circiter. Umarł 1579. 22 wrześ. (: Estreicher Ep. Leon. :) Univ. str. 327 Conrl (: Estreicher l. c. :) III

Uniwersytet Kraków Brzozowski rostrzenica zmarłego Piotra z Pomarancia, jak sama zeznaje, dostał non aliquo titulo legati aut nomine debiti vel quovis modo consanguinitatis, sed ex mera et gratuita ipsorum benevolentia et notabili beneficentia in pauperes et defectuosos homines, in quorum numero se etiam esse cum suis liberis agnoscit primum centum aureos hungl: deinde 30 fl. accepta (: A. R. 531 :).

(: Libri akta rektorskie 1580 r. f. 539 :)

W Registrum supellectilis Lit. N. 69. na str. 75 stoi: Anno Dni 1579 die vero 22 mensis Sept. defunctus R. ac Clar. olim vir Petrus Pomarancius, Medicinae doctor celeberrimus, Ecclesiarum Collegiatae

Chepardiensis praepositus, cathedralium Premisli-
ensis Custos, Crac. Viln. Sendom. Canonicus, sere-
nissimorum Poloniae Regum Sigismundi I et Sig.
Aug. medicus gratissimus, a quibus praeter enu-
merata beneficia meruerat etiam praepositu-
ram Sredensem, scholastriam Scarmiriensem, Sa-
razen (sic) (Osóriti Surai) et Lossicen. plebanatus; vir doctrina philosophica, experientia
medica, morum gravitate, sincera pietate, eleemosynarum largitate nemini secundus. Memor
beneficiorum ab Universitate perceptorum, dum
in Bursa Jerusalem Seniorem ageret et in collegio minori atque deinceps maiori publica profitendo studia maneret, eandem semper uni-
ce coluit et charissimam ubique habuit,
principibusque viris et regibus diligentis-
sime per omnem occasionem commendavit.
Quem quidem amorem et favorem suum erga
Universitatem non tam verbis sed re ipsa
egregie testatus est vivens et moriens. Vi-
vens enim emit lapideam in platea Wislna
circiter 4000 fl. in moneta polonicali, quam
pro medico

quam pro medico ordinatam collegio maiori disponendam commisit; eandem ab omnibus iurisdictionibus et oneribus civilibus privilegio ab Augusto rege impetrato liberam fecit et iurisdictioni Rectoris subiecit.

Vivens Eccl. Coll. s. Floriani monstrantiam argenteam deauratam pondo 200 Talar. et pixidem argenteam pro oblatis ad altare portandis, dum praelati et canonici missam celebrant.

Vivens eccl. coll. s. Annae donavit pateram argenteam cum infusorio aquae etiam argenteo pro ablutione manuum praelatis et canonicis sacrificaturis circa maius altare in vice et ordine suo.

Vivens assignavit stipendium duobus studiosis Pomerania vel circum circa oriundis, qui operam philosophicis studiis darent et promotiones susciperent non alibi, quam in Universitate Cracoviensi.

Vivens suis sumptibus instituit medicum, qui infirmos studiosos et tenui reditu professores et deinceps alios utriusque sexus pauperes gratis curaret, instituit et suis sumptibus pharmacopolam, qui secundum praescriptum eiusdem medici, gratis

daret pharmaca, et pretium singulis quartali-
bus aliunde perciperet.

Moriens vero Universitati donavit tredecim
crateres argenteos locatim deauratos in una theca
conclusos rostruchaniki dictos, laboris elegantis
et pretii circiter marcas 100 aestimatos. ubi niij

Moriens Collegii maiori centum flor. in mone-
ta polonicali et cantarum argenteum mediae
ollae vini capacem donavit. Bibliam polonicam
D. Augustini opera pressurae et recognitionis
Parisiensis.

Moriens Collegii minori Communitati cen-
tum flor. in moneta pol. et cantarum argente-
um unius cum medio ollae capacem. Opera D.
Chrysostomi, Biblia polonicae versionis, mortari-
um magnum cupreum.

Moriens Bursae Jerusalem pro ipsius in aedi-
ficiis restauratione centum flor. in moneta et nu-
mero pol. donavit.

Moriens Bursae pauperum pro restaurati-
one ruinarum ipsius centum flor. in moneta po-
lonicali per 30 grossos donavit.

Moriens Venerab. Capitulo eccl. S. Floriani

pro anniversario

pro anniversario sibi celebrando ducentos flore-
nos in moneta donavit.

Moriens V. Capitulo s. Annae pro anniversario
sibi in eadem ecclesia celebrando centum florenos
in moneta donavit.

Moriens Biblia versionis polonicae pro praedica-
toribus ecclesiarum s. Annae, s. Steph., ss. OO., s. flor.,
s. Nicolai et omnium Monasteriorum per executores
testamenti sui donavit.

Moriens pro comparando velo super feretrum
dum celebrantur anniversaria ad ecclesiam s. An-
nae 50 flor. monetae donavit.

Moriens pro comparandis lignis annuatim ad
scholas s. Annae, s. Steph., OO. SS., s. flor. propter com-
moditatem pauperum studiosorum ad studia tractan-
da et officia ecclesiastica expedienda centenas
marcas pro emendis reemptionis censibus per exe-
cutores testamenti sui donavit.

Moriens Vicarius ecclesiae s. floriani pro anni-
versario sibi ibidem celebrando centum et quinquagin-
ta florenos monetae donavit.

Moriens Vicarius eccl. cath. Crac. censum reem-

reemptionalem centum florenis monetae ae-
xit, quem vivens centum talaris antiquis com-
paraverat, a Cantrco singulis diebus post elevati-
onem in missa matura per ipsos canendo: O ado-
randa Trinitas etc.

1580 16 stycznia executorowie testamentu Piotra
z Pomania złożyli jego pignus amoris erga ma-
trem suam donaverat in una theca tredecim
pocula argentea, rostrochanki dicta, affabre fa-
cta laborata et composita valoris 200 fl. circiter,
ea adiecta conditione, ut Baccalaurei s. Theol.
animam eiusdem testatoris Christi fidelium ora-
tionibus commendent in concionibus quartalis
sub mandato D. Rectoris inter alios benefacto-
res eiusdem Universitatis. (Conel. Univ. p. 327.)
Marcin z Pilzna, kan. krak., był executorem testa-
mentu Piotra z Pomania. (A. Rect. str. 539.)
Był on lekarzem Zygmunta I i Zygmunta Au-
gusta, jak świadczy jego grobowy napis w Staro-
wolskiego Monumenta str. 52.

z Poznania

163

Stanislaus de Posnania

a. 1506 creatus est magister.

164

Sebastianus Posnaniensis

J. U. D. Canonicus Plocensis

et Pultoviensis darowat

kilka książek Collegio majori

Acad. Crac.

in signum grati animi erga illam,

in qua olim studiis variis operam

dedit 1620. r. podpisał.

30 100
50 3.
1500

z Poznania

165

Valentinus Posnaniensis Mag.

1513 r. d. 8 paźd. pierwszy raz wspominany.

1512. wspominany jako Collegiatus minoris Collegii Stud. Crac. /: Liber benef. Coll. min. p. 27.

Valentinus a Posnania pauper dictus, et ipse vi-te sanctitate pollebat et concionibus devote peractis annis multis. Scripsit sermones per multos annos egregios, et defensionem ecclesiae catholicae /: Własnoręczna notatka Mikołaja z Szad-ka do dzieła Trithemiusza N. VI. 5. :/

1513. jako praepositus collegii majoris /: Liber per-ceptorum Coll. maj. pag. 207 :/

166

84/ Wawrzyniec z Pomerania

~~Bernard z Bud[illegible]~~

kks 475

nq 478

nie ✓

z Poznania

167

Albertus Posnaniensis m. f. d.

Doctor Patavinus.

r. 1552. wstąpił na miejsce zmarłego Adama z Brezin.
odpowiadał d. [zostało] 5 listopada t. r. – w tymże r. d. 4 grud.
uniwersytet na sesyi zebranej Wojciechowi pozwolił
zajęcia z tego wygody jakie też miał z swoim kolegą
Mikołajem z Wieliczki a domu medycznych na ulicy
brackiej, przybyły bursie węgierskiej (Concl. Univ. str. 178:)
wyznał go, ex certis respectibus animum
eorum permoventibus, maxime habendo plenam con-
fidentiam in dexteritate, ingenii felicitate, sin-
gulari humanitate domini doctoris Alberti, ce-
terisque ingenii dotibus, quibus praestat, ut de-
bitas diligentias in praelegendi lectionibus
strenuum et opportunum se agat, accommodam
et operosum pro viribus se tribuat lectorem
praedictae medicinae facultatis, quae paulo ante
aliquatenus collapsa videbatur, quatenus eam restau-
ret et scholam quantum potest coadunet et il-
lustret industria sua. W przypadku opuszczenia Alber-
ta, opuszczenia lekcyi i t. d. zastrzeżono powrót do tego
domu Mikołajowi z Wieliczki jego pierwszemu posses-
sorowi. (Concl. Univ. pag. 198. 199.)
umarł r. 1563. w tego roku d. 12. sierp. na sesyi rektor.
Mię. z rady miasta o osobie następcy po nim (Concl. p. 246)
W Efem. Leowicyusza pod tym rokiem zapisano iż
d. 14. lipca egregie doctus medicae artis doctor
Albertus misellus, patria Posnan. lector ordina-
rius anno aetatis suae 62 extremum clausit

diem relictâ uxore et undecim filiis. [?]

Mikołaj Gradek?/

Felix Szyszki w swoim Examen Themata pol. 40 v. mianuje go ~~Petrus~~ excellentissimus ~~excellentiss~~ et clarissimus senator Cracoviensis et S. M. Regis Poloniae Physicus.

W Regestrum sepultorum napisał o nim na str. 71. Mikołaj z Gradka: Eximius medicae artis doctor Albertus Posnanitanus ex patre quidem Misoellus, tandem ex vitrico Oman cognominatus, vir singularis in philosophia et medicina doctrinae, lector et practicus acceptus et probatus apud magnos, ex singulari affectu studii generalis libros egregios Galeni novae pressurae et aliorum, praecipue Avicennae, practicos solennes in publica bibliotheca collocavit in usum lectorum ordinariorum Crac. Dedit que domui nostrae in subsidium mensae communis viginti marcas pecuniae legavit. Ob. D. 1563 ex hac vita in aeternam translatus aetatis vero suae 62 diebus Julii.

168

Albertus Posnaniensis M. D.

Patavinus.

1552 3 Novembris przez wybrany jednomyślnie na profesora w wydziale lekarskim po niedawno zmarłym Adamie z Brzezin stawił się osobiście na zgromadzenie Uniwersytetu i prosił o wyznaczenie sobie czasu ad respondendum pro loco — Rektor naznaczył mu dzień 3. listopada b. r. praesentibus Dnis Rmo in Christo Patre D. et D. Andrea Dei et Apostolicae Sedis gratia Epo Crac., Joanne Czczbog, decano Gneznen., Stanislao Slomowsky Canonici Crac., ac Sapientissimo Senatu Cracoviensi et aliis quamplaribus personis fide dignis etc. (J. Concl. Univ. pag. 198.)

Albertus Posnaniensis

Doctor et Ordinarius in Univ. Crac.

med. Professor.

Był to ~~drugi~~ drugi Poznańczyk doktor medycyny, a ten był żonaty, bo d. 24 maja 1577 żona jego, Anna, jako wdowa, złożyła swój testament do akt rektorskich. (: A. R. str. 498:)

170

Praszlewicz Piotr Jan

S. Th. D.

1680 d. 31. stycz. do kat. nom. powołany p. Concl. Coll. maj. p. 512.)

1683 jako fil. dokt. i prof. Coll. major. S. Anny kanonik (A. R. p. 369.)

1688 jako kan. s. Flor. (A. R. 477.)

1692 (jako S. T. prof. Coll. maj.

1711. w Metryce Phil. fac. N. 90. str. 245 stoi: Vir Piotr Praszlewicz s. Th. D. et Prof. Univ. Rector electus et procancellarius meritissimus et dignissimus 21 octobris anno 1711. subito e vivis sublatus est.

Praczlewic Piotr Jan urodzony w ~~...~~ Warszawie, nauki pobierał w akademii Krak. gdzie został r. 1667 Baccal. art. a r. 1672 Drem filozofii. Był najprzód nauczycielem domowym Jana Hieronima z Kierszeysztein Kryszpina późniejszego biskupa żmudzkiego; potym u Stanisława Warszyckiego kasztelana krak. gdzie kształcił syna, również zajmował się wykształceniem Kazmierza Łubieńskiego późniejszego biskupa krakow. potem był nauczycielem w kollegium minus. r. 1684 dziekanem wydz. filoz. r. 1682 profes. ordin. cursus Mai. został collega major. Wreszcie został Dr Teologii i Profesorem, kanonikiem kollegiat. r. 1705 S. Floriana krakowskiej katedralnej, WWSS. i pileckiej, przytem trzymał bogate probostwo w Proszowicach będąc oraz seniorem bursy Jeruzalem, jedenaście razy rektorem akademii i w końcu podkanclerzym. Umarł na rektorstwie d. 21 Octobr. r. 1711 pochowany d. 27 Octobr. w Kościele S. Anny. Był cenzorem ksiąg duchownym, examinatorem synodalnym. Zrestaurował filarami nadwątlałe mury akademii krakow. — (Ob: Płuciński Francisc. Hieronim: Luctus insperatus ex acerbo funere Petri Praczlewicz S. Th. Doct. et Prof. Univ. Crac. rectoris. Cracoviae, typ. Franc. Cezary, 1711 d. 27 Octobr. fol. k. 4 styl. lapid. — Łopuszyński Joan. Phil. Doct. et Prof. curatus in Grodziec: Mortalia Gracii Apollinis in luctuoso funere Petri Praczlewic exarata A. 1711 d. 27 Octobr. Cracoviae typ. Univ. fol. k. 6. wierszem łacin)

Wydał Praczlewic panegiryki: Rosae Szembecciae — Caput Lubienium — Enses regii.

1) Quaestio metaphysica de essentia et existentia pro loco Majoris Collegii obtinendo publ. disput. proposita A. 1682 d. 20 Junii. Cracoviae typ. Univers. fol. K.2. (Filoz. 827)

2) Quaestio theologica de personis divinis .... pro licentia in S. Theologia obtinenda ... proposita A. 1698 m. Martio d. 11. Cracoviae typ. Universit. fol. K.2. (Teol. 4272)

3) Quaestio theologica de modo unionis Verbi incarnati .. pro doctoratu in S. Theologia obtinendo .. proposita A. 1698 m. Julio d. 10. Cracoviae typ. Universit. (Teol. 4273) fol. K.2.

4) Theologiae speculativae Conclusiones sub praesidentia Petri Praczlewic Theol. Prof. a M. Basilio Sawicki Phil. Doct. et Prof. ejusdemque Theologiae auditore publicae disputationi expositae A. 1698 d. 13 Julii. Cracoviae typ. Univers. fol. K.7. ded. Canonicis Cathedr. Cracov. .... Petrus Prazlewicz.

5) Quaestio physica de concursu causae primae ad operationes causarum secundarum. Cracoviae 1680. fol.

Stanislaus Prasnicensis

1590 jako obecný Ph. Baccal. ale nic byl pak či
wasi jerome prof. ko po nim ~~[illegible]~~ studenci jako
obecní rozepsaní f. Consil. Coll. maj. f. 172.

173

M. Joannes Matth. Praeclaides.

Coll. major.

umarł 1635 roku

1616. 10 Sept. otrzymał dla choroby na oczy, pozwolenie udania się do Wart, dawszy zastępcę i zapewniwszy, że indziej stopnie za granicą ubiegać się nie będzie. /: A. R. f. 588 :/

Praeclaides Praeclaides a po polsku Przecławski

1635. d. 21. aprilis hora meridiei mortuus est A. R. D. Joannes Praeclaides, praepositus S. Nicolai vir doctissimus /: Brozynski i Epum R. IV. 10 :/

Mówi też o nim Starowolski w Laudatio pag. 33. i nazywa go Praeclaides.

Jego testament zob. w DD. XVIII. 35 str. 297–299.

Wielką okazywał przyjaźń i wstrzemięźliwość. Cały majątek jego był nie wielki, albowiem 140 zł przeznaczył na wszelakie pogrzebowe, po dwom klasztorom po 30 trzem po 20, Bernardynom ze exportacyi 10 a wikaryuszom w czasie pogrzebu 10 złpol. Die depositionis pro refectoribus dantur sunt ad maius Collegium 10 marcae ad Coll. Jurid. 10 flor. ad minus totidem, similiter ad Contub. pauperum 10 flor.

/: N. 36 Liber testamentorum str. 45 :/

171

Preclaides Joannes rodem z ~~Sieradza~~ Sieradza (a podług Lib. promot. rodem z Strzyżow, a drugi raz Siradiens.)
kształcił się w Uniwersytecie Krak. gdzie r. ~~1598~~ 1594 uzyskał stopień Baccal. Art., a później ~~r. 1600.~~ 1598 Dra Fil. Najprzód od r. 1600
uczył w Kollegium minus. R. 1604 gdy czternastoletni Królewicz Władysław zwiedzał Uniwersytet i był przytomny dysputacyi teologicznej i promocyi filozoficznej, przyjął go student akademicki Teofil Łac mową, którą mu Preclaides napisał. Arcybiskup gniezn. Wawrzyniec Gembicki powierzył mu edukacyją swego wnuka późniejszego opata trzemeszyńskiego i sufragana gnieźnień., i gdy w Rzymie tenże arcybiskup bawił, wzywał Preclaidesa codziennie do stołu swego. Poźniej trudnił się edukacyją Mikołaja hr. Ostroroga wojewodzica poznańskiego, jako też wychowaniem synów Mikołaja Sapieha wojewody nowogrodzk. Poźniej był proboszczem w Zielonkach, Professorem w Kollegium majus, Drem i Prof. Teol. i Proboszczem kościoła S. Mikołaja (który na nowo pokrył dachem) w Krakowie. Umarł d. 21 Kwietn. 1635. R. 1610 i 1614 był dziekanem Wydziału filozoficznego. Kształcił się pod professorami Andrz. Schoneus, Stanisł. Bałkowskim, Gabryelem Joannicym. Przyjacielem jego był Szymon Zwalicius. (Ob: Vitellius Jacob.: Immortalis memoria in funere Joannis Preclaidae olim in Acad. Crac. S. Th. Prof. a Jacobo Vitellio consecrata. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1635. 4to kart 6 prozą)

Pisał:

1) ~~Vindiciae (quibus crimina Universitati objecta resolvit) circa 1634 vel. 1635. (w zatargach akademii z Jezuitami ? albo może przeciw Najmanowiczowi)~~

(a Joanne Praeczlaide S. Th. Bac. ad disputandum proposita 1621 Calend. Februar.)

1) Quaestio de Angelis (Cracoviae in off. haered. Jacobi Syebeneycheri 1621. 4to Kart 4. (Teol. 3312)

2) Vindiciae Scripto in Academicos F. Stanislai Zakrzewski Ord. Canonic. regul. ad Nuntios municipales oppositae. Cracoviae in off. Matth. Andreoviensis ~~[illegible]~~ d. 18 Febr. 1623 (4to 4 arkusze. (Kart 15) (Mscrpt. 227)

3) Panegyricus Principi Vladislao Sigismundi III. Pol. et Suec. Regis filio, cum theologicae disputationi in Academia habitae Nonis Septembribus interesset, a Theophilo Pacz S.C. dictus. Cracoviae in off. Joannis Szeligae 1608. 4o kart 15

Ded. Leoni Sapieha cancellario M. D. L. . . . Theophilus Pacz. Datum Cracoviae in Collegio Minori e Musaeo M. Jo. Praecl. Idibus Octobris.

(Cały panegiryk prozą napisał Praeclaides i wydał pod imieniem Teof. Paca, ucznia swego.)

175

Preisz Andreas Baccal. Art. in Univ. Crac. 1688

1) Corona sapientiae, virtutis, laboris et doctrinae gemmis ex honesto, solidoque nitentibus exornata et erudito honori XVII secundae laureae candidatorum dedicata. Cracoviae, typ. Universit. 1694. fol.

(Poez. 1694)

Proboszczowic Piotr

astrolog r. 1550 ogłosił prognostykę Żyg. Aug. wybie-
rającemu się do Litwy przed leit. Żyg. Aug. do Wiln.
Radziwiłła cruz. wojew. wil.
Zob. Bezwińskiego Studya o literaturze ludowej
T. I. str. 72.

w r. 1549 ks. pod rząd. M. Wojciec
accepit colleg. maj. (Wisł. l. d. p. 534)

z Proboszczowic

177

Petrus a Proboszczowice
C. s. flor.

1550. w marcu jako A. M. et pro tunc praepositus Coll. maj. /: Contbl. Coll. maj. p. 95:/

1554. jako Can. S. Annae ibid. p. 103:/

1559. jako A Mag. ibid. 107.

1565. d. 21. Julii M. Petrus de Proboszczowice Sacrarum literarum doctor praeceptor meus ac mecenas colendissimus extremum clausit diem /: Ef. Leow. rokatki Jana Muszenapa:/

1543. /: A. k. p. 167/

1549. jako Astrologus minoris domus collegae et naukaziony przed rektora, żeby Astrologie pod tym rokiem /: A. k. p. 260:/

z Proboszczowic Piotr (de Proboszczowice)
r. 1541 został Mgr. Art. – herbu Gozdawa † d. 25 Julii 1565 mając 56 lat – od r. 1541 wykładał w Uniwersytecie jako Extraneus (Docent) – od r. 1543 Collega minor – od r. 1550 Collega major. – Canonicus S. Floriani – podług Mikołaja z Szadka umarł d. 21 Julii 1565 bez testamentu.

Ephemeri.. cum.. lectionibus Petri a Proboszczowice Artium Magistri . . .
(przytem:) Judicium astrologicum Petri a Proboszczowice Artium Magistri in celebri studio Cracovien. professoris (Astro)logię ordinarii pro Anno Christianae Salutis 154... 12° u tomek kalendarza

2) Almanach mit sampt den evangelien vnd aspecten der planeten durch Magistrum Petrum von Proboszczowice der Astrology Meyster auff das Jar 1546 vleysig gemacht. Gedruckt zu Krokaw Durch Mathis Scharffenberg als man czelt 1546. 12°. tożna r. 1554

3) Przeyrzenie przygod swiatskich, z biegow niebieskich dozone. Na rok boży 1547. Przez M. Piotra z Proboszczowic etc. napisane, y na Polski ięzyk pospolitemu ku pożytku wyłożone. W Krakowie u Jeronima Vieto. Na rok Bo. ✱ 1547. 12° (przepowiednie) K. 8. toż na r. 1544. 12° K. 8.

4) Kalender mit sampt den Evangelien und Aspekten der Planeten auf das Jahr 1555. Gedruckt zu Krokaw durch Lazarum Andreę. 12° K. 16 (z osobno Prognostyk)

5) Almanach mit sampt den Evangelio und Aspecten der Planeten durch Petrum von Probosszowicz der Astrologi Magister zu Krakaw auff das 1554 Schalt Jahr vleyssigk geordnet. Gedruckt zu Krakaw durch Lazarum Andreę. (fol. patent.)

6) Praktyka M. Piotra z Probosszowic sławney nauki doswiadczonego Astrologa na Rok Pański 1555 Kraków. sprawiona. 12mo jest tu i Nauka o puszczaniu krwie.

7) Judicium Comoetis visi in horisonte Cracoviensi diebus Marcii, Anno 1556. Item et alterius in ultimis diebus Marcii accensi, in eodem finitore, diligenter fideliterque conscriptum, autore M. Petro a Probosszowice Astrologo Cracoviensi. Cracoviae in off. haeredum Marci Scharffenberger Anno 1556. 8vo K. 8 (Sign A – B.) na tytule drzeworyt z komet jednego widzianego od 3–17 Marca w znaku Panna; drugiego widzianego od 3 Marca – 8 Kwietnia w znaku Koziorożec.

8) Przezrzenie przygod swiatowskich z biegow niebieskich obaczone na rok boży 1544, na polski język pospolitemu użytku wyłożone.

9) ~~Ko~~ Wypisanie Comety widzianej w Krakowie i okolicznie Lata bożego 1556, które nastało we wtorek po niedzieli suchej. Teoz drugiej ktora nastała po Kwietniej niedzieli. Krakow u dziedziców Marka Scharffenbergera. 8vo K. 8.

179

Przełożenie przygód świątskich z biegów niebieskich obaczone na Rok Boży 1544 przez Mistrza Piotra z Proboszczo-wic sławney Nauki Kra-kowskiey Astrologii wysła-dzonego napisane na polsk. język wyłożone.

[illegible]

[illegible]

222

Prochnicki Jan Andrzej ur. 1552, będąc kanoni=
(oraz spis senatorów i urzędników dworu królewskiego)
kiem krakowskim wydał Opis składu stanów rzeczypospolitej polskiej
(na końcu):
po łacinie: Romae apud Gulielmum ~~[illegible]~~ Facciottum 1600 przedrukowany
osobnego
na początku w Statucie Jana Januszowskiego bez tytułu (fol. kart 2) (początek:
Poloniae rex provincias ditioni suae subjectas i t. d.
Nazywa Januszowski ten opis wzorem (może Forma Reipublicae Polon.)
bawiąc w Neapolu jako poseł odbierał listy Just. Lipsiusa z którym żył w ścisłej
przyjaźni. W dziele: Justi Lipsii Epistolarum selectarum Chilias. Francofurti 1627.
Cent ~~[illegible]~~ IV
8º są do niego 3 listy 1) pag. 847 Nº 96. pisany z Lovanium VI Calend. Sextilis 1604 oświadcza
przyjaźń i mówi że dla podeszłego wieku nie może przyjąć jego zaprosin do Włoch.
2) pag. 910 Cent V Nº 63. z Lovanium VI Cal. April. 1605 do Neapolu dziękuje już chory
za podarunek przysłany przez Jo. Wowera mianowicie za naramiennik (armilla ex
alcis ungula) z kopyta łosiego, który miał mu być pomocny w chorobie.
3) pag. 930 Cent V Nº 84 z Lowanium postr. Non. Dec. 1605 ~~[illegible]~~ posyła mu przez Jo.
Wowera wydanego przez siebie Senekę, dziękując za przesłane dary – do Neapolu.
Bellarmini Roberti Epistolae familiares. Pragae 1753. 8º pag. 59 Nº 40
list do J. A. Prochnickiego z Rzymu 15 Czerwca 1605 dziękując mu za życzenia
aby został papieżem złożone. – drugi list z Rzymu ~~[illegible]~~ 5 Augusti 1605 pag.
60 Nº 41 boleje nad śmiercią Zamojskiego Kanclerza i donosi iż czynił kroki
u Prefekta Rzymu aby ukarał szczebiotliwych pismaków który szarpali
sławę zmarłego Kanclerza; pismacy owi tłomaczyli się iż owe fałszywe wieści
otrzymali z Wenecyi. –

187

<u>Prochnicki</u> Joannes Andreas
Canonic. Cracov.

1) Vita Georgii Cardinalis Radzivili. (pisane właściwie do dzieła: Pontificum atque Cardinalium icones et gesta. Romae, sub signo Leonis aurei, 1600) – druk na ostatnich 2 kartach, jako Appendix do dziełka: In funere Georgii Radzivili S. R. E. Cardinalis Oratio a fr. Daniele Nigro Cracoviense MinConv. ex Seraphico Romano Collegio S. Th. Doctore dicta. Venetiis apud Georgium Angelerium 1600. 4to

2) Opuscula compositionis inter status negotio servientia. Cracoviae 1632. 4to (ob. Stephanides)
(Prawo 3105)

Proczynski Casimirus Baccal. Art. in Acad Crac. 1632 - eapost sacerdos.

1) Nymfeia albo Godyniec na wesele Jana Czerminskiego i Helzbiety Grąboszowskiej szczęśliwie napisany. Kraków, w druk. Franc. Cezarego 1633. 4to (Paneg. 135)

Prosecki Gabryel

fil. dokt. i prof. Coll. min.

1692. A. k. p. 650.

1693. 24. styczn. wyjeżdżając na sejm grodzieński mianuje swoich pełnomocników /. A. k. p. 657./

miał w herbie berła akademickie i snop



Profecki Gabriel urodzony w Krakowie, kształ-
gdzie r. 1672 Baccal. art. a zaś r. 1681 został Dr. filoz.;
cił się w tamtejszej akademii. (Najprzód był professorem
w gimnazyum Nowodworskiego potem edukatorem Sta-
nisława i Jędrzeja synów Jana Szembeka miecznika
z Konopatu
krakow. jakoteż u Magdaleny (xiężnej Czartoryskiej
(+ przed 1717)
gdzie kształcił młodych Samuela, Antoniego i Józefa
xiążąt Czartoryskich. Był też dyrektorem szkół w Lin-
czowie. Poświęcił się stanowi duchownemu, a Jan Zbąski
biskup przemyski ofiarował mu kanonią w Przemyślu.
Wolał Profecki zostać w Krakowie, gdzie był najprzód
od 1682
retoryki w szkołach Nowodworsk. i
professorem w Collegium minus dalej w Majus wykła-
r. 1693 i 1700
dając filozofią, przyczem 2 razy był dziekanem wydziału
r. 1712
filozoficznego. Zostawszy Drem teolog. i Professorem był oraz sekretarzem królew.
kaznodzieją świętalnym w katedrze krakow. Kanonikiem
kollegiat S. Floriana, S. Anny, w Nowym Sączu, Kurzelo-
wie, przyczem probostwa w Zebrzydowicach i Michałowie
trzymał. Posłował kilkakrotnie na sejmy do Warszawy
od akademii i do Rzymu dla kanonizacyi S. Jana Kan-
tego jeździł. Żył w największej przyjaźni z Szymonem
Alexym Treterem kanonikiem warmińskim. Umarł w
Krakowie w ostatnich dniach lipca 1718 pochowany d. 1
Augusta w kościele S. Anny. (Ks. Joannes Casimir. Jodłowski:
Via in regionem verae quietis quam Gabriel Profecki S. Th. Doct.
et Prof. emensus est, observata 1718 d. 1 Augusti. Cracoviae
typis Franc. Cezary. fol. k. 6. styl. lapid.)

Sekretarz Król.
Prowizor bursy
Starnigel.

Wydał

1) Coronamentum virtutis Joanni Stanislao Dzidowski erectum (paneg. na Jana Dzidowskiego) Cracoviae 1688 fol. typ. Univ. (Paneg. 247.)

2) Olympia amoris ad nuptialia festa Josephi Marchionis Myszkowski et Helenae Constantiae Ducissae Czartoryska deducta (paneg. na ślub Józefa Gonzagi margrab. Myszkowskiego z Heleną xiężną Czartoryską) Cracov. typis Schedelianis 1690. fol (Paneg. 815)

3) Quaestio physica De anima rationali in statu unionis.. pro Collegio minori... ad disput. ... proposita A. 1687 d. 21 Martii. Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2. (Filoz. 830)

4) Quaestio physico-ethica de libertate humana. Cracoviae 1695. fol.

5) Trabea ducalis Antonini Dominici Ducis Czartoryski capit. lanckoron. [ab extremae mortalitatis caligine vindicata. [Cracoviae 1696. fol. typ. Univ. (Paneg. 154)

6) Occasus in ortu sideris Joannis Caroli Myszkowski Castellanidae Sandomiriensis dum mortalibus eius exuviis in basilica S. Joannis Apost. et Evang. Religiosorum Ord. S. Pauli Conventus Pinczoviensis justa funebria persolverentur adumbratus. 1701 mense Januar. fol. (Paneg. 814)

<u>Proga</u> Andrzej x. pleban rowiński
– r. 1608 został Bacal. a r. 1612 Magister Art.
w Akademii Krak gdzie też był Professorem w
Collegium minus od r. 1619 – później wykluczony
w końcu pleban w Równem w dyecezyi przemyskiej – biegły
w języku greckim.

syn Andrzeja rodem z miasteczka Brzezin w dyecez. gniezn. – wpisany r. 1606 do metryki uczniów universyt. Krak.

1) Janusza Dubrawiusza o rybnikach i rybach które się w nich chowają, o przyrodzeniach księg pięcioro. Jako są uczone tak też w gospodarstwie do pomnażania dobrego mienia się bardzo potrzebne. Z przydatkiem Joach. Cameraryusza. W Krakowie u W. Siekielowica (b. r. – około 1600) 4to kart niel. 46 (t. j. tyt. dedyk. i rejestr kart 5, textu kart 41.) (Sign.):(i A – L2.) ded. Franciszkowi z Wielkich Kunczyc Mniszchowi kasztelanowi sądeckiemu, sanockiemu staroście . . . . . x. Andrzej Proga Pleban Rowiński.

(Nazwy: Złotobrew (Orata – aurata – ryba morska), Dwunoga albo Węgorz morski (Murena – ryba) – Rybnik (staw słodkiej wody) – Siławki, Kamary (drobne ryby). Zębak (Charax – ryba) – U Dyoptry są: węgielnice, prawidło (pion?) – Mnich (słup u stawu upust) – Stajanie rybarskie jest dłuższe i szersze niźli rolne, bo to 12 sznurów ma wzdłuż i wszerz 2, a rybarskie ma 20 wzdłuż i wszerz – Nasienniki (~~[illegible]~~ sadzawki na ryby) – Wierzchowisko (powierzchnia stawu)

Ryby karmią się mięsem i porostem — Wiersza plecona na ryby — Sadzawice przy Rybnikach — Pliśnia (instrument używany od młynarzy do tłuczenia lodu) — Grąża (przy sieci ciężarki) — Pstrąznik (sadzawka na pstrągi)

~~[illegible]~~

2) Quaestio de origine formarum substantialium ad disputandum proposita Septembris d. 25. Cracoviae in off. Mathiae Andreovien. 1619. 4to K. 5. (Filoz. 472)

(na odwrocie tyt. wiersze greckie na pochwałę akademii Krak.)

Mgr. Joannes Proger
plcb. s. Annae Cracoviae

1456. Uniwersytet miał z nim proces w Rzymie /: N. 32. Decretór. compend. 201–202 :/. Grzymała wysłany do Rzymu celem popierania sprawy /: ibid. :/ /: Concl. Univ. str. 18 :/.
Miał on przez urząd konsystorski nakazane, żeby dwóch utrzymywał wikaryjuszów, jednego dla polskich a drugiego dla niemieckich parafijan swoich. Proger apelował do Rzymu, twierdząc, iż to jest dla niego ciężarem, do którego według erekcyi nie jest obowiązany. Biskup wstawia się za Uniwersytetem, jako skarżącym kolatorem, i prosi by papież na jego korzyść rzecz rozstrzygnął /: Arch. Univ. Variae Epistolae N. 13,004 :/.

Sabinom obrany tryumf nad nimi odniósł. A gdy lud od Senatu odłączył się, ponieważ podatki i wojskowość podejmować musiał ani odwołanym być nie mógł Agryppa do niego w ten sposób przemówił: „Niegdyś ludzkie członki, gdy zobaczyły że żołądek próżnuje opuściły go i odmówiły mu swej usługi. Gdy tym sposobem, same niedostatek cierpiały, poznały, że żołądek odebrawszy pokarm, po całem ciele rozsyła, pojednały się z nim, Tak Senat i lud jakgdyby jedno ciało niezgodą zginą, zgodą będą scalone." Tą bajką lud ujęty powrócił, obrał sobie jednak trybunow

Prokopowicz Kazimierz

fil. dokt. i prof.

1688. A. R. p. 481.
1691. rhetorices professor A. R. p. 562.
1692. przed swoim do Warszawy wyjazdem dla [illegible] Xcia Stanisława Lubomirskiego, Marszałka koronnego mianuje plenipotentów (A. R. p. 648.)

Prokopowic Casimirus Canonicus Pilcensis,

a. 1683 Baccal., a. 1686 Mgr. Art. in Univ. Crac. Professor novodvorscianus 1691

1) Colossus immortalis gloriae et honoris Pauli Joannis Wojewodzki S. Th. Doct. creatus Cracoviae 1691. fol. typ. Univ. (Paneg. 1670)

2) Cursus honoris et gloriae Matth. Psojecki ~~[illegible]~~ S. Th. et U. J. Doct. dum pro loco inter S. Theol. Doctores responderet demonstratus ~~Cracoviae 1691. fol.~~ A. 1691 d. 6 Sept. Cracoviae typ. Univ. 1691. fol. (Paneg. 1066)

3) Panegyris gratulatoria honori et meritis Matthaei Orłowski J. U. Doct. ~~Cracoviae 1689. fol.~~ recurrente divi Matthaei solemni die dedicata. Cracoviae ex off. Franc. Cezary 1689. fol. (Paneg. 868)

4) Splendor theologici honoris et sapientiae ~~in~~ Christophoro Franc. Sowiński S. Th. Doct. et Prof. exhibitus Cracoviae 1691. fol. typ. Universit. (Paneg. 1324)

5) Theatrum coronatae virtutis et sapientiae Basilii Olszyński S. Th. Doct. et Prof. adornatum Cracoviae 1691. fol. typ. Universit. (Paneg. 848)

z Proszowic

190

Martinus e Proschovice

Doctor

1549. A. R. p. 262. plebanus in Bieżanów.

Mag. Stanislaus de Pronowice

1549. A. k. p. 262.

z Proszowic

M. Simon a Proszowice.

~~1543.~~

1537. magister A. L. wspominany (A. R. p. 34.)

1543. Cont. Univ. p. 176. 4 grud. t. r. przedstawiony ad praebendam altaris tit. B. V. M. et B. Martini Confess. atque Pontificis in eccl. s. Nicolai extra muros Crac. (ibid.)

Prossovianus Simon nauczyciel szkoły S. Floriana a r. 1532 na zamku w Krakowie – r. 1515 został Baccalaur. a r. 1530 Mgr. Art. w Akademii Krak. – rozszerzając błędy Kalwina został przez Zebrzydowskiego biskupa Krak. ogłoszony za heretyka. – ożenił się w Bochni z Kataryną. (Ob: Muczkowski J. Statuta nec non liber promotionum. Crac. 1849 pag. 160. 184)

Wiszniewski M. (Tom VI p. 316) pisze o nim: „Mąż rzadkiej świątobliwości."

1) Isagogicon artis versificatorie M. Fulvij Andree Sabinatis. Simonis Prossoviani duo libri ad artem versificatoriam, ut necessarii ita perutiles. Venundatur a Floriano Unglerio 1532. 8º. K. 42.

Rozpoczyna: Petri a Tarczyn Ad lectorem carmen tumultuarium (8 wierszy)... ded. rev. Nicolao Bidlicio scholastico crac. Vicario generali in spiritualibus (herbu Wieniawa) ... Simon Prossovianus 1532 d. 2 Maji

na ~~[illegible]~~ str. 21 poczyna się: Libri duo ad artem versificatoriam necessarii; opera Simonis Prossoviani conscripti iuxta praecepta celebrium gramaticorum i wiersz Ad fortunam: Simon Prossovianus (12 wierszy)

na końcu: In arma Nicolai Scholastici Cracovien. Simon Prossovianus (12 wierszy) (Są tu w tasiowie dwa dzieła razem)

2) Ad illustrem ac magnificum dominum Andream de Theczyn Comitem Castellanumque Cracovien. nec non Chelmen. Belsen. Rathen. Sokalien. Crassnostawiensq. Capitaneum atque militem Hyerosolimitanum M. Simonis (sic) Prossoviani ΕΚΣΤΡΑΤΕΥΧΑΡΙΕΣΤΙΚΟΝ (Ekstrateychariestikon). Cracovię, excusum apud Hyeronimum Vietorem XVI Calendas Apriles 1535. 8º. min. Kart 7. (wierszem)

W tem dziełku się mieszczą:

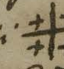
b) Illustri... Andreae de Thenczyn comiti, castellano Crac. ... M. Simon Prossoviensis (dedykacyja prozą – gdzie wspomina iż Tęczyński był w Ziemi Świętej.)

c) Poemat łacińskim wierszem do Tęczyńskiego: „Barbitos ante meum pendebat fessa cubile .... (wiersze na powrót Tęczyńskiego z Ziemi Świętej – który także walczył w Węgrzech, z Turkami, Tatarami.)

c) Super epistolam Beati Pauli ad Hebreos I.... (wiersz)

d) Ad Jacobum Thuchoviensem Jurisperitum M. Simonis Prosoviani lusus (epigramma).



a) Na odwrocie tytułu drzeworyt (herb Tęczyńskiego Topór, w górze po bokach krzyż jerozolimski  i koło S. Katarzyny z mieczem  – też same godła Ziemi Świętej Militis Hierolymitani są i na herbie Szydłowieckiego)

b) In insignia illustris Andreae de Thenczyn.... (wiersz)

(Na końcu dzieła drzeworyt: Chrystus na krzyżu, przed nim modli się klęcząca osoba w szubie z różańcem)

3) Epitalamion illustrissimi principis Joachimi Brandemburgensis Dei gratia totius Marchiae D. Sacri Romani Imperii Electoris et Serenissimae Hedwigis Invictissimi regis Poloiae (sic) Sigismundi filiae. M. Simone Prossoviano Autore. Excusum Cracoviae a Floriano Unglerio Anno Domini 1535. 8º min. Kart 9. (jest tu w środku drzeworyt 4 osoby siedzące śpiewające z nót) (autor datuje przedmowę: Cracovie e Contubernio pauperum die 7 Septembr. 1535.)

5) Ad Tomicium episc. Crac. de reditu felicissimo Elegia.

4) Ode dicolos, distrophos, de Annunciatione, Conceptione, et nativitate Jesu Christi M. Simonis Proszoviani, carmine Saphico pentametro et Adonio dimetro concinnata etc. Eiusdem M. Si. Proszo. carmen apophoreticum ad spectabilem virum et magnanimum Iostum Ludovicum Decium secretarium [illegible] regni Poloniae, nec non Senatorem Cracovianum, Carbariumque Vjelicensem etc. (s.l. et a.) (Cracoviae XII Calendas Februarias 1535) 8º min. Kart 8. (Oda – Dedykacja prozą do Tęczyńska – na ostatniej karcie drzeworyt: Trzech Królowie)

Poez. 939)

5) Ad ~~reverendis.~~ Petrum Tomicium episc. Crac. de reditu felicissimo Sygchairetikon. (s. l.) 1532. 4to K. 6.

6) Ode dicolos tetrastrophos de inferorum demolitione, ~~Cracoviae Ungleri~~ et Passione ac Resurrectione Jesu Christi. Cracoviae a Floriano Unglerio impressum 1535. 8o K. 16.

ded. Andreae de Thenczyn comiti castellano Cracov. Chelmen., Belzen. Rathnen. Sokalien. Krasnostavien. Capitaneo, Militi Hyerosolimitano. ... Cracoviae XVIII Calend. Majas 1535.

6) Wiersz w dziele: Tuchovigenae Jacobi: Fructifera innovatio. Cracoviae 1537.

195

Prossovianus Simon

1) Isagogicon artis versificatorie M. Fuluij Andree Sabinatis. Simonis Prossouiani duo libri ad artem versificatoriam, ut necessarij ita per-utiles... Venundatur a Floriano Unglerio, 1532. 8º. Kart 42 (Sign. A–K)

na tytule: Petri a Tarczyn Ad lectorem Carmen tumultuarium

ded. Nicolao Bidlicio scholast. crac. vicario gener. in spiritual. crac. (herbu Wieniawa).... Simon Prossouianus Cracov. d. 2 Maii 1532 (pisze o sobie Prossovianus iż był najprzód nauczycielem w szkole S. Floriana, potem szkoły zamkowej Krak. i że to wydaje dla uczniów)

M. Andree Fulvii Sabini Ars metrica ad dominam Dionoram Leolam discipulam. (połowa dzieła)

Libri duo ad artem versificatoriam necessarii, opera Simonis Prossouiani conscripti iuxta praecepta celebrium grammaticorum. (druga połowa dzieła)

na Końcu dzieła: [redacted] In arma Nicolai scholastici Crac. Simon Prossouianus (wiersz)

Johannes Krosinski a Peterkowia sacre theologie interpres, custos ecclesie s. floriani 1553 na księgie Joan. Driedonis de captivitate et redempt. humani generis v Bybl. nad kancell. bibliot. N. 399.

Variorum ...
laurea, ...
Melanchia, ...
occasionem ...
Vol. XIX. ...

Litera.

Numerus currens

imarum virtutum
exhibet. Pars II.
Lysserium.
z (R. VII 87).

Dary

Pruski Michał

Coll. major.

1721. uwolniony na czas od kontynuowania kursu filozof. z przyczyny choroby (Concl. Univ. f. 7.) majacemu jechać r. 1722 na prof. prawa do Zamościa na rok miejsce od d. 19 stycznia zachowano (ibid. f. 12.). R. 1721. w aktach rektorskich wspominany jako Regius Professor (f. 18.)

198

<u>Pruski</u> Michał Dr. Phil. i Prof. Senior bursy Smieszkowica, od r. 1713 Collega minor, professor ord. Vladislavianus, i Geometryi praktycznej fund. Strzałki od r. 1720 Collega major – r. 1704 został Baccal. Art. a r. 1706 Mgr. Art. w Akad. Krak. – r. 1721 Decanus Facult. Artist. et Prof. Fritnovianus. – 1712 Profes. poes. Novodvorscianus, Senior Contub. Gelon. – 1723 Prof. Zamoscensis – 1726 U. J. Dr. Prof. et Rector Univ. Zamoscen.

1) Quaestio logica de unitate universalis formalis… pro loco in collegio minori… ad disput. proposita… A. 1713 d. 19 Junii. Cracoviae typis Joannis Domanski. fol. k. 2. (Philos. 831)

2) Quaestio physica de infinito… pro loco in Collegio majori ad disput. proposita A. 1720 d. 3 Febr. Cracoviae typ. Univers. fol. k. 2. (Filoz. 832)

3) Purpureus rosarum pallor inter ferales umbras ~~[illegible]~~ Francisci in Stupow Szembek Dapiferi Regni Becensis Capitanei lugubri elogio demonstratus. Cracoviae typ. Franc. Cezary d. 2 Decemb. 1712 fol. (Paneg. 1399)
~~Cracoviae 1712 fol~~

4) Summa honoris theologici in erudito capite Stanislai Daszczynski S. Th. Licent. donata (1721. fol. Cracoviae typ. Univ.

5) Virtus et sapientia sub eximia protectione Casimiri Lubienski in Mathia Brocki sublimatae 1712. fol. (Paneg. 89)

6) Regnum ex floribus regnorum compendiosum Ordinatio Zamosciana domino Thomae Josepho Zamoyski Ordinato praesentatum. Zamoscii typ. Univ. 1723. fol. (Paneg. 1342)

7) Possessio pacifica Ordinatorum ab ill. Thoma Josepho Zamoyski Ordinato, Grodecensi, Ptoskiroviensi Capitaneo apprehensae, cum eius exuviae in Collegiata Zamosciensi iustis intromitterentur funebribus insinuata A. 1726 d. 14 Martii. Zamoscii typ. Universit. fol. Paneg. 1741.

Pruszcz Piotr Hiacynt (Szczepanscius) urodzony r. 1605 w Tucholi, nauki pobierał w Krakowie, potem był bedelem uniwersyteckim † 1668 w Krakowie. O nim pisze J. Muczkowski (Dwie kaplice jagiellońskie w Krakowie) iż „jako pisarz i miłośnik rzeczy ojczystych, więcej się pracami swemi przysłużył krajowi, niż całe grono spółczesnych mu akademików." — Dzieła jego:

1) Forteca duchowna Królestwa Polskiego z Żywotów świętych, tak iuż Kanonizowanych i beatyfikowanych, iako też świątobliwie żyiących Patronow Polskich; także z Obrazow Chrystusa Pana i Matki iego Przenaświętszey, w Oyczyznie naszey cudami wielkiemi słynących przez Piotra Hyacintha Pruszcza, krotką, prostą, lecz prawdziwą życia ich historyą z różnych Authorow zebrawszy... wystawiona. W Krakowie, w druk. dziedziców Stanisława Lenczewskiego Bertut. roku 1662. 4to. k. 1. (tytuł sztychowany przez J. A. Gorczyna z wizerunkami Świętych, Lecha, Bolesława chrobrego, Orła Polsk. i emblemów) k. 1 (tytuł drukowany, na odwrocie: herb Krasińskich drzeworyt. i 8 wierszy) k. 3 (ded. Janowi Kazimierzowi Krasińskiemu podskarbiemu w. Kor. Tomżyńsk. praszmys. Tuczyńsk. staroście.... Jan Kubiński pozostałych dziedziców drukarni Wojciecha, Józefa, Stanisława stud. akad. Krak. dożywotni opiekun) k. 1 (Do pobożnego Czytelnika — Regestr authorow) k. 3 (Regestr żywotów, Approbatio) str. 248 (Żywoty Książąt i Pobożnych kończy na Janie Kazmierzu i Szymonie Starowolskim.) (Hist. 3180)

2ᵃ ed. (uzupełniejsza): Forteca monarchów i całego Królestwa Polskiego duchowna, z żywotów Świętych.... przez Piotra Hyacintha Prusczа.... Powtórnie z additamentami swemi.... do druku podana. R. P. 1737. W Krakowie w drukarni Akademickiey. 4ᵗᵒ. K. 1 (tytuł a na odwrocie [przekreślone] miedzioryt lichy: B. Joannes Cantius) k. 2 (ded. Błog. Janowi Kantemu.... Typografia akademicka) k. 1 (Rejestr Authorow, Approbatio, Reimprimatur d. 2 Martii 1736) str. 340 (Żywoty Xiążąt Polskich, którzy w bałwochwalstwie żyli....) k. 3 (Rejestr żywotów) (Hist. 3181)

(Wydał tę edycyję Michał Siejkowski dominikan dodawszy Żywoty Jana Kazmierza, Michała, Jana III i Augusta II Królów - Spis dzieł Szymona Starowolskiego - Żywoty Justyna Miechowity, Andrzeja Rudominy, Rajmunda Charczewskiego - oraz opis rozruchu Toruńskiego r. 1724) dodane są też drzeworyty królów z Kroniki Bielskiego Joachima wyjęte i kilka lichych od [przekreślone] Stefana Batorego poczęwszy.)

|: Obok dziejów polskich znaleźć tu można pracowicie z różnych ksiąg drukowanych i rękopisów zebrane szczegóły i wiadomości o życiu ludzi niezwyczajnie pobożnych, których pisma wylicza. :|

2) Morze łaski bożey które Pan Bóg w Koronie Polskiey po różnych mieyscach przy obrazach Chrystusa Pana i Matki iego Przenayświętszey, na serca ludzi pobożnych i w potrzebach ratunku żądaiących, z głębokości miłosierdzia swego nieprzebranego co dzień obficie wylewa.... przez Piotra Hyacintha Prusczа dobrze uważona, od ludzi bogobojnych z różnych mieysc referowana, pilnie i szczerze ex Commissionibus loci Ordinariorum wypisana.... W Krakowie, w drukarni dziedziców Stanisława Lenczewskiego Bertut. R. 1662. 4ᵗᵒ. K. 4. str. 63. (tytuł i na jego odwrocie herb Leliwa Sieniawskich z 10 wierszami pol. - ded. Mikołajowi Sieniawskiemu J. K. M. chorągwi rotmistrzowi.... Wojciech, Józef, Stanisław Lenczowscy Drukarnie dziedzicowie i Stud. Akad. Krak. - Do Czytelnika) str. 1-63. (Początek Morze łaski....) (Opisy miejsc cudownych).

(Hist. 3180/2.)

2º ed. Morze Łaski boskiey; ktore Pan Bóg....
Naprzód przez Piotra Hyacyntha Prusza dobrze
uważona.... wypisana i przez druk do wiadomości
podana, Potym z Additamentami swemi powtornie
R. P. 1740 przedrukowana. W Krakowie, w dru=
karni Akademickiey. 4to Kart 4 (tytuł na którego (Geogr. 928)
odwrocie drzeworyt S. Anny samotrzeciej czyli z P. Maryą
i dzieciątkiem Jezus – Ded. Annie Swiętej.... drukarnia
Akademicka. – Do Czytelnika (taż sama przedmówka co w 1ej
edycyi) – Approbata: Reimprimatur d. 10 Junii 1740)
str. 1–72 (Opisy miejsc cudownych – w tej drugiej
edycyi dodano str. 63–68: Historia o obrazie P. Maryi
Kodeńskiej, Młodzawskiej; o obrazie Chrystusa bo=
lesnego i Matki jego w Krakowie u Reformatów.
– Opuszczone w 2giej edycyi: Powinszowanie Koronie
Polskiej i Conclusia, wierszem, które się w 1ej edycyi
na str. 60–63 znajdują. – Drugą edycyją wydał
Mikołaj Siejkowski dominikan bezimiennie.
Forteca i Morze zwykle razem oprawiane bywają.

3) Stołecznego miasta Krakowa Kościoły i Kleynoty,
co w nich iest widzenia godnego i zacnego. Do tego przyda=
ne iest Opisanie Swiętych Bożych w Krakowie leżących,
Krolow Polskich y Biskupow Krakowskich. Teraz
nowo zebrane i do druku podane. Przez Piotra
Prusza Szczepan. W Krakowie, w drukarni Franciszka Cezarego R. P. 1647. 4to K. 1 (tytuł, a na odwrocie herb
Topor), K. 2 (ded. Alexandrowi z Brzezia Brzeskiemu kanoni=
kowi krak. archidiakonowi zawichoft. scholastykowi sandomir.
sekretarzowi J. K. M.... Datum Crac. 1647 Franciszek Cezary.) K. 1
Do Czytelnika (przedmowa proza) Do Krakowa miasta stołecznego
8 wierszy pol. – Do tegoż, 6 wierszy pol.). + str. 1–88 (razem Kart 4 i str. 88)
(jest to przerobienie dziełka: Przewodnik albo Kościołów Krak. i rzeczy w nich wiedzenia
i widzenia godnych krótkie opisanie. Kraków w druk. Jak. Sibeneykera 1603. 12º ark 3½ F

(Są też exemplarze gdzie wypuszczono na tytule: i do druku poda=ne przez Piotra Prusza Szczepan.")

F: Kościołow Krakowskich opisanie wydane w Krakowie r. 1603 teraz powtórnie przedrukowane. Kraków drukiem Z. J. Wywiałkowskiego 1860. 8º str. 54. 2)

Są i wydania tegoż dzieła na których na tytule opuszczone imię autora: Prusza.

2o ed. Kleynoty stołecznego miasta Krakowa abo Kościoły i co w nich iest widzenia godnego i znacznego, krótko opisane. Do tego przydany iest Katalog Królów Polskich i Biskupów Krakowskich. Powtore z pilnością przeyźrzane y do druku podane przez Piotra Hiacyntha Prusza Alum: Akad. Krak. W Krakowie, w drukarni Franciszka Cezarego J. K. M. Typographa, Roku s. Miłościwego Lata w Rzymie 1650. 4to K. n. l. 4, str. 97. to jest (tytuł i na odwrocie herb Topor.) kart 2 (ded. Alexandrowi z Brzezia Brzeskiemu kanonikowi Krak..... Datum Crac. 1650. Franciszek Cezary – toż samo co w edycyi z r. 1647). K. 1 (Do Czytelnika gościa (prozą) – Do Krakowa (wierszem) – Do tegoż wierszem – toż samo co w edycyi r. 1647), str. 1–97 text znacznie pomnożony i rozszerzony – opisy kościołów SS. Piotra i Pawła p. 51., S. Katarzyny p. 65, S. Mikołaja p. 70, S. Floriana p. 75 znacznie rozszerzone i pomnożone. – Opis kościoła S. Tomasza nowo dodany – W tej edycyi Katalog Książąt i Królów drukowany antykwą gotycką; a w edycyi z r. 1647 kursywą. (Geogr. 841)

do tej edycyi wyszedł około r. 1712 osobny dodatek: Kleynotów duchownych stołecznego miasta Krakowa Aukcya znamienita. (b. m. i r.) 4to Kart 8 (jest str. 1–10. 15–16. (Geogr. 593)) (tu opis: Kollegium Piarum Scholarum, Kollegium Missyonarzów, Kościół S. Trójcy na Kazmierzu, Kościół XX. Kapucynów na Ogrodnikach, Kościół PP. Wizytek i dodatek do Katalogu Biskupów Krak. – przedrukowana ta Aukcya w edycyi Żurowskiego z r. 1861.) – dodatek ten ma w górze po stronach napis: „Miasta Krakowa – Kościoły i Klejnoty."

Że edycyja z r. 1647 jest dziełem Prusza, świadczy miejsce w edycyi z r. 1650 str. 60 gdzie mówiąc o Kościele S. Jadwigi pisze: „a przeto nie ma się urażać Clerus ecclesiae parochialis omnium SS. Urb. Crac. żem w pierwszej edycyey f ob defectum plenariae informationis ten parochialnym kościołem nazwał." – toż miejsce w edycyi z r. 1745 str. 130: „że w pierwszej Klejnotów stołecznego miasta Krakowa, przez Piotra Hiacyntha Prusza alumna akademii Krak. edycyi, ob defectum..."

3a edyc. (znacznie przerobiona i pomnożona:) Klejnoty stołecznego miasta Krakowa albo Kościoły i co w nich jest widzenia godnego i znacznego, przez Piotra Hiacyntha Pruszcza krótko opisane, powtórnie zaś z pilnością przejrzane i do druku z additamentem nowych Kościołów i relikwii ś. podane... Kraków, w druk. Akademickiej 1745. 4to Kart 4, str. 226. (Na odwrocie tytułu sztych wizerunek P. Maryi Łaskawej — ded. Przenajśw. Maryi P. Łaskawej.... drukarnia Akademicka. — Do Czytelnika gościa — dalej text str 1–226.) — Edycyja ta przez Michała Siejkowskiego dominikana bezimiennie przerobiona i rozszerzona, ma wiele dodanych rzeczy. naprzykład: Kościół S. Franciszka znacznie rozszerzony — dodany nowo: Kościół S. Kazimierza + Collegium Schol. Piar. (z [illegible] Bukacji), S. Jana Chrzciciela, Panien Charitatis — Kościół S. Barbary (znacznie rozszerzony) Kościół S. Trójce Dominikanów (znacznie rozszerzony, gdzie w końcu cytuje jako źródło: Siejkowski Michał: Świątnica pańska) — Klasztory Dominikanek (nowododane) — S. Idziego (rozszerzony) — Klasztor Koletek (nowododany) — Kollegium Misjonarzy (nowododane), — S. Jadwigi (rozszerzony) — S. Katarzyny (rozszerzony) — S. Jakóba (rozszerzony) — S. Wawrzyńca (nowododany) — Kościół S. Trójce Szpitalarzy na Kazimierzu (nowododany) — Kościół S. Teresy na Wesołej (nowowydany) — Kościół Wizytek (nowododany — N. P. Maryi na Piasku Karmelitów (znacznie rozszerzony) — Kościół xx. Kapucynów (nowododany) — Bożego Miłosierdzia (nowododany. = dodany nowo: Abrys Kollegiaty S. Anny w Krakowie stosując się do delineacyi Andrzeja Buchowskiego adumbrowany r. 1744. (Geogr. 594)

Pierwsza edycya z r. 1647 ma tylko 62 Kościołów — druga edycya z r. 1650 ma już 63 Kościołów — trzecia edycya z r. 1745 ma 68 Kościołów.

4ª ed. : Klejnoty stołecznego miasta Krakowa albo Kościoły i co w nich jest widzenia godnego i znacznego przez Piotra Hiacynta Pruszcza krótko opisane. Wydanie K. J. Turowskiego (z planem miasta Krakowa i wiadomością o autorze i jego pismach. Kraków, nakładem drukarni Czasu 1861. 8º str. IV. 232. 3 i plan litograf. (przedruk dosłowny 3ej Edycyi – z dodaniem na końcu str. 215–226: Klejnotów duchownych stołecznego miasta Krakowa Aukcya znakomita – oraz str. 227–232 Wiadomość o Piotrze Pruszczu przez Konstantego Hoszowskiego.)

4) Kwiat róże woniejącej w domu J.P. Andrzeja Piotrkowczyka P. O. Doktora, Sekretarza J. K. M., Rajce Krak... i Jej M. Paniej Anny Permusówney małżonki jego w dzień obłoczyn w zakonie panieńskim Dominika S. na Grodku Jej Mci Panny Barbery ich córki, R. 1645 d. 24 Września wykazany przez Piotra H. Pruszcza. (b. m.) 4to Kart 6 (wierszem) (Poez. 3792)

5) Velum zakonne z zasług Chrystusa Pana robione przy czynieniu professyey zakonnej Jej Mci Panny Marney Aegiptyaki Piotrkowczykowny w klasztorze panieńskim zakonu Dominika Św. na Grodku dane... przez Piotra Pruszcza Szczepanscinsa. Kraków 1646. 4to Kart 7 (wierszem)

6) Bicz boży abo Krwawe Łzy utrapionej matki, Ojczyzny Polskiej, po zmarłych syniech swoich, przez Kaspra Twardowskiego napisany, a teraźniejszym znowu czasom przez Piotra H. Pruszcza, dziewiącią tylko wierszow akkomodowany, i na świat wydany. W Krakowie, w drukarni Macieja Filipowskiego R. P. 1649. 4to Kart 11 ded. Janowi Kopaszynie Sikorskiemu dobrodziejowi wielkiemu.... Piotr H. Pruszcz (wierszem) – Pruszcz jak widać miejscami przerobił to dzieło Kasp. Twardowskiego (wierszem) które najprzód wyszło w Krakowie u Stanisława Giermańskiego 1625. 4to (Poez. Nr. 1693)

7) Pieśń o Swiętym Dominiku Patryarsze zakonu Kaznodziejskiego. (Kraków 1644) 4to kart 2. / Na końcu approbata x. Jakuba Vitelliusa Akad. Krak. rektora w której wspomina, iż ta pieśń złożona od uczciwego Piotra Szczepantyusza. Kraków d. 5 Febr. 1644. Początek: O jedyny w trojcy Boże, niech nas łaska twa wspomoże, Rozwiąż język do śpiewania, Wzbudź nas do świętych wzywania.... (Pocz. 1693)

Pieśń tę nieco przerobił dominikan Błażej Derej r. 1645 i wydał z notami do śpiewu układu Franc. Lilliusza) na 4 głosy (Głos dla pospólstwa - Cantus - Altus - Bassus) w broszurze: Nabożne pieśni które przy gromadnem odprawowaniu Rożańców tak Błogosławionej P. Maryey, jako też Najśw. Imienia Jezus śpiewane być mogą. Wydane przez Br. Błażeja Dereia kapłana zakonu Kaznodziejskiego. W Krak: u Stanis: Bertutowica 1645. 4to kart 18 (Pocz. No. 1689) zawiera 7 pieśni z nutami druk. - Początek Pieśni sej o ś. Dominiku: O jedyny w trojcy Boże, niech nam łaska twa pomoże, Pieniem wychwalać świętego, Dominika wszem sławnego i t. d.

porann.
Załuski w Polska w obszernych wiadomościach swoich skrócona w Cześć III
r. 1768 zowie go Pruszcz Szczepański Piotr Jacek

od r. 1655 † 1667 bedzie

Przewodnik abo kościołów krakowskich i rzeczy w nich wiedzenia i widzenia godnych krótkie opisanie, naprzód tych które są w mieście Krakowie, potym tych co są na Kazimierzu i na Stradomiu: a nakoniec tych co są w Kleparzu i po przedmieściach krakowskich; przydany jest Katalog wszystkich królów polskich i biskupów krakowskich. W Krakowie w druk. Jak. Sibeneychera 1603. 12º st. 81. (służyło za pierwszy wątek Pruszczowi do obszerniejszego opisu kościołów) wydane przez Jakuba Sibeneychera i Bernatowi Maciejowskiemu bisk krak. przez tegoż przypisane

2ª edyc. [skreślone] powtórnie przedrukow. przez J. Łepkowskiego Kraków dr. F. J. Wywiatkowskiego 1860. 8º st. 54. k. 1.

Dzieła Pruszcza pierwsze wydanie bezimienne:

Stołecznego miasta Krakowa kościoły i klejnoty co w nich jest widzenia godnego i zacnego; do tego przydane jest opisanie Świętych bożych w Krakowie leżących, królów polskich i biskupów krakowskich teraz nowo zebrane. W Krakowie w druk. Franc. Cezarego 1647. 4º kart 4 str 88.

przypisane Alexandrowi Brzeskiemu kanon. krak. sekr. król. przez Fr. Cezarego. teraz na nowo zebrane przez Piotra Pruszcza Szczepan. 4º st. 88.

Klejnoty stołecznego miasta Krakowa abo kościoły i co w nich widzenia godnego i znacznego krótko opisane. Do tego przydany jest Katalog królów polskich i biskupów krakowskich powtóre z pilnością przejrzane i do druku podane przez Piotra Hiacynta Pruszcza Alum. Akad. krak. W Krakowie w druk. Fr. Cezarego 1650. 4º k. 4. st. 123.

przyp. Alexandrowi Brzeskiemu kan. krak. przez Fr. Cezarego

Klejnoty ..... w Krakowie w dr. Fr. Cezarego 1652

der Ludwigskirche zu München, mit dem Historien-Maler Herrn Professor Fortner in Verbindung zu treten, und übernahm derselbe auf unsere Aufforderung die Herstellung der Cartons, sowie die artistische Leitung und Ueberwachung der in München durch J. G. Schreiner unter seiner Aufsicht in Ausführung begriffenen Stationen. Dieser Umstand beweist, mit welcher Gewissenhaftigkeit wir unser Ziel verfolgen und haben wir desshalb auch die Genugthuung, dass über die bis jetzt vollendeten vier Stationen sowohl bei allen Kunstkennern, wie bei der hochwürdigen Geistlichkeit, welche bis jetzt Gelegenheit gehabt, dieselben zu sehen, nur eine Stimme über deren hohe künstlerische Vollendung herrscht, und dass diese Nachbildungen vollkommen den Eindruck wirklicher Oelgemälde hervorbringen.

Begreiflicherweise ist ein so grossartiges Unternehmen mit grossen Geldauslagen und Opfern mannigfachster Art verbunden. Die unterzeichnete Firma glaubt daher hoffen zu dürfen, dass in Rücksicht des gottgefälligen herrlichen Werkes — die hochwürdigste Geistlichkeit dasselbe mit Freude begrüssen und zur Förderung des Unternehmens Alles beitragen werde.

Um auch unserseits, namentlich den ärmeren Gemeinden nach Thunlichkeit entgegen zu kommen — so eröffnen wir hiermit vom heutigen Tage angefangen bis zum Schlusse des Jahres 1859

eine Subscription auf unseren heiligen Kreuzweg,

indem wir allen Gemeinden, Kirchen, Schulen, der hochwürdigen Geistlichkeit u. s. w. den vollständigen Kreuzweg aus 14 Blättern, jedes 33 Wiener Zoll hoch und 24 Wiener Zoll breit, um fl. 150 österr. Währ., für's Ausland Thlr. 100 Preuss. Cour., erlassen. Wir gestatten allen Denjenigen dabei, welche nicht in der Lage sind, den ganzen Pränumerationspreis auf einmal zu erlegen, denselben in 4 Raten zu bezahlen, und zwar die erste Rate bei Ablieferung der fertigen 4 Bilder mit fl. 50, Thlr. $33\frac{1}{3}$; die zweite Rate mit fl. 40, Thlr. 26.20, Ende Dezember 1859; die dritte Rate mit fl. 30, Thlr. 20, Ende Juni 1860, die vierte Rate mit fl. 30, Thlr. 20, Ende Dezember 1860. Bis dahin werden auch alle 14 Bilder vollendet sein.

204

Subscriptions-Einladung

auf einen

neuen heiligen Kreuzweg (Stationen)

in 14 grossen Oelfarbendruck-Bildern.

Nach den Originalen in der Ludwigskirche in München gemalt von ***Prof. Fortner,***

in Farbendruck ausgeführt von **J. G. Schreiner.**

Zu allen Zeiten ist die Leidensgeschichte unseres göttlichen Heilandes und Erlösers der begeisternde Quell gewesen, welchem die religiöse Poesie und Kunst ihre erhabensten, ihre herrlichsten Schöpfungen verdanken. Gross, unabsehbar ist der Einfluss, den die Meisterwerke eines Rafael, eines Tintoretto, Buonarotti, Rubens u. s. w auf Gesittung und Religiosität ausgeübt; tausendfache Keime, zahllose Blüthen des wahren göttlichen Glaubens sind aus der Betrachtung ihrer Kunstwerke entsprossen.

Das uns vielseitig bekannt gewordene Bedürfniss eines Kreuzweges, der gerechten Anforderungen an die religiöse Kunst zu entsprechen vermöchte, veranlässte uns, mit dem Schöpfer des berühmten Kreuzweges in der Ludwigskirche zu München, mit dem Historien-Maler Herrn Professor Fortner in Verbindung zu treten, und übernahm derselbe auf unsere Aufforderung die Herstellung der Cartons, sowie die artistische Leitung und Ueberwachung der in München durch J. G. Schreiner unter seiner Aufsicht in Ausführung begriffenen Stationen. Dieser Umstand beweist, mit welcher Gewissenhaftigkeit wir unser Ziel verfolgen und haben wir

Klejnotów (duchownych stołecznego miasta Krakowa aukcyja znakomita. (Kraków około r. 1722)
4º k. 8 obejmuje opis 5 nowszych kościołów: Piarów, Misjonarzy, Trynitarzy Kapucynów i Wizytek.

Klejnoty stołecznego miasta Krakowa albo kościoły i co w nich jest widzenia godnego i znacznego przez Piotra Hiacyntha Prusza krótko opisane powtórnie zaś z pilnością przejrzane i do druku z additamentem nowych kościołów i relikwii S. podane W Krakowie w druk. Akademickiej 1745. 4º
k. 4. st. 226

podczas gdy pierwsze edycyje zaledwie 45 kościołów opisują w trzeciej jest 69 kościołów przy tego opis kollegiaty S. Anny przełożony z x. Andrzeja Buchowskiego D^r. ~~encaeniorum~~ przez Michał Siekowski st. Gloria Domini super templum S. Annae ad Solennes ~~encaeniorum~~ primitiaj ecclesiae collegiatae Crac. S. Annae relucens enarrata. Crac. ~~vidy~~ Acad. 1703. 4º

Forteca ~~monachow~~ duchowna Królestwa polskiego z żywotów świętych tak już kanonizowanych i beatyfikowanych jako też świątobliwie żyjących patronów polskich do naśladowania wystawiona
Kraków 1662. 4º W Krakowie w druk. dziedziców Stanisł. Lenczews. kiego (4º st. 248

Forteca monarchów i całego Królestwa polskiego duchowna.... przez Piotra Hyac. Prusza.) W Krakowie 1737 z drzeworyt. (do Augusta II) (powtórnie z additamentem nowemi do druku podana k. 4 4º st. 340. k. 3-rej

Zdroje łaski bożej które Pan Bóg w Koronie polskiej po różnych miejscach przy obrazach Chrystusa Pana i Matki jego wylewa przez Piotra Hyac. Prusza. W Krakowie w druk. dziedziców Stanisława Lenczewskie go Bert. ut. 1662. 4º st. 63.
Ded. Mikołajowi z Granowa Sieniawskiemu.. Lenczewski

z additamentami swemi powtórnie 1740 przedrukowana
W Krak. w druk. Akad. 4º k. 4 st. 72

Przecławski Joannes Mathias, Baccal. Art in Acad. Crac. 1667.

1) Arae perennes laureato honori XV. primae Laureae Candidatorum, dum Artium et Philosophiae Baccalaurei renuntiarentur erectae A. 1667 d. 2 Aprilis. Cracoviae, apud haeredes Lucae Kupisz 4to k. 12 (wierszem) (Poez. 1667)

Ded. Christophoro Michaeli Rupniowski Tribuno Crac. .... J. M. Przecławski.

Promocyi tej brakuje w Liber promotionum.

A. D. 1667 d. 2 Aprilis, sub Rectoratu Francisci Ro: linski Phil. et Med. Doct. Consulis Crac. et sub Decanatu Phil. Facult. Martini Winkler Coll. Maj. Tylic. Eloqu. Prof promoti sunt ad gradum Baccal. Art. hi iuvenes: 1) Joannes Mathias Przecławski. 2) Jacobus Marcus Kozłowski. 3) Franciscus Sochański. 4) Albertus Szmoniewski. 5) Joannes Boczyłowic. 6) Joannes Wisionka. 7) Albertus Skomorowicz. 8) Albertus Witkowski. 9) Florianus Machowicz. Promotio Baccal. Art 1667

10) Sebastianus Bogdanowicz Notar. apost.
11) Franciscus Gawlikowic. 12) Joannes Stoko=
wiecki. 13) Remigius Blonski. 14) Joan=
nes Adamus Welnicki. 15) Casimirus Dryie=
wicz

Przecławski Samuel Krupka filozofii audytor w Akademii Krak. 1667 r.

1) Kwiat liliowy wrodzoną braterską miłością kwitnący w hesperyjskich wirydarzach od Apollina zerwany a przy weselnym akcie Jana na Przecławicach Krupki Przecławskiego z JM. Panną Maryanną na Dembianach Dembinską, na oświadczenie braterskiej życzliwości offiarowany 1667. 4to (Paneg. 741.)

Przedborski

o. P. D.

Ksiądz Przedborski, jako zasłużony w dawnej Akademii profesor, w czasie reformy posiadał za pensyą probostwo w Pajęcznie. (: Raport o wizycie X. Kołłątaja od r. 1780 do 1. lipca 1784 :)

Mathias de Poredborsz

Minoris Colli Collegiatus.

1527 A. R. p. 1092. oskarżony przez konwent wioski Szydłowy, która do jego kollegiatury należała, iż ich bardzo uciemięża, dalej co wzgledu, iż napiedbałej lekkie swoje wykłada, i często ich oddała z tego względu poleca mu rektor, aby się poprawił, bo inaczej wedle statutów będzie karany. Ze ras tenże quotidie fere ebrius invenitur non in propria domo duntaxat sed quod absurdum est in tabernis publicis tam Cracoviae cum rusticis bibendo et ludendo, in magnum scandalum universitatis et cleri, przeto podrektorski stanowi, iż za każdy raz skoro go znajdą na gorącym uczynku zapłaci kary jeden złoty. (Act. R. ibid. p. 1093.)

1519. die 6 Junii Senioratum Bursae pauperum accepit. (Perlachii Almanach.)

r. 1527 Także w powyższym wyroku czytamy: Quatenus praefatus Mag. Mathias non gravaret illos subditos kmethones suos in tantum, ut consuevit, nec poenis aut mulctis insolitis eosdem specularetur damnificaret, nec etiam frequenti, absque necessitate ardua, ad eos, seu ad villam descensu, sicut qualibet fere septimana diebus dominicis ac festis solitus fuit, cum magno illorum gravamine descendere, quia inebriatus quotidie, in taberna multas levitates cum scandalo et dicere et facere non verecundabatur. Et quotiescunque in talibus excessibus deprehensus fuerit, poenam medii floreni pro qua-

libet vice tegebit. Sub eadem seu consimili poena inhibitum est eidem quod paramplius apud ipsum Modzel Kmethonem declinatorium non haberet, nec apud eundem pernoctet, ut ante solitus fuit, sed vel apud plebanum vel sua alias curia declinatorium in adventu illic suo habeat. Modzel był szczególnym ulubieńcem księdza Macieja, snać musiał mieć młodą i piękną żonę lub też córki. W wyroku wymieniano, iż ten kmieć nad wszystkimi przewodził wraz ze swymi synami, że wszystkimi się kłócił i radzie dopraszał się; że ksiądz chłopów uciskał i ciemiężył, szczególniej zaś kmiecia Gaworka starszego i jego syna, quem crudelissime, absque legitima causa, in ferro et vinculis affligebat, et alia multa mala aliis etiam irrogabat. Było to za rektorstwa Marcina z Olkusza, nic więc dziwnego, że w tej materyi nie ukarano, bo clericus clericum non decimat. /: A. K. 1091:/

1530 16 sept. wspomniany jako plebanus in Pajęczno już umarły. /: A. K. str. 1169:/

z Przemyśla

209

Fr. Bartholomaeus Premysliensis
Ord. fratr. Praedicator.

Jego Principiatio in cursum theologicum z r. 1581. znajduje się między rękopismami biblioteki uniwersyteckiej pod AA. XIII. 20 st. 49 – 62.

z Przemyśla

210

Mag. Johannes de Przemislia

1494. in studio univ. Crac. et in bursa Jerusalem manens. (Acta Episcop. IV. fol 508 verso.)

6) ~~Mon. med. aev.~~ oct 70 : 76 / No 581, 698, 1838, 1859, 1865, 1918, 1927, 1968, 2497

Martinus Rex de Premyslia, „qui in hac Universitate suis laboribus mathematicam et astronomiam notabiliter ampliavit et collegiaturam pro astronomia et astrologia suis sumptibus exerit."

† przed 1460 „[illegible] ([illegible] daty 1475) [illegible] collegium astrologiae prof. [illegible] w Bulli Syxtusa IV (1471–1484), [illegible] datę [illegible] a bulli [illegible] † przed 1460 (Wiszniewski Bulli datę 1478)

ur. [illegible] ok. 1445 ([illegible] Rex)
[illegible] 1445

(Wiszniewski ~~Hist.~~ Lit. p. 157

[illegible]

88 92

potw. Muczkowski wiadomości o zb. p. 101

ur. 1425

zp. 1440 Martinus Johannis de Premysilia

bk 1444 Mart. de Tisarowice (alias de Premislia, iste fuit doctor Rex

mg 1445 in medicinis. Collegiaturam iste in astrologia [illegible]

był w Kst 1447 erexit.) 9 z 18 [illegible] (No 185 z 9 B!)

Oct. albo Żorawice?

† przed 1460

w Bibliotece jest jego? judicium z r. 1451 (Mss)

jeździł do Pragi i tam otrzymał przywilej (Liber Decanorum Univ. Prag.), potem do Włoch

w 1449 jest w Budzie dokąd jeździł do niego [illegible] Długosz Mon. Med. Aev. II. p. 86.

w Padwie i Zbigniew Oleśnicki Mon. Med. aev. II. p. 92. w Gradu[illegible]

Repert. 681 (zły numer i † 1456) 1838 1859 / i 1918 [illegible] Lubaszewski p. 367

Martinus de Premyslya.

W liber promotionum fol. XXXVIII. verso napisano, iż w r. 1444 był promowany zapewne na bakalarza: Martinus de Sarawice później, ale zawsze ręką z wieku XV albo z początku XVI. dodano alias de Premislia iste fuit doctor Rex in medicinis, a dawniejsza ręka dopisała: Collegiaturam iste in astrologia crevit. W r. 1445 został magistrem. Tamże str. XXXIX. – W bibliotece volum rękopis Algorismus minuciarum vol. BB. XXX. 14. fini hujus operis Et sic est Algorismi minuciarum et est editus per magistrum Martinum de Premislia in universitate Cracoviensi natione Polonorum Anno Domini 1445

Definitus philosophiae munere ad medicinam se contulit ejusque etiam ordinariam professionem sustinuit. Dum Bononiam pro consummatione excurrit, Bononia in Panoniam ad regem vocatur abiit

Martinus Rex

Canonicus atque concionator Premysliensis. Przybył z Krakowa jako Magister do Pragi 1445 r. Około r. 1450 zrobił w Uniw. Krak. fundusz na astrologiję (zob. o nim Radymińskiego). 1475 był kolegą mn., doktorem medycyny i profesorem astrologii. Bawił długo na Węgrzech, żył w przyjaźni z Długoszem, był nadwornym lekarzem Zbigniewa Oleśnickiego. W bibliotece uniwersyteckiej znajduje się jego Judicium A.D. 1451. Algorismus r. 1447.

Memoria dignus astrologus (:BB. XXV. 7.)

(Wiszniewski z właściwą sobie płytkością i lekkomyślnością pisze w T. IV. str. 158 jakoby Widawijusz miał mieć mowę na jego pogrzebie. Tak z tej ~~książki~~ wzmianki, jak z wspominki o Sołtykowskiego Censura orientalis, (porównaj Łętowski Katalog biskupów IV. str. 71) i wielu innych miejsc przekonać się można, że Wiszniewski pisze o wielu książkach nawet do nich nie zaglądał.) Długosz w liście doń pisanym

wyrzuca mu, że go zrobił kłamcą przed kardynałem i uniwersytetem, którym zapewnił, iż Marcin przyjedzie do Krakowa. Zob. ten list w Wiszniewskiego Hist. lit. pol. IV. str. 158./

Martinus de Premislia.

List Zbigniewa Oleśnickiego do niego pisany est inter Zbigniewiana ~~i u Ra~~ (fol. 100 verso) i u Radymińskiego.

List Długosza do tegoż zob. Rękopis Zbigniewiana fol. 114 i u Wiszniewskiego.

Czyli on nie będzie owym Martinus Almanus fol. 99 verso itd.

Wielmożny Panie Professorze

Dobrodzieju —

Nie przyszedłszy jeszcze bynajmniej do zdrowia, ni
wszelako pozbawiać się przyjemności, wyrażenia
Professorowi ile rad jestem że mogłem Mu tę
wyświadczyć przysługę. Żądane wykazy przesyłam
trzech egzemplarzach, i zostaję ze prawdziwem
zawsze uszanowaniem i wdzięcznością

Wielmożnego Professora

uniżonym i życzliwym

sługą

L. Niemiecki

Warszawa dnia

5 Grudnia r. 1851.

215

Martinus Rex de Premislia

N. 46.	24. 6.		Księgi w archiwum uniwersyteckim znajdują się
N. 76.	275. 2.		
	398. 3.		
N. 81.	24 1.		

zob. Martinus de Premislia.

…cllo nszkiecie, odebrano
…ziesiąt siedm – na
…

…ow dn 16 Marca 846. –

Woyciech Długosz stróz
x x x
…ssim

…ście, które ~~w niniejszym kwitem~~
na oświecanie okien w Kolle-
…go Inspektora Gimnazjów
…em. Kraków dnia 16 marca 1846 roku

de Premislia Martinus Rex syn Jana (, rodem z Żurawicy, pod Przemyślem, kształcił się najprzód w Uniwersytecie Krakowskim (zapisany r. 1440 jako wszemu metryce), gdzie r. 1444 został Baccal. Art. a r. 1445 Magistrem (mieszkający w bursie divitum), słuchał następnie wykładów uniwersyteckich w Lipsku, Pradze, Padwie i Bononii gdzie 1449 został Doktorem Medycyny. We Włoszech namówił go żyjący z nim w przyjaźni Jan Długosz, iż r. 1449 z Bononii obiecał wrócić do Polski i przyjąć posadę lekarza nadwornego u Zbigniewa Oleśnickiego Kardynała o professurę zwyczajną medycyny w Uniwersytecie Krakow. pomimo iż go w Węgrzech Jan Huniad gubernator i Jan biskup waradyński świetniejszemi obietnicami i znaczniejszą pensyją zatrzymać chcieli. Zostawszy Professorem w Krakowie fundował professurę astrologii w Collegium minus r. 1456

Biblioteka uniwersytecka Krak. posiada w rękopisach jego prace:

1) Algorismus minuciarum, a. 1445 compilatus Crac. w bursie divitum vice. Mspt 4to B.B. XXIV. 17. Nr 1859 pag. 81–111. (przepisany przez Wojciecha z [illegible] Opatowa 1443) – Mspt. 4to Nr 1927 B.B. XV. 14. pag. 379–424 (przepisany przez Jana z Olkusza bakałarza w Bursie pauperum 1445) –

2) ~~Opus de~~ Geometria. Mspt. 4to B.B. XIII. 11. Nr 1968 pag. 1–20. (z XV wieku) – Mspt. 4to B.B. XXIV. 25 Nr 1865 pag. 83–108. (przepisany 1460 przez Mikołaja Sauchen z Nissy bakałarza) (Część Geometryi praktycznej). (jest to cytowany Liber de dimensionibus)

3) Canones super Calendarium 1456. Mspt. 4to B.B. XXIII. 15. Nr 1838 pag. 403–424.

4) Judicium a. nni 1451 per Magistrum Martinum de Przemislia Dr. Med. promulgatum. – Mspt. 4to B.B. XXV. 7 Nr 1918 pag. 367–399.

5) Liber de proportionibus (?)

6) Electiones (astrologicae) Magistri Regis. Mspt 4to D.D. X. 50. Nr 2497 pag. 1–20.

7) Tabulae reductae. 1445. (?)

Matthaeus Praemisliensis

Coll. minor.

1591. A. R. 145.

1594. 16 sty. postanowiono, iżby bawiący się już przeszło lat dwa extra regnum sine licentia ultra biennium se absentantem: /powrócił za dwa miesiące pod utratą posady. /: A. R. p. 167./. A gdy się na terminie nie stawił rektor go od posady i praw etc. odsądził. /: ibid. p. 168./

218

Nicolaus de Przewieczierzino. D. D.
Can. Vladislaviensis.

1474. (: Concl. Univ. p. 26.) Nicolaus de Przewye-
czeryno D. D. (: ib. p. 27.)

z Przeworska

219

Mgr. Hermannus de Przeworsko

M. D.

czyli był Akad. Krakowskiej? Posiadał on pergaminowy rękopism, w którym wiele było jest dzieł lekarskich. Ten rękopism (DD. I. 40) (x) kupił de fisco communi magister Grymała pro tunc decanus za 5 Złp. pro quinque florenis: czyli dukatów.

x) = Nr. 800

220

Przeworski Franciszek

A. A. K. et Pl. Doct.

1663 11 wrześ do Koll. mn. powołany. (Concl. Coll. maj. p. 389.) 1665. jako Cursus Vladislaviani professor do kollegium wielkiego d. 13 marca powołany (ibid. p. 399.)
Był on w Włoszech (electus est Wengbler. caeterum cum reservatione loci Francisco Przeworski, ut primum ex Italia in Poloniam reditum maturaverit (Concl. Coll. maj. p. 439.)
Był bibliotekarzem (r. 1671.) (ibid. p. 448.)
1683 jako S. T. D. i prof. Coll. maj. Univ. procur. (A. R. p. 363.) toż samo i r. 1685.
R. 1669. w Rationes Universitatis p. 770 wspomniany jako professor linguae hebraicae.
1653. wysłany na prof. filozofii do Kollegium lubrańsk. w Poznaniu (A. R. p. 603.)
1671. e. h. był owarty raz dziekanem wydz. fil. i tu zapisany jako fil. i med. dokt. Coll. maior. regius et linguae hebr. ord. prof. (Metrica phil. fac. N. 90. str. 57.) Miał on tytuł S. R. M. secretarius (N. 34. Inscriptionum pod r. 1691. str. 392.)
1697. jako S. T. D. et Prof. Col. mai. (N. 35 inscript. str. 445.) Tytuł sekretarza królewskiego otrzymał,

w r. 1691 albo na początku 1692., bo w Ra-
chunkach z r. 1691. 30 marca nie masz go przy-
wiadomego, a w tychże z r. 1692 d. 24 marca
wyraźnie stoi: I. Th. Doctorem, et Professorem, lu-
bezem maiorem I. R. M. S. (p. Rat. lit. z t. r.
str. 194.). Będzie to pierwszy z nich ~~[illegible]~~ ~~pierwszy~~ Prepozyt 1689 professor
z tym tytułem. Po nim ten i ~~był~~ Jaworski 1697 r.
a może i wcześniej.

Przewoski Franciszek.
r. 1684. 27 Januar. Stat. T. D. I
Coll. maj. Contub. Hieron. Pozzidor.
był nauczycielem w Kollegium Lubrańskiego
w Poznaniu. — Cursus Vlad. Vadiani prima
gloria.

Bieran. Splendor.

222

Przewoski Franciszek [Józef z Przewozek] herbu Trąby urodzony r. 1629 na Podlasiu kształcił się w akad. krak. gdzie r. 1652 pozyskał stopień doktora filozofii. Był najpierw profesorem w gimnazyum Lubrańskiego w Poznaniu poczem udał się w podróż do obcych krajów: w Padwie uczęszczał na wydział lekarski [i został Drm medyc]. Wróciwszy został r. 1684 [d. 27 Januar] doktorem i profesorem teologii [i języka hebrajskiego], dziekanem wydziału ~~[illegible]~~ filozoficznego [r. 1666 i r. 1672], proboszczem [plebanem w Zielonkach] i kanonikiem Kollegiaty S. Floriana i kanonikiem kurzelowskim oraz Sekretarzem Królewskim. [R. 1684 został Drm i prof. teologii] Jako prokurator uniwersytetu posłował na sejmy i sejmiki. ~~[illegible]~~ Blisko 50 lat był profesorem akademickim i trzy razy rektorem. Umarł 24 maja 1701 mając lat 72, pochowany u Dominikanów w Krakowie d. 28 maja 1701.

Wydał. 1) Panegiryk na pochwałę [Andr.] Olszowskiego biskupa chełmińsk. (Fasces Olszovianae) prozą czyli racyej mowa przy otwarciu bibliotek. Univers. Krakow. dedyk. Olszowskiemu. fol. K. 7. [Munificentia immortalis illustr. Andreas Olszowski episc. Culmen. Cracoviae fol.]

2) Quaestio theologica de dominio liberi arbitrii supra suos actus et bonitate ac malitia eorundem pro doctoratu in S. Theol. [a. 1684 m. Januar. d. 27] Cracoviae typ. Universit. 1684. fol. K. 2. (Teol. 4277)

[pro licentia obtinenda in S. Theologia. A. 1683 m. December. d. 14]

3) Quaestio theologica de essentia gratiae. Crac. typ. univ. 1683. fol. K. 2. (Teol. 4278)

4) Quaestio logica de ente rationis publ. ad disput. propos. A. 1663 d. 27 Octobr. Cracoviae apud Albertum Sieklelowic Typogr. fol. K. 2. (Filoz. 833)

1) Immortalis munificentia ill. Andreae Olszowski dum bibliotheca Universitatis Cracov. communi Musarum alumnorum usui aperiretur, celebrata. Cracoviae ap. M. Jacobum Moscicki 1671. fol.

(Ob: Bielecki Martinus: Tuba mirum spargens sonum funesto mortis classico Francisco Przewoski S.Th. Doct. et Prof. occinuit triumphum quem ad justa parentalia piu ejusdem manibus transmisit spectandum. A. 1701 d. 28 Maji Cracoviae typis Universit. fol. k. 6. styl. lapid. — Celejowicz Mathia Paulus: Clangor tubarum feralis laureato heroi Francisco de Przewozki Przewoski ultimum vale recinens. Cracoviae 1701. fol. k. 5 wierszem.)

M. Kasper Przedziecki

1585. Arcybiskup lwowski prosił za nim, żeby mu nad czas przez Rektora przepisany w urlopie bawić pozwolono. Conclusum est, id fieri ~~non posse~~ nulla ratione posse; imo vero primo quoque tempore revocandum vel collegiatura privandum. (Concl. 362.)

1585. d. 16 Octobr. ad petitionem spectabilium Proconsulis et Consulum civitatis Leopoliensis venia ad sex menses gratia informandae iuventutis concessa est, ita tamen, ut omnia onera tam privata minoris collegii, quam publica in publicis lectionibus profitendi per alium idoneum Magistrum suppleat. (z A. R. str. 78.)

1586. Zapozwany przez Rektora, żeby z powodu, iż już dawno jego czas pozwolenia upłynął, na swą posadę wracał. Wydano in vigilia Sanctorum. (z A. R. str. 95.)

224

Przyborowski Gaspar Baccal. Art. 1734 in Univ. Crac.

1) Primitiae honoris laureati eruditae virtuti III primae laureae Candidatorum oblatae. Cracoviae typ. Universit. 1734. fol. k. 6. (Poez. 3020)

Przybytowski Casimirus Stanislaus, Baccal. Art. 1696, Dr. Phil. 1698 in Acad. Crac.

1) Armilustrium Sarmaticae Palladis ab erudita cohorte VIII primae laureae Candidatorum celebratum. Cracoviae, typ. Universit. 1696. fol.
Poez. 3033.

2) Corymbion philosophici honoris ad nova purpurascentis veris hilaria ex amoenissimis nominis ac virtutum floribus excellent. d. Guilhelmi Andreae Robertson Cracov. contextum. Cracoviae, typ. Universit. 1699. fol. (Paneg. 1130)

z Przybysławic

226

Gregorius de Przybyslawice

1460. /: Coml. p. 20 :/

<u>Przyłuski</u> Balthasar Stanislaus
Magister Art. a. 1634 in Univ. Crac. creatus;
1638 a. Professor Rhetorices in Collegio Białensi.

1) Corona sepulchralis sive de serenissimi Alexandri Caroli Poloniae et Sveciae Principis laudibus Oratio. Cracoviae, in off. Mathiae Andreoviensis 1635. 4to kart 20.
ded. Joanni Lipski referendario Regni, Abbati Wąchocensi, Praeposito Cracov. ... B. S. Przyłuski.

2) Colossus immortalitatis Vladislao IV Polon. et Suec. Regi in anniversaria die relatae ex Moschis victoriae reverenter erectus. Lublini, apud viduam Pauli Conradi 1638. 4to (Paneg. 1099)

Przyłuski Bathasar Stanislaus

Dr. Phil 1634 in Univ Crac. – Professor Rhetoric. in Co:
lonia Bialensi 1638.

(sive de sereniss.) Pol. et Suec.
1) Corona sepulchralis (Alexandri Caroli Principis laudibus Oratio.
in off. Matthiae ... iensis
Cracoviae ~~Off.~~ Andreov. (1635. 4to K. 20. (mowa proza)
ded. Joanni Lipski referendario Regni, Praeposito Crac...
Balt. Stan. Przyłuski. Cracoviae 8 Febr. 1635.

2) Colossus immortalitatis Vladislao IV Pol.
regi in anniversaria die relati ex Moschis victo:
riae erectus. Lublini apud viduam Pauli Conradi,
1638. 4to (Paneg. 1099)

<u>Przytuski</u> Jacobus, z Jezowa + 1554. Notarius castren. Premisl. et terrestris Cracov. 1553.

1) Funebre Carmen d. Elisabeth Ser. Hung. Bohem. Regis filiae Sigismundi Augusti Regis Poloniae Coniugi 15 Junii Vilnae mortuae a Jacobo Przytuski Jes. Polono conscriptum, locupletatum denuo et impressum. Cracoviae [illegible] 1545. 4to

2) Ad equites Polonos pro sacerdotibus Turcicum bellum Elegia. Cracoviae 1545.

3) Gratulatorium carmen Samueli Macieiovio episcopo Cracoviensi designato Regni Pol. procancellario. Cracoviae apud viduam Floriani 1545. 4o. (Paneg. 515)
4to k. 12.

4) Orichovii Stan. Pro ecclesia Christi ad Samuelem Macieiovium et Prilusii Jacobi ad Martinum Lutherum et consort. hort. Cracoviae apud Vietorem 1546. 8v.

5) Statuta Regni Poloniae methodica dispositione conscripta, in conventione Piotrcoviensi a. 1548 exhibita. Cracoviae, apud viduam Hier. Vietoris 1548. fol. (Prospectus) (Wiszb. p. 28 No. 128)
k. 5 i 109. ded. Sigismundo Aug. et Petro Kmita palatini Crac. (Prawo 3303.)

6) Epitaphia divo Sigismundo regi Pol. elegis scripta. Cracoviae apud Ungler. 1548. 8vo.

7) Oratio in obitum Sigismund I. Pol. reg. Cracoviae 1548.

(Wierzb. p. 31 No 142) 8) Leges seu Statuta ac privilegia Regni Poloniae omnia collecta. Cracoviae 1553. fol. pag. 40. 930. 40. 932–965. 5.
Ded. Sigismundo Augusto regi.

9) Ustawy prawa polskiego napotrzebniejsze krótko wybrane 3. P. (b. m) 1563. 4o.
(Sign. A – V)

2a ed. 1860 w Paryżu ~~[illegible]~~ hr. Tit. Działyńskiego

230

Przyszkowski Jan i Przypkowski
Coll. minor

1743. /: C. U. p. 276 :/ 15 marca wyjeżdża od Uniwersytetu powolenie bawienia przez rok na dworze Jaśnie Starosty Goszczyńskiego, generała podolskiego cum praesentia in Universitate /: C. U. p. 278 :/
1747. 15 marca electus in geometram Joannes Przypkowski (sic) /: C. U. p. 347 /: 1748. 13 marca dostaje kurs filozofii z poleceniem ut studia mathematica non deprimerentur, sed magis ac magis floreant /: C. U. p. 356 :/ ale sequenti commutatione translatus est in Dołędziowskie
1731. senior contub. Sternigel. /: C. U. p. 113 :/
1740 ablegat na sejm wraz z Popiołkiem /: p. 224 :/
1738 d. 15 paźdz. Joannes Przypkowski, Phil. Doct. Matheseos Professor, Collegii minoris otrzymuje od rektora dyplom na geometrę przysięgłego. /: A. R. str. 695 :/
1744. jako Matheseos cuiusdamque astronomiae ordinarius Collegii minoris professor z Stratkowianus, Geometra iuratus, actorum officii et iudicii rectoralis Notarius /: A. R. str. 3 :/

Przypkowski Jan Józef Dr. Fil.

Prof. matemat. [Tretnovianus] i Astronomii ordyn. w Kollegium mniejszem, a potem w Większem, geometra przysięgły – r. 1745 został Collega Major. [Prof. Tretnovianus -1745] – od r. 1738 Collega Minor i Prof. Matemat. Senior Bursy Starnigłowskiej, r. 1758 Archidiakon Kollegiaty S. Anny, był 2 razy dziekanem Facult. philosoph., posłował na sejm + 1758 d. in Januario ~~14 febr.~~ (Ob: Lutanowicz Jos.: Revolutio vitae illustr. Joannis Przypkowski puncto fatorum terminata. Cracoviae 1758. 4to) [umarł die 20bis] pochowany d. 14 Stycznia 1758 w Kościele S. Anny – był dziekanem wydziału filozof – i posłował od Akademii na sejm do Warszawy.

1) Quaestio ~~[illegible]~~ astronomica De singulis planetarum orbibus... pro loco in Collegio minori obtinendo publicae disputationi proposita A. 1738 d. 26 m. September. Typis Collegii Majoris Universit. Cracov. fol. k. 2. 2 figur. sztych. astronom. (Matem. 733)

2) Quaestio experimentalis astronomica De affectionibus stellarum vel aliorum corporum sublimium pro loco in Collegio majori obtinendo publicae disputationi proposita. A. 1745 d. 23 m. Martii. Typis Collegii Majoris Universitatis Cracov. fol. k. 4. (Matem. 734)

232

Przypkowski Jan Józef Dr Fil. Prof. Matematyki Senior Bursy Staryngielskiej

Kalendarz polski i ruski na r. 1734. Kraków w druk. Akademick. 4°
(Konjektura astrologiczna na r. 1734)

— — na r. 1737. Kraków w druk. Kollegium wielkiego. 4°
(Konjektura astrologiczna na r. 1737.

— — na r. 1739 Kraków Dr. tamże. 4°
(Konjektura astrologiczna na r. 1739)

Przypkowski Jan Józef Fil. Dr. prof. matemat. i Astronomii Ordynarius. + 1758
1741 Collega min. Prof. astronom. ordyn.

* Praktyka experymentalna o kometach z okazyi Komety w r. 1743 aż do r. 1744 w Konstellacyi Pegaza trwającego, a d. 10 Januarii ad 8 Martii (1744) obserwowanego, przez Ordynaryusza Akademii Krak. przy Kalendarzu swoim na rok 1745 w Krakowie drukowanym, opisana, a teraz z przydatkiem objaśniona. (b. m. i r.) 4to. Kart 23, i 1 tabl. sztych. oraz 1 rycina w texcie

ded. Mikołajowi, Jackowi, Stanisławowi synom Jana Małachowskiego podkanclerz. kor.

* Kalendarze polski i ruski na r. 1745 (ded. Antoniemu Lasockiemu h. Korab.) i na r. 1746. (ded. Jerzemu Anton. Mroszewskiemu Kust. Kor.) 4to

Przypkowski pod własnym imieniem wydawał Kalendarze (in 4to w Krakowie) na r. 1733, 1736, 37, 38, 39, 40, 41, 43, 44, 45, 46, 47. (1733–1747)

Kalendarz polski i ruski na r. p. 1736. 1741 (1743. 1746) Kraków w druk. Akademick. 4to

Numerus currens	Litera	
	Petrycy Sebastyan	

Przytułowic Paulus (Casimiriensis) Baccal. Art. 1638 Mgr. Art. 1640 in Univ. Crac. – 1647 Senior Scholae S. Corporis Christi Casimiriensis.

1) Clypeus speculo pretiosis gemmis radianti insignitus, Civitatis Casimiriensis ad Cracoviam Senatui ad felix Novi Anni 1647 auspicium dedicatum. Cracoviae 1647. 4to

K. 8 (mowa prozą – na odwrocie tytułu herb miasta Kazimierza)

235

Projecki Maciej

s. Th. D. Cursus sacram. Reedministrans profess.
Protonot. Apostol. Coll. s. Florian. Can. S. R. M. secret.
r. 1680 d. 31 stycz. do kolleg. wielkiego powołany
ale to musiał być pomyłka, bo nie było i teraz nawet
mniejszym prof. w koll. mn. (: Concl. Coll. maj. p.
512:) Tegoż r. 15 grud. ingressum fecit ad Collegium
per Matthaeum Projecki per plenipotentem suum AR.D.
Paulum Wojewódzki ipse tum temporis in exteris
manens, ac 16 ejusd. praestito juramento circa
ingressum fieri solito per eundem ARd Plenipo-
tentem, cum cautione ratificandi illud personaliter
postquam redierit, admissus est ad vocem activam
et passivam (: ibid. p. 531:)
1676 21 marca do koll. mniejszego powołany jako ma-
gister extraneus (: Concl. Coll. maj. p. 479:)
1688 jako Coll. major. eccl. s. Flor. Canon (: A. K. p. 466:)
i s. Th. prof. (A. K. p. 476:)
1690 jako wyżej (A. K. p. 526:)
Był on s. Th. in Sapientia Romana Doctor i S.
R. M. secret. Curatus in Orech (: N. 38 Kat.
lib. str. 149:) Porównaj Soltera III. str. 205.

gdzie się znajdują niektóre szczegóły do jego życia
Pisał długi pochwałę Podgórskiego z Kurantko-
wiczem

Projecki Maciej Stanisław urodzony w Wielkiej Polsce, pobierał nauki w akademii Krakowskiej gdzie też r. 1668 Baccalaur. art. a r. 1668 D^rm filozofii został. Będąc nauczycielem domowym su Zygmunta (Wiktora) Dönhoffa podpomorzego wieluńskiego, z synem tegoż Jerzym Albrachtem późniejszym biskupem Krakowskim jeździł w cudze kraje. W Rzymie przedstawiał się podobno Klemensowi X papieżowi; w Paryżu uczęszczał na naukę prawa w uniwersytecie sorbońskim, gdzie też stopień D^ra Praw Ob. uzyskał. Franciszek de Harlay arcybiskup paryski podziwiając przy doktoryzacji głęboką znajomość prawa i bystrość Projeckiego, życzył go sobie zatrzymać w swej dyecezyi i ofiarował mu kanonią w Paryżu, której wszelako Projecki nie przyjął i do kraju wrócić wolał. Po powrocie zajął się edukacyją młodego Józefa Karola księcia Lubomirskiego późniejszego marszałka w. Kor. (a syna Alexandra Lubomirskiego wojewody Krakow.) Zwiedził z swym uczniem Projecki powtórnie obce kraje: bawił w Rzymie gdzie swego

Wychowywał się na dworze prymasa Olszowskiego

Najprzód w Załuskich, potym

uznia przedstawiał Kardynałowi Karolowi Barbe=
rini protektorowi Polski i papieżowi Innocentemu
XI. Wtedy to uzy[illegible]ł Projecki w akademii Rzyms=
kiej (Sapientia Romana) godność D^ra Teologii. Bawił
Projecki przy tejże sposobności czas niejakiś w
Niemczech, Belgii, Francyi. W Paryżu zaciągnął
go Piotr Koryciński ~~opat~~ infułat mechowski wysłany do Hiszpanii
poseł od Króla Jana III, do poselstwa polskiego
jako sekretarza; z którym to posłem Projecki zwie=
1676 został Collega minor dził Hiszpanią i ~~[illegible]~~ Portugaliją. Posługi
te wyświadczone rzeczypospolitej zjednały mu
względy u Króla który mu nadał tytuł sekre=
tarza Królewskiego i sławę w akademii Krakow=
skiej, która mu bawiącemu jeszcze za granicą na=
dała ~~[illegible]~~ posadę profesora teologii w Kollegium większem
oraz dostatnie beneficyja jako to kanonią S. Floria=
na i bogate probostwo w Proszowicach. Po powro=
cie do Kraju (r. 1683) uzyskał Projecki powtórnie ~~tytuł~~ prokuratora uniw. i
D^ra Teolog. w akademii Krakow. r. 1691 i wykładał
Praepositus OO SS. Decanus S. Floriani teologią. Posiadając niejaką sławę i protekcyją moż=
nych sypały się nań beneficia kościelne: Probostwo
niepołomickie i w Bieżku, Kanonie kollegiat jaro=
[S. Floriana sławskiej, krakowskiej WWSS (kurzelowskiej) opatowskiej, pomarańskiej, pileckiej (a w końcu katedralnej Kra=
kowskiej. r. 1690 Akademia Krakowska której kilkokrot=
nym rektorem był Projecki używała go do poselstw
na sejmy warszawskie i trybunał lubelski.

Umarł Projecki na początku grudnia 1705 d. 7 Decembris.
(Ob. Podgurski Samuel Joan: Optatus in patriam reditus a Mathia Projecki S. Th. et U. J. Doct. et Prof. Protonotar. apost. Collega maj. Cathedr. crac. Canon. OSS. Curelov. Opatovien. Posnanien. curato in Osiek, provisor. Contub. Vladislav. S. R. M. Secretar. per Apiam virtutis et eruditionis maturatus, dum ei justa parentalia in ecclesia collegiata S. Annae persolverentur observatus. A. 1705 d. 10 Decembr. Cracov. typ. Acad. fol. k. 5. styl. lapid.)
(Ob. Zrzodlinski Casimir.: Augustale theologicum Mathiae Projecki. Cracoviae 1691 fol.) —. Kurzankowicz:
Wydał:

1) Divinum bene, oratione panegyrica D. Thomae Aquinatis solennitatis die celebratum. Cracov. typ. Universit. 1676 d. 7 mart. fol. k. 7. ded. Tussano de Forbin Episcopo Massiliens. extraordin. Galliae legato in Polonia (orat. pros.) — T in ecclesia P.P. Praedicatorum Conventus Crac.. (Teol. 5348)
2) Quaestio de tutela (drukowana w Paryżu)

3) Disputatio de septem sacramentis. 1691.

3) Agnus Zalusciany (paneg. Andreae Załuski episc. camenecens.) (?)

4) Aper Denhofius (paneg.) (?)

5) Quaestio logica de universali formali logico... pro loco in Collegio minori... A. 1676. Tertio Calend. maji. Cracoviae typ. Univers. fol. k. 2 (Filoz. 835)

6) Quaestio theologica de conversione panis et vini in Corpus et Sangvinem Christi Domini ad disput. proposita A. 1691 Pridie Kalend. Junii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2. (Teol. 4279)

7) Quaestio theologica de processionibus divinarum personarum, pro loco inter S. Theologiae Doctores obtinendo proposita A. 1691 VIII Idus Septembr. Cracoviae typ. Univers. fol. K. 2. (Teol. 4280)

8) Pociechy ludzi z Bogiem złączonych i szczęśliwość ich doczesna i wieczna. Kraków, w druk. Schedla 1691. 12⁰ ded. Ożeńskiemu dziekanowi warmijsk. (Ob. Jocher Obraz T. III ...)

Ptaszynski Stanislaus Baccal. Art. 1729 Mr Art 1731 in Univ. Crac. – expost Secretarius Capituli Vladislavien.

1) Festus dies Minervae post serii examinis ferias a VII primae laureae Candidatis celebratus. Cracoviae typ. Acad. 1729. fol. (Poez. 3021)

BD. XXV. 7.

Liber magistri Pauli Vurek licen. decretor. in quo continentur ~~tres libri~~ Euclidis, ~~Theoricae planetarum~~, Canones tabularum resolutarum, liber Alkabitii in Astrologia et in fine ponuntur iudicia per astrologiam disposita ad unum annum. Intitulatus Cracovie 1464 per Cle. de Sando.

240

Mag. Paulus Burek
pleb. in Sieciechowice.

1471. A Ep. fol. 56 v.

Pudłowski Melchior rodem z województwa sieradzkiego, kształcił się w Akademii Krak. pod Jakubem Gorskim. Pod koniec panowania Zygmunta Augusta został sekretarzem królewskim. Ofiarowanego sobie urzędu sędziego ziemskiego sieradzkiego nie przyjął. Żył w przyjaźni z Łukaszem Górnickim. Umarł 1588 (Ob. Janociana I. 213 – II. 223 – Wiszniewski Hist. liter. VI. 320. 532. – Encyklop. Orgelbr. XXI. 756)

1) Lament i napominanie Rzeczypospolitej Polskiej. Kraków, Łazarz Andrysowicz drukował, 1561. 4to K. 4 (wierszem)

2) Elegia ob mortem illustris olim d. Joannis Comitis de Tarnow castellani Cracov. Cracoviae, Lazarus Andreae excudebat, XI Junii 1561. 4to K. 4 (wydał Wojciech Wędrogowski – ob. Jocher 8699.)

3) Oratio pro Republica et religione ad Magistratum Poloniae ded. Stanislao Wolski de Podhajce castel. brzezinen. (Cracoviae 1562). 8vo Kart 15. ded. Nicolao Wolski episc. Vladislav. ... Melchior Pudlouski, Cracoviae Nonis Maij 1562 – Jacobus Gorscius (editor) Melchiori Pudlovio. Cracoviae VI Idus Augusti 1562.

3) Malchera Pudłowskiego Fraszek Księga pierwsza, przytem Sen i Elegya polska. W Krakowie, w druk. Łazarzowej 1586. 4to str. 79. – (Zdaje się iż toż samo przytacza Maciejowski III. 295. 6. „Elegia polska. W Krakowie w druk. Łazarzowej 1586. 4to str. 77. i 3.)

4) Dydo do Eneasza (b. m. dr.) 1600. 4to K. 10 (wierszem) w bibl. Czartor. (naśladowane z Ovidiusa Heroid.)

5) Elegia Tarnowska ~~po~~ na pochwałę Orichovii Chimaera (druk. w Chimaera Cracoviae Lazar. 1562. 4to et Coloniae 1563. 8vo)

Pudłowski Stanisław J.U.D.

vir mathematicis disciplinis apprime eruditus.
Przyczyniał się wespół z Gembickim na korzyść koll. [illegible]
dla akad. [illegible]. (Rad.)

W r. 1624 był we Włoszech na naukach i w Rzymie uczył się prawa pod Cosmem Fidelius primarium iuris civilis professorem, u którego i jego brat [illegible] Polacy kolleg[illegible] [illegible]. Tamże został doktorem prawa. / r. 1627 był wysłany do Kollegium Lubrańskiego w Poznaniu, z kąd ~~[illegible] do Kollegium~~ J.C. r. 1630 wrócił.

w r. 1633. d. 7. wrz. wysłany do Rzymu w celu czuwania nad sprawą akademii z Jezuitami
r. 1635 proboszczem ś. Mikołaja.

umarł 4 maji 1645. Qui vir fuerit in graecis, latinis et mathesi Bibliotheca testis, quae miserum, turpiter distracta a propolis, legatio Romana, vindicatio praepositurae S. ~~Flor.~~ Nicol. officium rectoratus (?)

Analecta illius mathematica sumptu etiam proprio homines extranei imprimere curabant, nisi maturissemus viri famam diminutum iri, si absque ordine, quem adhuc nullum fecerat posthuma illius libri prodirent. (Rad)

1645. d. 22 Maji admodum R. D. Stanislaus Pudlowski I. U. D. et professor doctissimus, praep. S. Nicolai Crac. mortuus. Vivat Deo. Magnum virum amisit Academia et in omni genere scientiarum eruditissimum, praecipueque in mathematicis disciplinis. Ego vero amicum summum defleo, ac Deo Optimo, cujus opera pie admirabatur, animam ipsius commendo in orationibus meis indignis. Utinam tales plurimos habeat Academia. Vixit annos 48 et duos menses. /Wzmianka w Efemerydach R. IV. 9./
Z listu Pawła Herbi d. 26. maja 1645 do księgarza Jerzego Forstera w Lubl. Significo D. Tuae nos magnum virum amisisse R. D. Stanislaum Pudlowski qui feria secunda proxime praeterita inter vivos esse desiit cum magno omnium literatorum dolore etc. /ibid./

243

Pudłowski Stanisław

16 czerwca 1632 vocatur ad Collegium Iuristarum (p. Brożyna w Efem. R. IV. 10.)

1635. Stanisł. Pudł. J. U. D. et Prof. 28 maja t. r. posłany przez rektora Jakuba Najmanowicza, aby przyglądał się elekcyach Oratorii (p. Annales Oratorii Cons. Cl. 1. 26. str. 20.

I

2441

Pudłowski Stanisław

syn Stanisława ur. 1597 w Krakowskiem, wpisany do Metryki uczniów Krak. Ur. d. 20 Maja 1612 w kursie letn. za rektorstwa Andrzeja Schoenеusa, został w Uniw. Krak.

r. 1614 Baccal. Art, r. 1618 Mgr. Art., Profesor w Szkołach Lubrańskiego w Poznaniu, następnie Jur. U. Dr. i Prof. Proboszcz S. Mikołaja w Krakowie, Rektor Uniwersytetu Krak. r. 1640, Miecznik uniwersytecki mianowany od Jakóba Zadzika biskupa Krak. 1642. Umarł d. 29 Lipca 1645, mając lat 48 i 2 miesiące (podług Starowolskiego Monumenta str. 179). Doskonały znawca języka łacińskiego i greckiego, biegły matematyk, astronom, używał wielkiej reputacyi i w zawiłych rzeczach Panowie używali jego rady. Obok głębokiej nauki odznaczały go prawość nieskazitelna i dobre obyczaje. Przyjacielem był Jana Brosciusa, Tytusa Liwiusza Boratyniego i sławnego Galileusza, z którym zostawał w korrespondencyi. R. 1634 został Drem Praw; proboszczem S. Mikołaja był już r. 1638.

r. 1624 bawił we Włoszech gdzie się poznał z Galileuszem — i w Rzymie, gdzie witał Królewicza Władysława

1) Quaestio de annuis reditibus per M. Stanislaum Pudłowski J. U. Doctorem pro loco inter J. U. Doctores obtinendo in alma Acad. Crac. publice ad disputandum die 19 Decembr. A. 1634 proposita. Cracoviae in off. typogr. M. (Matthiae Andreovien-sis (1634). 4to Kart 6 (A2–B4) — ded. Carolo Ferdinando Polon. Principi episcopatus Vratislav. administr. Stanisł. Pudłowski Prawo 2659. (2a edit.) Cracoviae (1636). 4to Kart 6 v. 2660.

tytuł w obwódce na odwrocie tytułu herb Karola Ferdynanda.

Ⓟ typis Matthiae Andreoviensis. (toż samo z dedykacyą tylko druk odmienny)

2) Quaestio de procuratoribus in criminalibus Judiciis a M. Stanislao Pudłowski Novorum Jurium Professore et Collegii Jurisconsultorum Collega proposita ad disputandum d. 3 Augusti 1634. Cracoviae in off. Matthiae Andreoviensis. 4to Kart 4. Prawo 2661.

3) Quaestio de solutionibus, quam praesidente Stanislao Pudlowski J. U. Doct. et Prof. ad S. Nicolai Praeposito etc. M.M. Laurentius Karinski, Matthias Barszowic Collegae DD. J. C. et Novorum Jurium Professores et Stanislaus Czaplic Cont. DD. J. C. Senior, pro sui Baccalaureatus in utroque Jure determinandam decident, A. D. 1638 mens. April. 15. {Cracoviae (1638) ~~[illegible]~~ typ. Andreovien. 4to Kart 5. — ded. Mich. Nicolao Zybrzydowski Lanckoron. capit... — pod herbem wiersz łyners kiego.

4) Stanislai Pudlovii Poloni J. U. D. Panegyricus in Vladislaum Poloniae Principem. Romae 1624. przedrukowany w Bzovii Abrah. Annalium ecclesiasticorum post Baronium Tomus XVIII. rerum ab a. 1471 usque ad a. 1503 gestarum narrationem complectens. Coloniae Agrippinae 1627 fol. pag. 551–556.

W dziełku: Traktacik mały jako prętem i kilka tyk bez wszelkiego instrumentu kunsztownego na polu mierzyć. Także jako przez stolik albo tablicę prostą wszystko co do rozmiaru na polu należy, szerokość, odległość, wysokość, głębokość, pole posiane bez wszelakiego rachunku wymierzyć i oraz wszelkie wzory, i cały landszaft na papierze reprezentować i plantę każdej rzeczy na papier, a z papieru na pole przenieść, / przez Jana Patersona Hajna / W Krakowie 1664. 4to str. 31 Kart 3 i z drzeworyt. ded. Stanisławowi Lubomirskiemu staroście spiskiemu... Jan Paterson Hain M. D. w Kieszmarku. — Autor wspomina iż go do wydania namówili Jan Brożek kanonik pleban międzyrzecki i Stanisław Pudłowski proboszcz S. Mikołaja w Krakowie. Autor tłomaczył to dzieło z niemieckiego Daniela Schwentera profesora w Altorfie, który wydał Joannis Praetorii Mensula. Dzieło to chciał swoim kosztem wydrukować Pudłowski, lecz zmarł. Dopiero teraz Jan Tworzański podstarości spiski wydał to dzieło swym kosztem. Przedmowa datowana 30 Augusti 1664.

(Ob. Zebrawski: Bibliograf. matemat. str. 317 — Exemplarz w bibl. Krasińskich i w bibl. Univers. Warszaw.)

Pudłowski pozostawił prace swe matematyczne w rękopismach; chciał takowe wydać swym kosztem Hieronim Pinocci, lecz sprzeciwił się temu exekutor testamentu Jakób Gorski u którego tę rękopisma zaginęły (Analecta mathematica)

II

Pudłowski Stanisław Dr. Filoz. profesor Novorum Jurium r. 1634, w którym to roku d. 19 Grudnia otrzymał stopień doktora Praw w Uniw. Kraków. – a. 1614 Baccal. a. 1618 Mgr. Art. Prof. in Collegio Lubranscieno Posnaniae, Jur. Utr. Dr. ab a. 1634 et Prof. Praepositus S. Nicolai Rector Universitatis a. 1640, insignis Mathematicus †22 Maji 1645. Przyjaciel osobisty sławnego Galileusza (jak o tem wspomina Buratini Tito Livio: Misura universale 1675) który r. 1641 poznał Pudłowskiego)

(mylnie!! doktoratu praw został w Rzymie r. 1625 / otrzymał dypl. doktorskiego doktorat się dowód w Aktach Consistorium Advocatorum, Rzymie)

1) Quaestio de procuratoribus in criminalibus judiciis, proposita ad disputandum die 3 Augusti 1634. Cracoviae in off. Matthiae Andreoviensis. 4to K. 4. (Prawo 2661)

2) Quaestio de annuis reditibus, pro loco inter J. U. Doctores obtinendo in Acad. Crac. publice ad disputandum d. 19 Decembr. 1634 proposita. Cracoviae typis Matthiae Andreoviensis. 4to K. 6. ded. Carolo Ferdinando Polon. Principi episcopatus Vratislav. administratori. (Prawo 2659)

(2a edit.) tamże rozniąca się dodaniem obwódki na tytule 4to K. 6.

Pomiędzy rękopisami Bibl. Uniw. Krak. jest własnoręczny rękopis Pudłowskiego MSS. in fol. Nr. 493 (DD. III. 40) obejmujący: a) Introdutorium puerile in linquam graecam cum Commentario grammatic. in Evangelii S. Joannis Cap. XVIII et XIX. (pag 1–51)*) – b) Propositionum algebraicarum et geometricarum resolutiones (pag. 1–163) gdzie się mieszczą: Resolutiones propositionum: Copernici, Ghetaldi Marini (1613), Rivalti, Nicolai Raymeri, Petri Krügeri, Kepleri, Tychonis, [illegible] Origani – Synopsis Analogiae sinuum tangentium et secantium. – Tabulae hypothenusarum.

*) są tu między innemi: Ex Discursu mathematico Galilaei fol. 39 et 46 (pag. 63) – Ex Galilaei de motu accelerationis (pag. 90) – Ex Galilaei in Nuntio sydereo a. 1639 d. 22 Martii (pag. 9[illegible]) [illegible] Boulliau [illegible] [illegible] nativitatis Vladislai 1595 [illegible] [illegible] nativitatis

Biblioteka Uniwersytetu Krak. posiada w rękopismach następujące prace Stanisława Pudłowskiego:

Nr 59 (EE. II. 7) fol. k. 288: Panegyricum carmine poetico in laudem Vladislai Principis Polon. (depromptum ex Bzovii Abr. Annalibus eccle. siast. anni 1499): /: to nie Pudłowskiego:/

Nr 495 (DD. III. 40) fol. pag 1–51 Stanislai Pudlowski opuscula posthuma mathematica: Introductorium puerile in linguam graecam. – pag 1–137: Mathematica et astrologica cum adnotationibus Joannis Broscii.

Nr 1141 (Bbb. II. 21) fol. k. 4–8: Literae Joannis Broscii ad Stanislaum Pudlowski a. 1641–1644 (autograf.) /: dwa listy:/

Nr 2390 (DD. XVIII. 17) 4to ~~pag~~ pag. 1–188. Stanislai Pudlovii Observationum liber I–VIII (Lectiones ex operibus Ciceronis) – pag. 191–783 Poemata Andreae Cricii (cum versiculis Stanislai Pudlovii collectoris.) collecta per Stan. Gorski

Nr 2468 (DD. X. 18.) 4to ~~pag~~ Karta 1–228: Stanislai Pudlovii Collectanea a. 1634. (Zbiór notat i aforyzmów łacińskich, polskich, włoskich)

Nr 2534 (DD. XVIII. 18). 4to Karta 109–135: Stanislai Pudlowski praepositi S. Nicolai Tractatus in Institutiones Justinianeas a. 1638. (prelekcye przez ucznia stenografowane)

246

Wiadomość o poznaniu Galileusza w 1624 r. mylna. Pudłowski poznał Galileusza w r. 1640 – jako muzyka z listu Castellego do Galileusza

Dianni

Benedetto Castelli: list do Galileusza z 1. V. 1640 [Manoscritti Galileani della Biblioteca Naz. di Firenze P. I. t. XII. car. 160. Por. Le Opere di Gal. Gal. Ed. Naz. Firenze 1906 t. 18, str. 185, 188]: „Zetknąłem się z wieloma wybitnymi uczonymi włoskimi i obcymi... lecz nie spotkałem między nimi żadnego, który by z większym entuzjazmem oceniał Waszą wiedzę, jak oddawca tego listu, Polak, profesor u św. Mikołaja w Krakowie. Nazywa się Stanisław Pudłowski. Teraz wracając do jego wiedza jest nieprzeciętna... ojczyzny przejeżdża przez Florencję umyślnie, by poznać Waszą Dostojność. Ja zaś opatrzyłem go tym listem...

J. Dianni

247

248

Paulus Pulsor de Crac. Mag.

1441. Concl. univ. p. 8.

249

Ioannes Pusch Kfa de Crac.

D. D. Can. Crac. et Cancel. Posn. et s. flor.

1441. resignavit libere collegiaturam, quam tunc tenebat regalem (: Conol. l. p. 7:)

Johannes de Pusko Dd.

1441. (: Conc. Univ. p. 8.)

251

de Cracovia

m. Nicolaus Puschka Coll. maj.

~~Franciscus Cerczewicz de Brzeg~~

s. T. prof

r. 1432. za pośrednictwem Tomasza de Chroberz D. D. offycyała i kan. krak. i Jędrzeja z Kokorzyna s. T. prof krak. archid. którzy przyszli na posiedzenie Kollegium, a na prośbę Jędrzeja Mischka (Mischi) vicarii in spiritualibus biskupa krak. otrzymuje na półroku urlop. (Concl. Coll. maj. p. 2.)

Pro Memoria

M. Josephus, Aloysius, Laurentius a Bua
Dusko Landicki S. T. D. et Ph. in
Principe Regni Schola, postquam confuisse
Annis 5 in Collegio Morali uti Profess.
tandem factus Emeritus Anno 1706.

Natus 8. Martij — 1737.
Professionem Academicam amplexus 1750
Presbyter ordinatus Romæ
intra 4. Tempora Anni — 1763.
Doctor Theologiæ renunciatus
in Archi-Gymnasio Minervitano
Romæ — 1762.
Tempore Ordinationis suæ
habuit Primicenatum Eccliæ
Coll. Sandecensis, hodie sub
Potestate Romanorum Imperatoris
Josephi II. extincta.
Ab Anno in Patriam reeux 1764.
Rexit Ecclesias Parochiales successive
1mo in Rabka, 2do in Sancta Korona.
3tio in Opatowiec 4to Dernum
Ecclesiæ Coll. N. O. Præpositus,
et Parochiæ Premecoviensis cum Cura
Animarum fruitur. Insuper cum honore
Can. S. Cath. Cracov. à S. Sede Apostolica
sibi concesso, expectat diem Mortis ignotum

Item transtulit se de Collegio majori ad
PP. Capucinos, ubi aliquot annos habi-
tans obiit, et sepultus est. Aº 1809.
Obiit eod. an. 13. Febr.
Scripsit supra defunctus propria manu.
hic notatur

253

Putanowicz Józef Alojzy

M. Josephus Aloysius Putanowicz. Cracov:

Sacræ Theologiæ Doctor Romanus. Collega Major.

olim Matheseos, deinde Cursus Philosophici Regius

Professor. S.æ Regiæ Majestatis Secretarius et Geome

tra Juratus. Canonicus Cathedralis Plocensis. Collegi

atæ OO SS. Præpositus. Dein Sacræ Paginæ Professor

Publicus. Bibliothecæ Academicæ ab anno 1774

in Annum 1782 Præfectus et Benefactor. Demum

Collegii Moralis, voluntate Supremi Præfectorum Pu-

blicæ Institutionis ~~Collegii~~, spatio quatuor annorum

Præses. Obiit quinquagenario major Anno 1788

dum bene merito pane, in Cænobio PP Capucinorum

tranquille vitam agens, frueretur. Ibidem sepultus.

Putanowicz Józef Alojzy.
S. T. D.

był za granicą, vir meliori doctrina apud exteros expolitus, tum post reditum scientiarum mathematicarum, tandem philosophiae recentioris ac demum theologicarum in cathedris nostris academicis professor insignis (Sołtykowicz Nonnulla de origine et fatis Bibl. Univ. Crac. Rkps. DD. IV. 85. p. 4. — I ~~dalsze wiadomości z tego~~ też ~~rękopismu~~. Od r. 1784 Putanowicz trudnił się urzędem bibliotekarza, potem do więcej zatrudnień akademickich powołany, złożył ten urząd.)

1765. jako pierwszy zaś dziekan wydz. filozof. philosophiae eclecticae et mathematicum professor collegiatae Sandecensis primicerius, S. R. M. Secretarius Regius, et juratus Geometra, Collega major vocatus (: Statuta et acta facult. philos. 1765 N. 99:/

W czasie reformy, jako emeryt miał probostwo Kolegiaty WW. SS., plebanję w Szczerzykowice i dodatku 1000 zł. (: Kołłątaja Raport o wizycie od r. 1780 do 1. lipca 1782 :/

1788 d. 11 lutego umarł zacny i wieloraką pracami sławny emeryt X. Józef Putanowicz, S. T. D. niegdyś prof. R. Kat. płocki, Kolegijaty WWSS. w Krak.

i Kościoła Przemykowskiego proboszcz. Miał ten mąż wielką do wszystkiego sposobność, posiadał różne języki, rozmaite zostawił pisma w polskim języku drukowane. Był prezesem Kolegijum na-rolnego lat pięć. Na dwa lata przed śmiercią przeniósł się dla spokojności z domu Jagiellońskie-go na mieszkanie do Ojców Kapucynów, stamtąd na spoczynek do wieczności życia w wieku życia 52. Pochowany jest w grobie powinowatych Ojców. J. Crochon w swoim Zbiorze celniejszych epok. zob. N. 27 Protokół obrad str. 260. k./

255

Putanowicz Józef Aloyzy.

w testamencie swoim d. Józef imię Laurentius a Brundusio.
(: 1788 A. K. str. 100:)

d. 25 Stycznia 1758 in Auditorio Theologorum bronit Soldadiniego Pawła fil. i med. doktora Quaestionem medicam de febre maligna inflammatoria, jak to z tej wydrukowanej książeczce wyczytać można.

1754. 23 września jako fil. dokt., mat. prof. szkoły ś. Anny senior (: A. K. str. 247:)

1756. 23 kwietnia otrzymuje patent na geometrę przysięgłego. (: A. K. str. 326:)

1756. 5go lipca jako senior szkoły P. Maryi (: A. K. str. 337:)

1756 dnia 31 maja zostaje mianowany przez króla Augusta III. sekretarzem i matematykiem królewskim (: A. K. str. 341:)

1761. 15 września jako Coll. minor ex assensu Almae Universitatis discedens Romam ad fundationem Stowsovianam, ustanawia swoich plenipotentów. (: A. K. str. 495:)

Putanowicz

S. T. D. kanonik płocki,

1785 9 października. K. E. N. zważając trzydziestoletnie zasługi w akad. krak. JX. Putanowicza, kan. płoc. jego prace professorskie i gorliwość o dobro tejże akademii Krakowskiej, tudzież jego powolność rozrządzeniom i ustawom Komisyi edukacyi narodowej uznaje go za emeryta szkoły gł. kor. rzeczonej akademii Krakowskiej mającego prawo wchodzenia do wszelkich obrad akademickich, używania wszystkich prerogatyw i przywilejów osobom w tym gronie zostającym i całemu stanowi akademickiemu służących. W nagrodę zaś wspomnionych zasług jego zaleca Komisya rzeczonej szkole gł., ażeby w linii funduszowych dochodów swej akademii wyznaczyła mu złp 2000 pensyi rocznej, która ad vitae eius tempora ma służyć. /: N. 4. Protokoł obrad str. 345:/

Poszczególna Rezolucya Kom. Ed. wydana była d. 17 lipca 1785 r. /: A. K. N. 24 str. 53:/

1788 r. d. 11 lutego napisał własną ręką testament i tegoż
dnia po południu mieszkając u Kapucynów umarł. (S. Ch.
K. str. 89.)

257

Putanowicz

f. d. matematyki professor.

1760 13. czerwca samowczwart wysłany na tepnik

proponobó (p. Concl. Univ. p. 708.)

1761. 16. lut. inkorpor. Univ. jako Coll. minor (p. C.

U. p. 721. wysłany jako geometra wraz z Wawrzeń.

cem Sotkiewiczem ad Comitatum Tyszynenskim

na żądanie hetm. Branickiego by mu ze dwóch

lub trzech geometrów Uniwersytet przysłał. (p. C.

U. p. 722.)

1761. 26. sierp. podał prośbę do Uniwersytetu o powo- jako Coll. minor

łanie udania się do Krzemien., i żeby jemu lub którému

z professorów polecono sprawienie się do Archi-

tektury. Uniwersytet przychylił się do jego prośby

~~ow~~ zapewnił go, iż za obecnego będzie uważany tem

warunkiem, że powróci na swoje miejsce i do

architektury pilnie przykładać się będzie super

quibus servandis dedit Rectori stipulatam

manum vim juramenti habentem. (p. C. U. p.

738.) Drukuje w 1762 panegiryk na wyjazd Arcyb.

Łowickiego z którego od arcyb. 30 # otrzymuje, a ven. flor. 570

Uniwersytet z danych mu na ten druk pieniędzy 0 ilo-

sio 506 f. 20 gr. tylko drukowania 161. zł wynoszący płacić kazano /: Concl. Univ. p. 773 :/

1764 d. 17 wrześ. kiedy Wszystkowski złożył urząd nauczyciela fr. języka, Wałanowicza jego następcą mianowano /: Concl. Univ. p. 823 :/

1765 23. wrześ. obrany generalnym wszech wizytatorem będąc dokt. i prof. coll. maj. Eccl. Coll. Sandec. primicerius. Ordinationem vero visitatori praescribendam et modum expediendi visitationes ac expensas providendi ad futuram convocationem distulit /: C. U. p. 849 :/

1771. d. 26 czerw. wysłany na wizytatora do szkoły Bialskiej /: C. U. p. 123 :/, zdaje sprawę z tej wizyty d. 20 listop. 1771 r. /: C. U. p. 138 :/ a Uniwersytet poleca mu, żeby dla tej szkoły statut ułożył /: ibid. :/

1773. 6. wrześ. zrobił Index do Kancellaryi Uniwersytetu z r. 1721–1767. /: Concl. Univ. p. 190 :/

1780. był on podobno pierwszym Collegii Theologici praefektem. – także bibliotekarzem Uniwersytetu /: Concl. Univ. p. 314 :/

W metrica fac. phil. N. 92 na str. 213 napisał o sobie quod post reditum meum in sinum almae matris Universitati ex fundatione Stoikoviana Romana et reassumptum cathedram philos. a. 1765 usque ad a. praesentem 1772 absolverim disputationes publ. continuasset, vacavi duntaxat ab absolvenda binari anno hostilitatis et calamitatis publicae.

Łutanowicz Josephus

urodz. d. 8 Marca 1737/6 + 12 Febr. 1788. W Rubrycelli Krak. z r. 1780 w notatach pisze sam o sobie że wtedy miał lat 44, był Professorem Akade: mii lat 31, Doktorem Teologii w Rzymie lat 19, Księdzem lat 17, Professorem w Collegium ma: jus lat 16, Praepositus OOSS et Curatus in Opatowiec ann. 12, Kaznodzieją w Koście: le Katedr. Krak. i Prof. Teologii lat 8, Kano: nikiem płockim lat 7

R. 1779 sprawił do Opatowca 2 ołtarze za co dał snycerzowi i Zagoorskiemu stolarzowi 700 złp. a Mołodziewskiemu malarzowi za 2 obrazy do nich 180 złp. – R. 1780 Antoniemu Giller snycerzowi za 2 feretrony 20 złp.

„R. 1780 d. 16 Februarii dałem p. Tomaszowi Tabors: „kiemu Sphaeram armillarem, do której powinien „zrobić wewnątrz zegarek nowy, gdyż dawny wcale „był niezdatny lubo dawniej reparowany i nieszedł „tylko godzin 12, a ten nowy powinien iść godzin „od minus 30. Zgodzony za czerw. zł. 9."

R. 1780 przeniesiono Xięgarnię Collegii Juridici do S. Piotra na 2gie piętro. Książek jurydycznych 3189. (W tejże Rubrycelli jest spis Lekarzy polskich z Starowolskiego Monumenta ułożony.)

Putanowicz Józef Alojzy

1) Revolutio vitae... Joannis Przypkowski Phil. Doct... viri de facultate philosophica ac schola mathematica meritissimi, puncto fatorum terminata, cumque ejusdem posthumae exuviae in ecclesia collegiata divae Annae ad domum mortis transferrentur... e novissimis devoti cordis tabulis ad calculum saeculorum A. 1758 d. 14 Januarii reducta. Cracoviae typis Universitatis 1758. 4º (Paneg. 754) kart 4 stil. lapidar. (Teol. 3330) (wspomina Putanowicz i Adalbert Goszkowski † 1757 i Kazimierz Pataszows-ki † 1758)

2) Quaestio medica de febre maligna inflammatoria pro loco inter Medicinae Doctores et Prof obtinendo decisa. Cracoviae d. 25 Jan. 1758. 8º K. 14. (Medyc. 1212)

3) Corona justitiae sacra laurea theologica virtuti et sapientiae Casimiri Stęplowski reposita. Cracoviae in typogr. Seminarii episcopalis Academici 1759. fol. (Paneg. 1344.)

4) Vivat juventuti academicae solenne, ad splendidissimum pontificiam in cathedram ingressum Cajetani Sołtyk episcopi Cracov. viva voce intonatum. plaus. in panegyrico declaratum. Cracoviae 1759. fol. (Paneg. 1307)

5) Celsitudo gentilitiorum decorum archipraesulei in fastigium honoris maximis meritis et virtutibus... Venceslai Hieronymi de Bogusławice Sierakowski Archiepiscopi Leopoliensis... ad auspicatissimum ... ingressum metropolitanam Roxolaniae in archicathedram... e voto Jagellonicae Universitatis applaudente vectigali penna.... plus ultra assurgens. A.D. 1760 d. 28 Septemb. Cracoviae typis Collegii Majoris 1760, fol. (Paneg. 1207)

6) Eques Senator.. Adamus de Zakliczyn Jordan Castellanus Voynicensis, Generalis locumtenens exercituum Regni, Eques Aquilae Albae, post solennem magnorum de patria meritorum triumphum, gentilitiis resonantibus tubis, Castellanei ad Capitolium honoris... provectus. Cracoviae typis Collegii Maj. 1760. fol. (Paneg. 406)

7) Mowa przy oddaniu panegiryku i powitaniu Adama Jordana na Sejmiku w Proszowicach r. 1760 miana. b.m. fol. (Paneg. 405) k. 2. (Hist. 4379 kr.)

8) Quaestio astronomica de systemate mundi. Cracoviae in typog. Seminarii Acad. dioeces. 1761. fol. (Matem. 729)

9) Dissertatio philosophica ex Pneumatologia de Deo, divinisque perfectionibus. Cracoviae in typo. Semin. epost. Acad. 1765. 4º (Filoz. 479)

10) Institutiones geographiae methodicae ex probatissimis authoribus cum primis Cluverio ac Wolfio collectae et ad usum Juventutis Academicae Universitatis Cracov. accomodatae. Cracoviae ex prelo typographico Seminarii episcopalis dioecesano-academici. 1766. 8º Kart. 50 (Geografia fizyczna) (Geogr. 305)

11) Propositiones ex Macrocosmologia et Meteorologia. 1773. 4to (Filoz. 480)

* 12) Stan wewnętrzny i zewnętrzny Studii generalis Universitatis Cracoviensis. 1774 (b.m.) fol. K. 25.

13) Actus Doctoratus in Sacra Theologia - Josephi Szabel Primicerii Sandecensis et Francisci Kolendowicz Decani Vislicensis A. D. 1780. IV Kalendas Octobris expeditus. (s.l.) 4º (Paneg. 963) (Tepl. 3332)

14) Życie cuda i dzieje Kanonizacyi S. Jana Kantego uroczystym osmiodniem w stolicy Królestwa mieście Krakowie r. 1775 uwielbione. Kraków, w dr. Akademickiej 1780. fol. (Hist. 4081)

15) Quid adversandum et quid prosequendum iis qui recens nomina sua Universitati dedere. Oratio academica. (b.r. 1765) 4to

16) Litterae, mores, religio, seu de triplici scopo iuventutis instituendae, Oratio academica (b.r.) 4to (Cracoviae 1768)

17) Kolęda Krakowska czyli Kalendarz historyczno polityczny na R. P. 1754. Kraków, w druk. Akademick. 16º ded. Adamowi Jordanowi wojewodzicowi bracław.
toż na r. 1755 ded. Adamowi Małachowskiemu Starście oświec.
toż na r. 1757 ded. Józefowi Wielopolskiemu wojewodzicowi sandom.
toż na r. 1758.
toż na r. 1759 ded. Wojciechowi Męcińskiemu Starście wieluń. i 1761
toż na r. 1760 ded. Stanisławowi Mamczyńskiemu 16º

(na r. 1756/5 - 1761)

18) Kalendarz polski i ruski na R. P. 1760. Kraków, w druk. Akademickiej Kollegium większego. 4to (jest tu: Meteorologia czyli ciekawa wiadomość o rzeczach nadprzyrodzonych.) ded. Augusto III Regi Polon.)
— — na r. 1755 (Relacya Kosmograficzna o świecie)

19) De voto Jephte dissertatio. Cracoviae 1785. 8vo

20) Illustr. ac rever. d. Ludovico Caelest. Gozdawa Dydziński. Cracoviae 1780. 4to

21) Kazanie przedsejmowe r. 1766 d. 6 Paźdz. miane. 4to K. 14 (Wiśl. 45,78)

22) Kazanie na dzień urocz. S. Benedykta patryarchy zachodu. 1769 4to

23) Propositiones ex macrocosmologia et meteorologia. Cracoviae 1773. 4to

24) De studio historiae ecclesiasticae, Oratio inauguralis. Cracoviae 1773. 4to Teol. 3331.

17) Kolenda Krakowska albo Kalendarz astronomiczno-chronologiczno polityczny na R. P. 1754... przez Józefa Aloyzego Putanowicza napisany. W drukarni Akademickiej. 16vo ded. Adamowi Jordanowi wojewodzicowi bracławskiemu. (w końcu Opis województwa Krak.)

— toż na R. P. 1759. 16o ded. Wojciechowi Męcińskiemu staroście wieluńskiemu

po Putanowiczu wydawał Jan Nep. Gaworski Kolędę Krakowską.

Putanowicz Josephus Aloysius r. 1765 Dr Teol. professor Philosophicae eclecticae et Matheseos, Canonicus Collegiatae neo Sandecensis, 1766 Decanus Facultatis Artisticae, Collega Major; r. 1768 Canonicus S. Annae, curatus in Lanckorona et Rabka, 1763 Provisor ~~[illegible]~~ et generalis Visitator Coloniarum Culmensis et Sandecensis, Geometra Strzatkovianus juratus, Censor librorum per dioeces. Cracov. (Ob. Jocher. 8099. 3473. 5072. 949. 8543.) r. 1773 został professorem historyi kościelnej na wydziale teologicznym — R. 1761 został Collega minor i prof. matemat. — R. 1760 był Seniorem Szkoły P. Maryi. Sekr. Krol. Królewsk. matematykiem i geometrą przysiągłym — od r. 1765 Collega Major — Praepositus OO SS., curatus in Przemykow, ~~[illegible]~~ + 12 Febr. 1788, aetat. 51 annor. Umarł w klasztorze Kapucynów

Bacal. Art. 1750 Mgr Art. 1751 in Univ. Crac. creatus — S. Theol. Dr

1) Dissertatio philosophica ex Pneumatologia de Deo, divinisque perfectionibus, pro loco obtinendo in majori Universit. Cracov. Collegio publicae disputationi A. 1765 d. 27 Augusti exposita. Cracoviae in typogr. Seminarii episcopal. Academic. 4o K. 38 ded. Antonio Michaeli Marcellino comiti ab Aureo-Potok Potock. (synowi Alexandra wojewody smolensk. i Teressy Tarłowny) subdapifero Litv. legato ad Rossiam, palatino belzen. equiti S. Andreae et Aquilae Albae, exercituum generali ... autor (po łacinie, francusku, włoski i po polsku

2) Litterae, mores, religio, seu de triplici scopo juventutis instituendae. Oratio academica d. 27 m. Octobris 1768 recitata 4o K. 8. (mowa przy udzieleniu stopnia Bacal. in art. 8 młodzianom)

3) Quid aversandum et quid prosequendum iis, qui recens nomina sua universitati dedere. Oratio academica A. D: 1765 d. 12 Octobr. recitata. 4º. K. 6 (mowa przy udzieleniu stopnia bacal. z młodzieńcom)

4) Propositiones ex Macrocosmologia et Meteorologia ad disputandum d. 31 m. Martii 1773 propositae. 4º. K. 4.

5) De studio historiae Ecclesiasticae Oratio inauguralis 1772. VI Idus Novembris. 4º. K. 6.

6) Quaestio astronomica De systemate mundi pro loco in Collegio minori obtinendo ~~[illegible]~~ ad publice disputandum proposita A. 1761 d. 24 m. Januarii. Cracoviae in typographia Seminarii Academ. Diaecesani. fol. K. 2. (między innemi utrzymuje: Copernicanum systema in sana et christiana philosophia non est admittendum – mówi że systemat Kopernika jest heretycki – chwali tylko systemat Tychona Brahe)

7) Kalendarz polski i ruski na r. 1755 – 1761. Kraków druk. Akad.

8) Kolenda Krakowska albo Kalendarz astronomiczno-geograficzno-chronologiczny na r. 1754 – 1759. Kraków, w druk. Akad. 16º.

Putowski Jan Kazimierz

(jako akademik miał w herbie księgę otwartą na nad nią dwie gałązki laurowe na krzyż: Liber apertus fronde laurea transversimque spinea coronatus)

R. 1684 w akademii krak. został doktorem filozofii i magistrem sztuk wyzwolonych, a r. 1680 bakałarzem filoz.

jego oda na pochwałę Andrzeja Rudolfa Margowskiego gdy tenże 1684 został doktorem filozofii jest w dziełku tegoż Margowskiego Andrz. Rudolfa: Coronamentum triumphantis sapientiae XXXIX secundae laureae candidatorum. Cracoviae 1684 typis Universitatis. fol.

jego oda na pochwałę Kazim. Anton. Dziurkiewicza gdy tenże został bakałarzem filozofii jest w panegiryku tegoż Dziurkiewicza: Musae Parnassides cum novem coronis IX primae laureae candidatis praesentatae. Cracoviae typ. universit. 1680. fol.

2604

Joannes Puzowski C. Crac.

1449. czyta nie będzie Jan Pasekka. Acta Univ. p. 11.

Pyrserius, Silesius

był tu professorem języka greckiego. W r. 1527 wydał w Krakowie wiersz Moschusa Ἔρως δραπέτης t.e. amor fugitivus, który wraz z dołączonym Hymnus in Apollinem i kilkoma epigramatami tudzież tytułem i dedykacyą wśród kartki małego 8vo zajmuje i u Hieronima Wietora jest drukowany.

W przypisaniu tej książeczki: Et eruditione et pietate insigni viro D. Jacobo Akadeschow Canonico Cracoviensi etc. atque celeberrimae Academiae Rectori dignissimo. Nimirum quum pontificiis etiam decretis sancitum sit, ut, cum in gymnasiis publicis, ubi hoc ne praecipiendum quidem fuerat, tum singulis sacerdotum collegiis viros aliquot foveant, qui linguam cum primis autem latinam, graecam et hebraicam interpretentur; ne itaque earum commertio, haec celebris alioqui Academia prorsus careat, sine quibus latina lingua ξηροίχη καὶ ἀδιδάκτη est et apparet, nervis omnibus elucior, annis iam plus minusve duobus. Quod ut, commodius facerem, curavi, quo Moschi Cupido fugitivus

quem interpretandum τοῖς Ἑλληνιστὶ σπουδα-
ίοις iam occepimus, typis excuderetur. Vodzi-
iane [illegible] Cracoviae ex phrontisterio
nostro. Anno 1527.

[z Pyskowic]

266

Mr Paulus de Piskowicze
oryg. tir Piskowicze.

1440. w konkl. Coll. maj. wspomniany na str. 6. Tamże na str. 7. Paulus Piskowicze. Coll. major.
na str. 12 tamże wyraźnie stoi: Paulus de Pyczkowicze. a na str. 14. de Pyskowicze. Can. eccl. S. Floriani.
1467. w liber perceptor. Coll. maj. str. 16 wspomniany Mag. Paulus de Pyskowicze jako zmarły, i legował unum cochlear argenteum et tres florenos.
1449. Paulus de Pieskowicze (: Cerul. Univ. p. 10.:) can. s. flor. Et Praelatus.

[z Pyskowic] 267

Paulus Pischkowszky Mag.
S. Th. prof.

1441. Conc. Univ. p. 8.

1449. Paulus de Pieszkowicze narwany. (: Concl. p. 10:)

Pyszkowski M. D.

ale nie akademik, bo był akatolikiem i których młodzież
akademicka w maju r. 1606. napadła jego mieszkanie
wyrzuciła go z domu i nieprzyzwoicie zbiła. Rektor
postanowił, iżby sprawców z akademii oddalono; ale
kapituła krak. wstawiła się za nimi, a sufragan
Oborski pisał w tej okoliczności list do rektora

269

Pyzowicz Jan

fil. dokt. i prof

1688. A. R. p. 481.

Piotr z Chotkowa
zob. z Chotkowa Piotr (t. 2.)
" z Częstochowy
zob. z Częstochowy Piotr (t. 2.)
" z Gąsowiec
zob. z Gąsowiec Piotr (t. 3.)
" z Głogowa
zob. z Głogowa Piotr (t. 4.)
" Gotko
zob. Gotko Piotr (t. 4.)
" z Krakowa
zob. z Krakowa Piotr (t. 6.)
" z Krosna
zob. z Krosna Piotr (t. 6.)
" Nowak
zob. Nowak Piotr (t. 9.)
" z Olkusza
zob. z Olkusza Piotr (t. 9.)
" ze Swanowa
zob. ze Swanowa Piotr (t. 13.)